ידיעות אחרונות
מדריך לכל השבוע

סרטים חדשים

„הבלתי משוחדים"

אל קאפונה הגדול וכנופייתו מטילים חיתתם על שיקאגו הצמאה, בתקופת היובש. מי שלא משוחד, מסולק מהזירה בעזרת עופרת לוהטת. ארבעה אנשים ישרים מגייסים עצמם לקרב נגדם: קווין קוסטנר, שון קונרי, צ'ארלס מרטין סמית ואנדי גארסיה. בדרך הם נתלקים, לפעמים, כרבר כשרות האמצעים. הבימאי, בריאן דה־פאלמה, המתמחה במוחות שפוכים, בועקות שבר ובמריחת דם על פני החווייה האמריקנית, עושה זאת גם כאן. דה־נירו בתפקיד אל קאפונה.

(עמ' 24)

רוברט דה־נירו, אל קאפונה

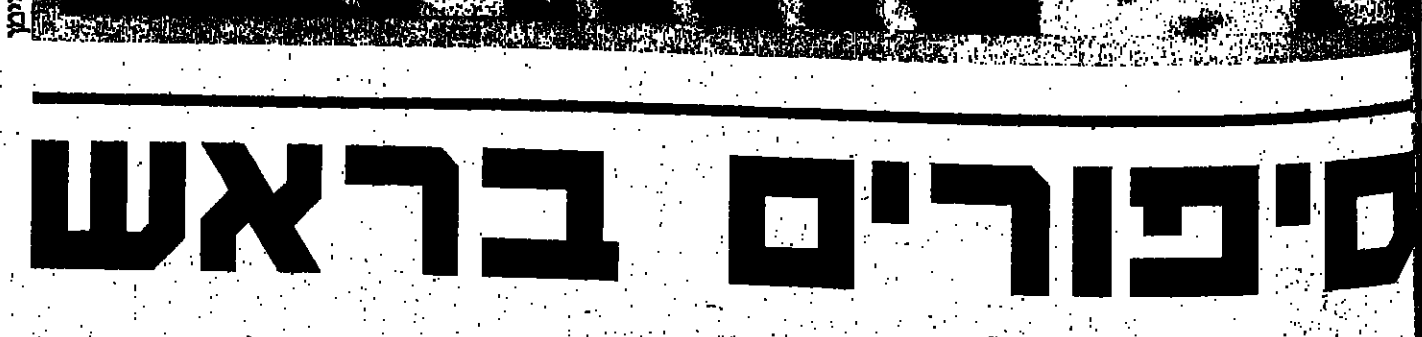
„המיסדר האכזרי"
מחזה ישן של אנתוני שפר מעורר שערוריה בלונדון. מיהו יהודי, מיהו נאצי
(עמ' 23)

■

מוטי בהרב לא הלך לעזה, „עזתים" יעלה בעכו עם שחקנים יהודים
(עמ' 24)

■

המפתח בפנים, המלצות, הורים־הורים

סיפורים בראש

יהודה אטלס עם יוסי בנאי, לקראת תקליט, „מעגל הגיר", מופע, אולי אלוני: „עד היום יש לי פחד־במה" ● „הקהל רוצה פנטאזיה. לשבת במקומות, ושתיקח אותו ותמריא אתו למקום אחר" ● „הבית, בית סבא – זו המולדת" ● „העדתיות היא דגל הבינוניים" ● „שיר יכול להתבשל שנים – ופיתאום הוא יוצא" □ עמ' 12

מיקי רורק, מילדות בשכונת־עוני במיאמי – לתפקידי המאצ'ו התורן בקולנוע האמריקני. הרחובות הם הטריטוריה שלו. בחיים, מעדיף חברת מתאגרפים ואופנוענים □ *עמ' 25*

טלוויזיה, רדיו, תקליטים, וידאו | השבוע שלך

מבצעים לסוכות

המשביר לצרכן

4.10-9.10.87

צעצועים

- צעצועי פלסטיק co-ma
- בובות "ברבי"
- צעצועים לתינוקות "אמבי"
- חיות פרווה
- פזלים
- צעצועי עץ "דורון לילד"
- כלי נגינה BLISS

20%-30% הנחה

החלום האמריקאי

בובות פייבל העכבר

25% הנחה

ספורט

SPALDING

- כדורי רגל
- כדורי סל
- מחבטים וכדורים
- תיקי ספורט

15% הנחה

הגרלה

בין הקונים יוגרלו

10 סופי שבוע באילת

3 לילות במלון 4 כוכבים כולל נסיעה הלוך ושוב

קמפינג

המציד HAMETZAYED

5 כוכבים בחיק הטבע

☆ ☆ ☆ ☆ ☆

אהל חרמון

חסין אש-אטום למים

6 תשלומים ללא ריבית

6x 91.50 ש"ח

שי גריל מזוודה חינם!

כסא פיקניק	כסא נמוך לים
רק 19.95 ש"ח	רק 18.50 ש"ח

גרילרים	שקי שינה
כל המבחר 15% הנחה	כל המבחר 20% הנחה

מבחר מוצרי קמפינג בהנחות

הגיעו דגמי סתיו 87

מתחדשים לחג עם אופנה חדישה

כולל מוצרי היוקרה St Michael

Marks & Spencer

הקונה במשביר לצרכן חוסך כסף, חוסך זמן!

פרסום: הרשת

מוזיאון תל אביב

שעות הביקור בחג: ערב סוכות 7.10, 10.00-00
סוכות 8.10, 19.00-22.00

אוצרות ארצות המקרא

כד דמוי ראש אדם, אנטוליה המאה ה-5 לפנה"ס

צלמיות נשים, סוריה 2,500 לפנה"ס בקירוב

פסל רעמסס השני, טנרים 1,250 לפנה"ס בקירוב

מסע מסעיר אל תוך תקופת התנ"ך 5,000 שנות היסטוריה של תרבויות המזרח הקדום. מעל מאתיים וחמישים מוצגים נדירים פסלים, כלים, תבליטים, חותמות, שנהבים, תכשיטים ועוד, מסביבתם ומימיהם של אבותינו הקדמונים.

שיח גלריה בתערוכה: ביום ב' 5.10 בשעה 18.00

עולם התנ"ך קם לתחיה

בצלאל החדש

NEW BEZALEL JERUSALEM

1935–1955

הפרק השני בתולדות ביה"ס "בצלאל" נסיון להקמת "באוהאוס" ציוני בירושלים.

שיח גלריה בתערוכה: יום ג' 6.10 בשעה 18.00

סדנאות

אושפיזין במוזיאון. סדנת יצירה בת שלוש שעות, לכיתות א'-ג' יום א', ב', ג' בשעה 15.30

סדנאות הנוער והמבוגרים לשנת תשמ"ח. ההרשמה במוזיאון, שד' שאול המלך 27, בימים א'-ה', 9.00-19.00

"יהיו זמנים" העולם שלנו בעיני אנשי הנוער מרכז איירין ודויד סאלא לפעילות אומנותית פתוח בשעות הביקור במוזיאון

מוסיקה

קול המקהלות. ... מונטוורדי, האמבורג, סונטות ... יום ב' 5.10, יום ג' 6.10 בשעה 20.30

קולנוע

בית האמיצים סרטה של אנדרסון. הקרנות אחרונות: כל יום ... 16.30, 19.15, 21.30

מוזיאון תל-אביב, שדרות שאול המלך 27 טל' ...

ורשבסקי פרילנד

מוזיאון ישראל, ירושלים

שעות הביקור: בערב יום כיפור ויום כיפור (2–3.10) סגור; בערב סוכות וסוכות (7–8.10), 10–14; א' ב' ד' ה': 10–17; ג': 16–22 (היכל הספר: 10–22); ו', שבת: 10–14. (מס' טלפון: 02-698211)

תערוכות

3,500 שנות אמנות סינית – התצוגה הגדולה ביותר של קרמיקה סינית שהוצגה אי־פעם בישראל, במיגוון מפתיע של צורות, טכניקות וסגנונות.

ירושלים 1967, שבויה בחלומה – תערוכה נומיטב צילומיהם של צלמי העתונות הישראלית בישראל שתעדו את האירועים לפני מלחמת 6 הימים ואחריה וכן את התמורות שחלו בירושלים לאחר האיחוד. פתיחה – יום ג', 6/10, 17.00.
"דגש חזק" – אריה ארוך, מיכאל גרוס, יגאל תומרקין – מבחר מיצירות האמנים.
"חודו המופלאה" – תערוכת היכרות עם תרבותה ומסורתה של חודו – עם פינות הפעלה.
"אריגים ממכסיקו: קו וצבע" – שלל צבעים, דגמים וטכניקות מסורתיים.
"מסורת ומהפכה: התחייה היהודית באמנות האוואנגארד הרוסי" – 174 עבודות של שאגאל, ליסיצקי, אלטמן, ארונסון ועוד בתערוכה ראשונה המעלה תקופה חשובה זו.
"בוריס ארונסון: מקייב לניו-יורק" – רטרוספקטיבה של אמן התפאורות והתלבושות התיאטרון.
"מקדש אדומי בנגב יהודה" – תגליות מחפירות קטמית.
"חדשות בעתיקות 87" – 100 ממצאים ארכיאולוגיים המתפרשים על פני 50,000 שנה.
"ילדי העולם מציירים את ירושלים" באגף הנוער.
"פסלי צעצוע" – פסלי עץ משעשעים מעשה ידי אהרילה בן-אריה בחצרות אגף הנוער.
"נגב" – פסלה בן 7 גלגלי האבן של הפסלת הפולנייה מגדלנה אבקנוביץ, בגן האמנות.

אירועים – פרטים בטל. 02-698213 ובעתונות המקומית

באגף הנוער – החלה ההרשמה לחוגי ילדים ומבוגרים ומורים. פרטים בטל' 633278, 638940.

הדרכות: בימים א', ד': 10.30; בימי ג': 16.30.

אין להכניס נשק למוזיאון ואין תנאים להפקדתו.

מוזיאון לארכיאולוגיה (רוקפלר) – שעות הביקור: א'–ה': 10–17; שישי שבת: 10–14.
תערוכות: "חיות מן העולם העתיק"; "אמנות צלבנית" – פיסול ממלכת ירושלים הלטינית.

נותרו עוד 8 ימים לפסטיבל

חוה"מ סוכות

"ז'-כ' בתשרי 10.10-13.10

כרטיסים

תל-אביב – **"קסטל"** אבן גבירול 153 טל. 03-444725.
"הדרן" אבן גבירול 90 טל. 248844, 03-248787.
(לקבוצות מאורגנות הדרן-קסטל טל 03-223167).
חיפה – **"קופת חיפה"** בורוולד 11 טל. 04-662244.
ירושלים – **"בימות"** שמאי 8 טל. 02-234061.
עכו – **"קופת האודיטוריום"**.

משרד החינוך והתרבות • המועצה הציבורית לתרבות ואמנות – נודור התיאטרון • משרד התיירות • הסוכנות היהודית • עירית עכו • החברה לפיתוח עכו העתיקה • קרן התרבות אמריקה ישראל • אמנות לעם • מפעלות דיסקונט לתרבות ואמנות • המועצה האזורית מטה אשר.

שיטת סילבה

זכרון ★ ריכוז
הורדת מתחים
קורס למבוגרים ונוער
בתל-אביב 19.10.87
בחיפה מרוכז 23.10.87
לילדים שיעור הדגמה בתל-אביב 4.10.87
☎ 03-299040
חג שמח

מגלה עתידות

בקפה ובקלפים מיוחדים
גם יועצת
להתקשר מיום א' - ח' משעה 10.00 03-838081

מוזיאון חיפה

רח' שבתאי לוי 26, חיפה, טל. 523255

אירועי השבוע 3.10.87-9.10.87

תערוכה חדשה

מוסיקה ואתנולוגיה
אמנות הפורצלן
לראשונה בישראל תצוגה נרחבת של כ-160 פריטים מרהיבים ביופיים מן המאות 18-20 מאוסף פלה ח"ר נתן צלניק מארה"ב.
פתיחה: יום שלישי ג' בתשרי תשמ"ח 6.10.87 בשעה 18.00
דברי פתיחה: גב' מיכל מודעי, יו"ר הנהלת ויצ"ו העולמית.
הכניסה לפתיחת התערוכה לבעלי הזמנות בלבד ולחברי אגודת הידידים עם הצגת כרטיס חבר.

תערוכות

אמנות חדשה
יובל לסדנת מורלו - פריס.
למעלה ממאה הדפסים משל אמנים ידועי שם, ביניהם: שאגאל, פיקסו, מירו, מאטיס, בראק ואחרים.

אמנות עתיקה
פיסול באבן ושיש, דיוקנאות מפאיום ועוד.
שעות ביקור: א'-ו' 10.00-13.00, ג', ה': 18.00-21.00

בשבת 3.10.87 המוזיאונים יהיו סגורים למבקרים

מוזיאון טיקוטין לאמנות יפנית (שדרות הנשיא 89)
גרפיקה ואמנות מודרנית 1986
שעות ביקור: א'-ג' 10.00-17.00, ד' 10.00-13.00, ה' 10.00-14.00

המוזיאון הימי הלאומי (דבר אמבי 198)
"אשליה מפתולות ים" שעות ביקור: א'-ג' 10.00-16.00, ד', ה' 10.00-13.00

המוזיאון לפרהיסטוריה (גן האם)
"כפרים פרהיסטוריים מתחת למים"
שעות ביקור: א'-ג' 08.00-14.00, ד' 10.00-13.00, ה' 10.00-14.00

מוזיאון תל-אביב

מחלקת החינוך

סדנאות הנוער והמבוגרים
ציור, פיסול, הדפס, ווידאו

המשך הרשמה:
בבנין מוזיאון תל-אביב, שד' שאול המלך 27, טל' 257361, בימים א'-ה', משעה 09.00–עד 19.00

מבצע החלף ישן בחדש!

200 ש"ח עבור המכונה הישנה

במקום .-672 עליך לחוסיף רק .-472 או בתשלומים 4 x .-124 ש"ח

elna elnita 140

במחיר ובאיכות ללא תחרות
תופרת כל סוגי הבדים, ישר זיג-זג לולאה אוטומטית תפר גמיש (תפר מיוחד שאינו נקרע במתיחת הבד) תפר נסתר, אוברלוק, סטרץ, סופר סטרץ, טריקו זיג-זג מחוזק, כפתורים, קיפולים, כיווצים, רוכסנים מונוגרמים, אפליקציות, רקמה חופשית ועוד

ברגמן, ת"א בן-יהודה 10
טל' 297660, 293130, 290674
פתוח 8.00–13.00, 16.30–19.00
יום ג' אחה"צ סגור

מוזיאון מאנה כץ

חיפה, סתו 1987

"רישומים" מאוסף המוזיאון

א'–ה': 10.00–13.00, 16.00–18.00
שבת 10.00–13.00 יום שישי: סגור
יפה נוף 89, חיפה, טלפון 383482

ש י ש י — 2.10.87

ש ב ת — 3.10.87

ערב יום כיפור אין שידורים

ר א ש ו ן — 4.10.87

קופסה כחולה

ע ד נ ה א ד ט ו

מילחמת הכוכבים

ביום חמישי אחה"צ – „מהומה בהוליווד" • בימאי־סרטים, שסרטו נכשל, יוצא מדעתו • הומור שחור, היסטריה, קטעים מוסיקאליים והרבה כוכבים בקומדיה וולגארית, סרת־טעם

עם אשתו של הבימאי, גולי אנדרוס, סמל הבתוליות וההגינות, בתפקיד הראשי, הנאלצת, שומו שמים, ...

הבימאי. יוצא מדעתו

...(„הפנתר הוורוד", „ויקטור ויקטוריה", „10"), עורך חשבון נוקב עם החיים בהוליווד, בקומדיה וולגארית, סרת־טעם, המשלבת הומור רוווח עם סאטירה גסה. בעצם, זוהי קומדיה מישפחתית, אישית, ...

הסרט משלב פארסה, הומור שחור, היסטריה וקטעים מוסיקאליים לתפארת מוזר. כשהוקרן בבתי־הקולנוע באה"ב, קוצץ מאוד. עתה נוכל לראות את הגירסה המלאה.

משחקים באש

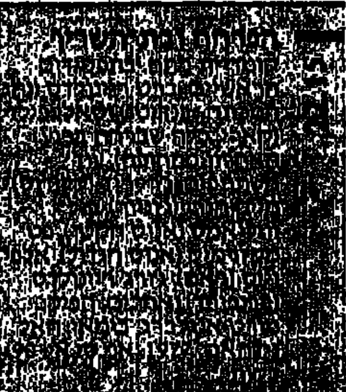
ביום רביעי אחה"צ – „באגסי מאלון", פארודיה על סרטי גנגסטרים • כל השחקנים ילדים • וולגאריות מיותרת, עם ניצוצות שנינות וחן • צריך כוח

ג'ודי פוסטר. הילדים דווקא בסדר

ש נ י — 5.10.87

ש ל י ש י — 6.10.87

ר ב י ע י — 7.10.87

השריף. פעלולים משעשעים

נרדפי החוק

„הפרחח ובת־השריף" – קומדיה, עם ברט ריינולדס וסאלי פילד • פושע קטן נמלט משריף ולוכד את אליבה של בתו • עלילה סתמית, פעלולים מפתיעים • ביום רביעי

כשנכנס סוכות, אליבא דיהטלוויזיה הישראלית, מרבין בהשתוללויות. כנראה, שתחת הסכך באה גם התזזית, ואושפיזי הערב ימלאו את כל הציפיות הבידוריות שלנו.

היו היו שני חברים בלב ובנפש: האחד – סמכ גברי, שובב ואוהב תעלולים, ברט ריינולדס, השני – מומחה אלף־אלף לפעלולים קולנועיים, הל נידהאם שמו. יום אחד אמרו זה לזה: למה לא נעשה סרט יחד ניקח חבר'ה שאנו אוהבים, נשתולל, נהרוס מכוניות, ננבל את הפה, נעשה חיים. הקהל יאהב את זה.

אמרו ועשו. לקחו את חברתו לחיים של ריינולדס דאז (סאלי פילד), כמה חבר'ה טובים, שזרו כמה בדיחות, אספו עשרות מכוניות ובנו עלילה סתמית על מירדף משעשע, שבו ריינולדס, מוקק בירה בלתי־חוקית, אוסף לחיקו נערה במצוקה, ומצליח להתחמק מהשריף (ג'קי גליסון), שהוא גם אביה של הנערה, וכל זאת עד הסוף המתוק.

זהו סרטו הראשון כבימאי של נידהאם, והוא מכניס אליו את כל מה שהוא יודע על פעלולים. הסרט גדוש פעלולים. חלקם נעימים, משעשעים, מפתיעים וממזוריים. הסרט היה להצלחה מטורפת והוביל לשני המשכים רשמיים ולעשרות חיקויים וזיופים.

■ נחמן אינגבר

טלוויזיית המזה"ת: אלה סרטי השבוע

מומלץ: חידון בחרוזים

■ יום ו', 15.30: הזבוב (The Fly). 1958. סרט אימה־מדע בדיוני. מדען הופך לזבוב, בעקבות תקלה בניסוי מדעי. בימאי: קורט נוימן. עם וינסנט פרייס והרברט מארשל. קלאסיקה, 94 דקות.

■ מוצ"ש, 20.00: חידון בחרוזים (Charade). 1964. בעלה של בחורה פריזאית נרצח, ארבעה זרים דולקים אחריה, ולעזרתה נחלץ גבר נאה. בימאי: סטנלי דונן. מככבים: קרי גראנט ואודרי הפבורן המקסימה. כואי. 113 דקות.

■ יום א', 20.00: מירדף בערבה (Ulzana's Raid). 1972. מערבון. קצין צבא צעיר־אידיאליסטי וסייר ותיק רודפים אחר אינדיאנים, שברחו משמורתם. השניים מתעמתים. בימאי: רוברט אולדריץ'. מככבים: ברט לאנקסטר וברוס דייווידסון. 103 דקות.

■ יום ג', 15.30: אבוט וקוסטלו באפריקה (Africa Screams). 1949. צמד הקומיקאים, אבוט וקוסטלו (השמן והרזה של שנות ה־40), משתוללים כהרגלם. הפעם הם יוצאים לספארי באפריקה, בעקבות מפת אוצר. בימאי: צ'ארלס ברטון. 79 דקות.

■ יום ד', 15.30: בלוז מאוחר מדי (Too Late Blues). 1961. סרטו השני של הבימאי האמריקני, ג'ון קסאבטס. מוזיקאי ג'אז מידרדר בגלל בלונדינית לוחשת ונירוטית. הוא מאבד את חבריו, את כבודו העצמי ואת הקאריירה שלו. ברגע האחרון הוא מתעשת וחוזר לעצמו. עם בובי דארין וסטלה סטיבנס. 100 דקות.

■ יום ה', 15.30: מייג'ור הברזל (The Iron Major). 1943. מיתולוגיה אמריקנית. ביוגראפיה של פרנק קאבאנו, מאמן פוטבול מפורסם, גיבור מילחמת־העולם הראשונה. בימאי: ריי אנרייט. עם פאט או'בריין ורוברט ריאן. 85 דקות.

■ אמיר לקמיר

ח מ י ש י
8.10.87

16.30 **אס־או־בי**, פארודיה הוליוודית. פליקס פארגר, מפיק הוליוודי שסרטיו מעולם לא הפסידו כסף, נכשל בסרטו „רוח הלילה". סאלי מיילס, רעייתו, כוכבת סרטים זוהרת, נוטשת אותו עם הילדים, עם המזכירה ועם המטבח והסיני. משתתפים: ג'ולי אנדריוס, שלי וינטרס, לארי הגמן, רוברט פרסטון, ריצ'רד מאליגן. בימוי: בלייק אדוארדס. 121 דקות, 1981.

18.30 אמנות: 1. המגמות ללימוד אמנות בסמינר „אורנים" – מכתבו של אדואר ת'ורין; 2. ב"ס לתיאטרון חוותי בירושלים – בכתבתה של טובה ביאלה; 3. השתלמות מורים ב„מוזיאון ישראל"; 4. בקולנוע – על אלן פארקר, בימאי הסרט „לבו של אנג'ל"; 5. מבזק ידיעות (ערבית).

19.00 גיטרה: הגיטרה הקלאסית בספרד (פרק ב'). עקב תולשתה של שושלת הבורבונים בספרד בסוף המאה ה־18, התפתחה מוסיקה ספרדית קלאסית בהשפעת התרבות הצרפתית. הפרק יעסוק בשני מלחינים בספרד: פרנאנדו סור – פיתח סגנון קלאסי, תרומה למוסיקה המערב אירופית; ג'יאניסיו אגואדו – פיתח את הצד הטכני של הגיטרה הקלאסית, שיטות הוראה ונגינה הרווחות עד ימינו (ערבית).

19.30 חדשות (ערבית).

20.00 פסטיבל הזמר החסידי ה־20. מופע מיוחד לטלוויזיה של פסטיבל הזמר החסידי במלאות לו עשרים שנה. אמנים שזכו בעבר, ישתתפו בפסטיבל וישמיעו את השירים שזכו ושירים חדשים, לבחירת הקהל. את הפסטיבל מפיק תיאטרון „סולך" בהנהלת מיקי פלר. מנהל מוסיקלי ומנצח: מנשה לב־רן. משתתפים: מירי אלוני, דינה גולן, יוסה ירקוני ולהקת המקויה, יוהר כהן, ששי קשת, נירה רבינוביץ', אילנה רובינא, צמד רעים, סימון שפירא ולהקת הפסטיבל. מנחה: אבשלום קור.

21.00 חדשות.

מסע אל עמי. מיפגש חברי משלחת ישראלית שיצאה לפני 30 שנה לפסטיבל נוער בינלאומי במוסקבה עם עולים מברית המועצות...

23.45 הגיע זמן לשון. „עד היום יורדים מן המסוס כמו בשמחת בית השואבה". על כך מספר אבשלום קור לכבוד חג הסוכות.

ערוץ 2
19.00 דובי איכפת לי.
19.30 תצפית. רובוט.
20.00 מסור חרלס (פרק א').
21.00 סוס 2.

ש י ש י
9.10.87

08.00 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
08.05 שעת כושר.
08.15 סרפר נחמד: חגי תשרי. כולם עסוקים בהכנות לכבוד חגי תשרי: דודו מכין שיר לראש השנה וסוכות; עופרה חוה מכינה כרטיסי־ברכה, את התפוחים והדבש מכינים עופרה ושבי. ניסים מביא את השופרות ליום הכיפורים וכולם יחד בוחרים את ארבעת המינים.
09.40 המכשפות והגריניגוג (פרק ב'). הילדים חוששים שההתרחשויות המוזרות בכפר קשורות בדרך כלשהי לשריפת המכשפות שנעשתה במקום בעבר. שלוש זקנות משונות מופיעות בכפר.
10.00 טלטקסט: דפי חג – מועד כאן.
10.05 הרפתקאות בגן־החיות (פרק ב'). תאור החיים בגן־החיות בהווי משותף בין צוות העובדים והמרפאים לבין בעלי־החיים והקורות אותם.
10.30 דיוויד קופרפילד. סרט קולנוע ע"פ ספרו של צ'ארלס דיקנס. לדיוויד היתה ילדות מאושרת עד שאמו התחתנה שנית. אביו החורג מתייחס אליו באכזריות ושולח אותו לפנימייה. לאחר מות אמו של דיוויד שולח אותו אביו החורג לעבוד כאחד המפעלים שבבעלותו. לאחר זמן עוזב דיוויד את עבודתו ונוסע אל דודתו בדובר, המאמצת ומחנכת אותו. הוא פוגש בדורה ספנלו איתה הוא מתחתן, אך היא שבירית וחולנית ומתה כעבור זמן קצר. דיוויד הופך לסופר מצליח ולבסוף מתחתן עם אגנס ויקפילד, שאהבה אותו עוד בזמן שהיה בבית אביה.
13.15 האוניברסיטה הפתוחה: פסיכולוגיה קוגניטיבית
13.45 טלטקסט: עד כאן – חדשות קול ישראל.
13.50 בראש צעיר עם צעירי תי"א. לקט מתוך תכניות זהירות.
14.35 פאביאן ממחוז דרום. (פרק 3). פאביאן נענה להזמנתו של קולינאר לעבור כביתו כדי לגלות פרטים נוספים אודותיו. חשדותיו של קולינאר מתעוררים והוא כולא את פאביאן. אהובתו של קולינאר, ג'ולי, מחליטה לעזור לפאביאן ומאפשרת לו לחימלט. השופט ואסיר „אוסר" את פאביאן בעקבות תלונתו של קולינאר.
15.25 מפגשי בראשית: פרשת קוהלת.
15.35 מאת ציורים: אל גרקו – מראה טולדו.
16.00 ערב חדש.
16.30 קיצור החדשות (ערבית).
16.32 מבצע איפסילון (פרק א'). סדרה בת 4 פרקים, העוסקת בשימוש בקטריולוגי־כימי בהרי קרמק שבאפגניסטן. מרק אינ עיתונאי קנדי יוצא לאפגניסטן כדי להביא הוכחות למערב, שהרוסים משתמשים בנשק כימי באפגניסטן. שם הוא פוגש רופאה וצוות רוסי. אחד מאנשי הצוות, אשר פיתח את הנשק הכימי, מחליט לערוק ולהצטרף לעיתונאי ולרופאה. הפרק מתאר את הניסיון להבריח למערב את ההוכחות לשימוש בנשק כימי (ערבית).
17.20 לקט שירים. (ערבית).
17.30 סרט ערבי (תרגום עברי).
19.15 על המרקע.
19.30 חדשות (ערבית).
19.25 בללי נהיגה נכונה בכבישים. סדרה במסגרת המלחמה בתאונות הדרכים.
19.30 חדשות (ערבית).
20.00 שבת שלום.
20.15 יומן.
21.15 סיבה למסיבה. מנחה: רבקה מיכאלי.

23.45 ספיקים לשבת.
חדשות.

ערוץ 2
19.00 קונצרט 2. רביעיות מאוחרות בטהובן (חלק 5).
19.45 שולית שרון.
20.30 בירוני 2, אבי טולדנו.
21.10 סוס 2.

ושוב איתכם

ביום חמישי – „מסע אל עמי" ● לאחר 30 שנה שוב נפגשים חברי מישלחת ישראלית למוסקבה עם עולים מבריה"מ ● מרגש

לפני 30 שנה יצאה מישלחת ישראלית לפסטיבל־נוער בינלאומי שנערך במוסקבה. ארבע שנים אחרי מות סטאלין, נפתח מסך־הברזל. מאה צעירים וצעירות ישראליים, חברי התנועות החלוציות, הופיעו במחול ובשירה במשך שבועיים. בניגוד לכל התחזיות, הגיעו המוני יהודים למוסקבה, מכל רחבי בריה"מ. מאמצי השילטונות למנוע מיפגשים עם הישראלים לא הועילו. אחת ההפתעות הגדולות היתה, שגם נוער יהודי מתבולל, דור שלישי למהפכה הבולשביקית, גילה עניין במישלחת. יש הרואים בפסטיבל הזה את תחילת תחיית הציונות בבריה"מ. רבים מהיהודים שנפגשו עם חברי המישלחת, נכלאו אחר־כך.

הטלוויזיה יזמה וצילמה בשמורת־הטבע של עין־חמר, ליד ירושלים, מיפגש מרגש בין חברי המישלחת לעולים, שהגיעו מבריה"מ בעקבות הפסטיבל. נטלו בו חלק למעלה ממאתיים איש. משתתפים בתוכנית: משה נצר (היום יו"ר יד־לבנים), יו"ר המישלחת; יוסף אבידר, שהיה שגריר ישראל בבריה"מ; רעייתו, הסופרת ימימה טשרנוביץ־אבידר; העיתונאי אהרון שמי, שהיה רקדן בלהקה;

העיתונאי אמנון ז'אקונ; הסופר נתן שחם; המיזרחן, פרופ' מיכאל זאנד; וד"ר ברוך פודולסקי, מרצה לבלשנות באוניברסיטת ת"א; טינה ברודצקה, עולה מבריה"מ, שישבה שנה בצינוק בעיקבות המיפגשים ואחרים. מנחה: יעקב אחימאיר. בחלק האמנותי: שרה'לה שרון שרה עם טניה אורלשטיין את „חבלי משיח", להקת „הורה ירושלים" ולהקה תימנית.

משה נצר: „הנעלם היה גדול. קשה היה להעריך את עוצמת הפגישה. הבאנו חומר־הסברה בשלוש שפות. שירון בעברית וברוסית, דיגלונים, בולים, מטבעות ומזכרות. את רוב החומר הצלחנו להעביר לתעודתו".

יקותיאל שור, חבר המישלחת: „לקישינייב הגענו אחר חצות. ברציף סוכנים סובייטים ומאות יהודים. ירדנו מהרכבת. התחלנו לשיר הבא שלום עליכם'. המוני יהודים הושיטו אלינו ידיים, מחזיקים פרחים. השוטרים לא נתנו להם לעבור. היהודים התחילו לשיר את 'התקווה'. זה הסעיר את...

מרדכי דרליוק, עולה מבריה"מ, בקישינייב. החלטתי למצוא את הבריה בכל מחיר. הגעתי למוסקבה, מצאתי אותם. ראיתי את הדגל הישראלי... מישהו שמדבר אידיש. הצטלמתי עם הרקדנית הישראלית, הרוה...

דרורה אלון: „פתאום הבנו מה זה ציונות. כמה שאתה מבין את זה... פתאום אתה גם מרגיש. זה הטלטלה..."

ד"ר ברוך פודולסקי, סטודנט יהודי שישב בכלא בעיקבות המיפגש: „על ישראל ידעתי מעט מאוד. כל פירור עליה היה חשוב לנו. הצליחו לטשטש הידע, לא את התודעה".

סוכות, יום חמישי, 21.15. מפיקה: רבקה פרירמן־סנה. בימאי: צבי סלפ... דקות.

ימים נוראים

דן לנר, דיין, דדו ושרון. „דיין אמר: 'אם יש פצועים, תשאירו אותם. תיסוגו'"

במוצ"ש – „7 ימים באוקטובר", על מילחמת יום־הכיפורים ● עדויות, ניתוחים, הערכות ● לו קידר – על גולדה; תלמה אלעזר – על דדו; גורודיש, יעל דיין וגנדי – על דיין ● מה האמת?

תוכנית־הטלוויזיה התיעודית, „7 ימים באוקטובר", שתוקרן במוצ"ש, מנסה לבחון את הטעות, את ההפתעה ואת הטראגדיה של מילחמת יום־הכיפורים, את המנהיגות הצבאית והמדינית של ישראל במילחמה. האם ידעו ראש־הממשלה גולדה מאיר, שר־הביטחון משה דיין, והרמטכ"ל דוד אלעזר, שעומדת לפרוץ מילחמה? איך הגיבו, לאחר היוודע תוצאותיה הקשות של התקפת־הנגד בחזית־הדרום? כיצד פעלו בשטח? מה היתה דרך קבלת ההחלטות?

בתוכנית, שהפיק גדעון דרורי, מנהל מחלקת סרטי־התעודה בטלוויזיה, עדויות אישיות של מי שהכירו את האישים המרכזיים. לו קידר, מזכירתה האישית של גולדה מאיר: „היה רגע אחד, שגולדה יצאה מחדרה. חשבתי, שהיא חולה. שאלתי: 'מה יש לך?' היתה אפורה. אמרה לי: 'דיין רוצה לדבר על תנאי כניעה'. לא יכולנו לדבר. נשארתי לידה. זה היה נורא בשבילה ובשבילי. כעבור זמן־מה ראיתי, שמשהו משתנה אצלה. ראיתי, שהיא לא בולעת את זה, חזה לא יהיה".

תלמה אלעזר: „בשדרו אמר: 'נשבור להם את העצמות', הוא התייחס לזה כאל סיסמת־קרב. לא העסיק אותו מה חושבים בסאלונים של צפון תל־אביב". גורודיש, בשיחת־טלפון מבאנגי: „דיין הגיע לפיקוד. אמר: 'תשמעו, זאת מילחמה. תעזבו את המעוזים. אם יש פצועים, תשאירו אותם. תיסוגו'. אמרתי לו: 'אני לא מוכרח לסגת'. ענה לי: 'זו עצה מיניסטריאלית'. היה מאוד נרגש. הרושם שהשאיר היה קשה. רבנו. אמרתי לו: 'אתה לא רמטכ"ל. לא יכול לתת לנו פקודות'".

יעל דיין: „יש עדויות שונות. חבל, שדו"ח אגרנט לא מתפרסם במלואו. דיין היה כל יום בחזית. בכל החזיתות. היה לו קשר מצויין עם הדרגים הנמוכים. קשר פחות טוב עם אנשים בצמרת. אריק שרון קיבל את העצות של אבא כאח לנשק. גורודיש אמר: 'תודה רבה. אני מקבל פקודות מהרמטכ"ל'". רחבעם זאבי (גנדי): „במילחמת יום־כיפור היה דיין אחר. מאופק, עצוב, עם מסקנות מסוכנות".

במישדר משולבים קטעים מארכיון־הטלוויזיה וכתבות בשחור־לבן ממהדורות־חדשות מאותם ימים. מנשה רז מדווח על חייל בורר, שישב יומיים וחצי שעות במעוז בתעלה, לאחר שחבריו נהרגו. גולדה מאיר, לפני פרוץ המילחמה: „יקום מישהו בעם ויגיד: 'זה בארץ ו... רוצה שלום'". גולדה, קודרת, מסיירת בחזית־הדרום, לוחצת ידי מאות חיילים. דדו, עם עיניים טרוטות, מסייר בשטח.

בדיון באולפן משתתפים מרדכי גזית, מי שהיה מנכ"ל מישרד ראש־הממשלה, נפתלי לביא, דוברו של שר־הביטחון משה דיין, ואבנר שלו, מי שהיה ראש לישכתו של הרמטכ"ל דוד אלעזר. המשתתפים מצטטים, בין השאר, קטעי זיכרונות מספרו של פריק סעד אד־דין שאזלי, הרמטכ"ל המצרי במילחמה. שאזלי: „האויב המשיך בעקשנות להקריב את... צוותי־הטנקים שלו. הם תקפו במנות קטנות. המשיכו בטקטיקה של הסתערות חיל־פרשים. האסטרטגיה שלנו שאפה... ומתמיד לאלץ את האויב להילחם בתנאים שלנו, אך מעולם לא ציפינו מהם לשתף פעולה".

מנחה פרופ' ירמיהו יובל, שהיה אז כתב „קול ישראל" בחזית־הדרום, צמוד לאוגדה של שרון. גורודיש העביר דיווחים אופטימיים לרמטכ"ל, לפני שנודעו תוצאות התקפת־הנגד של ברן בחזית־הדרום, וקיבל אישור להוציא את האוגדה של אריק להתקפה. כל אותו יום שמע יובל דיווחים אופטימיים בכלי התיקשורת. הוא עזב את האוגדה ועלה לתל־אביב לספר את האמת בראיון לטלוויזיה. הראיון צונזר ולא שודר.

שלושים שנה ביחד

הדודאים בחדר־האיפור, לפני „חיים שכאלה". לא נוסטאלגיה

ק ופסה כחולה
עדנה ארדטי

„חיים שכאלה" עם הדודאים ● אמדורסקי: „מתרגש כמו בפגישה עיוורת". גוריון: „סתם יומולדת" ● בסוכות, בשני חלקים

תוכנית־הטלוויזיה, „חיים שכאלה" עם הדודאים, תוקרן בשני חלקים, בסוכות. בני אמדורסקי (56) וישראל גוריון (51), מעלעלים בדפי ההיסטוריה שלהם. 30 שנה על הבימה, עדיין מתרגשים. באולפן בהרצליה ממתינים להם בני־מישפחה, חברים מהקיבוץ, ידידים מהצנחנים, אמנים שליוו אותם לאורך כל הדרך. לא מסיבת־הפתעה. הדודאים עזרו ברשימת המוזמנים וערכו חזרות. לא רצו נוסטאלגיה, לא מסיבת־התרפקות דביקה. רצו חגיגה ספונטאנית.

ומי לא בא? אריק אינשטיין ויהורם גאון, חברים בשלישיית גשר־הירקון, שלום חנוך, חבר ב„שלושרים", ריקי גל, שהופיעה עם הדודאים בערב שירי ז'אק ברל. נ'וי כץ הבטיחה להגיע מארה"ב, אך לאחר התלבטויות, החליטה לא לבוא. הטלוויזיה לא יכלה לממן את בואם של הכין היל וג'יני מגראגו, הצמד הסקוטי, ששר בשנות ה־60 עם הדודאים. פאקו איבנו הגיע, רק לאחר שהטלוויזיה מימנה לו את כרטיס־הטיסה. נעמי אטיאס, עורכת התוכנית: „זו היתה הפקה מעייפת. עבדנו חודשיים וחצי. ניסינו לקבץ הרבה אמנים מהשורה הראשונה. רבים לא הגיעו. לא ברור לי למה".

היו שם אריק לביא, שושיק שני, דני ליטני, צדי צרפתי, יואל רקם, חנן יובל, פאקו איבנו, באלרי אולייר, זמירה חן וצמד הפרברים. בחדר־האיפור ממתין אמדורסקי לגוריון. אמדורסקי, בתלבושת לבנה, לוגם לאיטו בירה מפחית: „מרגיש חגיגי מאד. מתרגש כמו בפגישה עיוורת. אבל, בהחלט לא סוגר מעגל". גוריון מאחר בשעה. בהבעה חצי־משועממת, הוא אומר: „לא מרגיש כלום. מעבר להתרגשות. סתם יומולדת".

בתוכנית מספרים הדודאים על תחילת הקאריירה המוסיקאלית שלהם: גוריון, מכונאי־מטוסים, הופיע בתזמורת חיל־האוויר, ואמדורסקי, נהג משאית, ניצח על מקהלה בקיבוץ הראל. הם החלו לשיר יחד ברביעייה, עם יואל רקם ועמי ווסמן. אריק לביא גילה אותם ונתן להם הזדמנות ראשונה להופיע כצמד במועדון התיאטרון בתל־אביב.

בתוכנית מספר כושי לוי, בעל מועדון־לילה בירושלים בשנות ה־60, איך חיקה ישראל גוריון זמרים באנגלית, מבלי שהבין את השפה. המלחין יוסף הדר מספר על „ערב של שושנים". אריה לבנון מגלה איך הקליטו הדודאים את תקליט־הבכורה שלהם. שושיק שני מספרת, שגוריון היה מוכן לבצע כל תפקיד בסרטו של אורי זוהר, „חור בלבנה". חנן יובל מספר איך הופיע עם אמדורסקי בקונצרט של הדודאים בבריסל, על תקן של ישראל גוריון.

צדי צרפתי: „הדודאים משלימים זה את זה. כאילו בימאי החליט לזווג בחור חולמני, נאיבי, ילדותי, עם קול בריטון ובחור שרירי, רחב, ארצי, עם קול רועם. ליהוק מושלם". בימאי: פנחס הר־זהב.

וצדק לכל

„מורו" – דראמה תיעודית, בשני חלקים, על שדר־הטלוויזיה אד מורו, שלחם במק'ארתי ● חלק ראשון – במוצ"ש

אד מורו. יושר, צדק ומיקצועיות עיתונאית

אד מורו, עיתונאי ברשת־הטלוויזיה האמריקנית סי.בי.אס., העז לצאת בשנות ה־50 נגד „ציד המכשפות" של הסנאטור ג'ו מקארתי. בשנות המילחמה הקרה החזיק מקארתי ברשימה שחורה של קומוניסטים ושל חשודים ככאלה וניהל נגדם חקירות חסרות־רחמים. באמריקה שררה אז אווירת־פחד.

במרץ 54', בתוכנית תיעודית שבועית ששדר בסי.בי.אס., יצא מורו נגד מקארתי. נלחם למען חופש ודמוקרטיה. לאחר שהופעלו לחצים על הרשת, שהיתה באותם ימים בחיתוליה, נלחם גם למען טלוויזיה עצמאית, בלתי־תלויה בפוליטיקאים או בפירסומאים. היה מוכן להקריב את הקאריירה העיתונאית שלו לשם כך. הסידרה עוקבת אחריו, מהימים שהיה כתב ברשת־הרדיו של סי.בי.אס. במילחמת העולם הב' שיקר מלונדון המופצצת. מורו, סמל ליושר, לצדק ולמיקצועיות עיתונאית, נפטר מסרטן. את דמותו של אד מורו מגלם דניאל

טראוואנטי: „הייתי בן 14, כשמורו יצא נגד מקארתי. אמריקה סערה. במבט לאחור, זו היתה תקופה מרתקת. צפיתי בסרטי־טלוויזיה רבים בהם הופיע. קראתי עליו כל מה שאפשר. אני חושב, שהיה השדר האמריקני הגדול מכולם, מקווה, שלא סילפתי את דמותו".

דבני קלמן („טוטסי") הוא וויליאם פליי, מנהל סי.בי.אס., שנקרע בין נאמנותו למורו ללחצים שהפעילו עליו חברי הוועד־המנהל של התחנה.

את התסריט לדראמה התיעודית, שתוקרן בשני חלקים, החל ממוצ"ש הקרוב, כתב ארנסט קינוי, יוצר סידרת־הטלוויזיה „שורשים". על עבודתו זכה בשלושה פרסי אמי. הפקה: רוברט ברגר והרברט בהוקדין, יוצרי הסידרה „שואה". ביים ג'ק גולד. 1985. 114 דקות.

הירדנית
כל שעות הבוקר תוכניות לכל המשפחה באנגלית ובעברית (רק בערוץ 1)

שישי, 2.10
12.30 כדורגל בינלאומי או כפורס עולמי.
14.30 המצלמה הנסתרת (רק בערוץ 1).
15.00 סרט עלילתי (רק בערוץ 1).
16.30 סרט עלילתי בצרפתית.
17.00 ההיסטוריה של הנפט (רק בערוץ 1).
18.00 חדשות בצרפתית.
18.15 לקט שירים.
18.30 חדשות בעברית.
18.45 לקראת שנות האלפיים (סרטון דוקומנטרי).
19.30 ציפיות מאוחרות (קומדיה אנגלית).
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 כרכבת לוקסוס ללוס־אנג'לס (סדרה אמריקנית)

שבת 3.10
14.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.10 הנסיכה הקטנה (רק בערוץ 3).
17.00 תוכנית בצרפתית (רק בערוץ 1).
17.30 אשנב לעולם בצרפתית.
18.00 חדשות בצרפתית.
18.30 חדשות בעברית.
19.30 חברים טובים (קומדיה אנגלית).
20.10 בירור תר"ל.
21.10 דם וסחלבים (סדרת רבי־מכר).

ראשון 4.10
14.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
14.55 תן לי צ'אנס (רק בערוץ 1).
16.30 סרט עלילתי בצרפתית.
18.00 חדשות בצרפתית.
18.15 לקט שירים.
18.30 חדשות בעברית.
19.30 צ'רלס שולט (קומדיה אמריקנית).
20.10 ההתפתחות של האופנה (סדרה דוקומנטרית).
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 דם וסחלבים (המשך הסדרה).
22.10 מישהו מטפל בך (קומדיה אנגלית).

שני 5.10
14.50 התכונים סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.30 כפיות כסף. לילדים (רק בערוץ 1).
17.00 רחוב קרנו (סידרה בצרפתית).
18.00 חדשות בצרפתית.
18.15 מגאזין ספורט בצרפתית.
18.30 חדשות בעברית.
19.30 קייט ואלי (קומדיה אמריקנית).
20.10 פלקון קרסט.
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 טוסי טאלה (דראמה).
22.10 ספינת האהבה

שלישי 6.10
14.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
15.50 המצלמה הנסתרת (רק בערוץ 1).
16.15 על טעם ועל ריח (רק בערוץ 1).
17.00 תוכנית בידור צרפתית.
17.30 מטבח בינלאומי (דוקומנטרי).
17.30 כדורגל בינלאומי (רק בערוץ 1).
18.00 חדשות בצרפתית.
18.30 חדשות בעברית.
19.30 קווי מכחול (קומדיה אנגלית).
20.10 רמינגטון סטיל.
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 סדרה דוקומנטרית על רקדנית בלט. הפעם נטליה מקארובה.
22.10 פתוח כל שעות היממה (קומדיה אנגלית).

רביעי 7.10
14.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.00 ילדת הפלא (רק בערוץ 1).
16.30 בית חולים. סידרה באנגלית (רק בערוץ 1).
16.50 בית־חולים (רק בערוץ 1).
17.00 הטוריגר (סידרה בצרפתית).
18.00 חדשות בצרפתית.
18.15 ירדן היום צרפתית.
18.30 חדשות בעברית.
19.30 וולרי (קומדיה אמריקנית).
20.10 סוסים (סידרה דוקומנטרית).
21.00 המסתורין של דורותי סיירס (סדרת מתח אנגלית).
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 חילופי רייגמן. סידרת בידור.
21.20 היאבקות חופשית (רק בערוץ 1)

חמישי 8.10
14.50 סרטים מצויירים (רק בערוץ 1).
16.15 אי הפרפרים סדרה לילדים (רק בערוץ 1).
16.45 עולם החיות (רק בערוץ 1).
17.00 רחוב קרלו (צרפתית).
17.30 פסטיבל הג'אז העולמי.
18.00 חדשות בצרפתית.
18.15 סידרה צרפתית.
18.30 חדשות בעברית.
18.45 מגאזין ספורט.
19.30 רגעים מביכים (סרט).
20.30 לא ניתן להוכחה (סידרת מתח אנגלית).
21.00 חדשות באנגלית.
21.10 סרט עלילתי.

המזה"ת

שישי, 2.10
12.00 מסע בעולם המצוייר.
12.30 ימי־העמק האבודים. מערבון.
13.00 מועדון 700.
13.30 התעמלות.
14.00 ילדי־החבובות. מצוייר.
14.30 סופרבוק (מצוייר).
15.00 שוכני הסלעים. תוכנית ילדים.
15.30 סרט: הזבוב. עם וינסנט פרייס.
17.00 משפחת קוסבי.
17.30 קשרי משפחה (קומי).
19.00 פולי־נאי (פעולה).
20.00 סרט (ערבית).
20.30 מעשיות משפחות (ערבית).

שבת, 3.10
12.00 וודי וודפקר. מצוייר.
12.30 המשפחה הביונית.
13.00 דניס השובב (מצוייר).
13.30 מיסתרי־הים.
14.00 עולם החיות.
15.00 כדורגל וצרפת – גרמניה).
17.00 אירועי ספורט בעולם.
18.00 כדורגל (ברזיל).
19.00 היאבקות.
20.00 סרט: מירוץ נחרוזים. עם אודרי הפבורן.
22.00 מועדון 700.
22.30 חיים אחרים. סידרה.

ראשון, 4.10
12.30 חיים אחרים. סידרה.
13.00 מועדון 700.
13.30 מעשיות משפחות (ערבית).
14.00 וורול גמידר.
14.30 הבית המעופף (מצוייר).
15.00 שוכני־הסלעים. (תוכנית ילדים).
15.30 סרט (ערבית).
17.00 משפחת וולטון סידרה.
18.00 60 דקות. מגאזין אקטואליה.
19.00 מופעים קלסיים.
20.00 סרט: מרדף בערבה. עם ברט לנקסטר.
21.30 מעשיות משפחות (ערבית).

שני, 5.10
12.30 חיים אחרים. סידרה.
13.00 מועדון 700.
13.30 התעמלות.
14.00 ילדי החבובות (מצוייר).
14.30 סופר־בוק (מצוייר).
15.00 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
15.30 סרט: הרפתקאותיו של ג'ודי שנק.
17.00 ימים מאושרים. סדרה קומית.
17.30 לורן ושירלי. סדרה קומית.
19.00 מאגנום (בלש).
20.00 פוטבול (ניו־אינגלנד – ניו־יורק ג'טס).
22.00 מועדון 700.
22.30 חיים אחרים. סדרה.

שלישי, 6.10
12.30 חיים אחרים. סידרה.
13.00 מועדון 700.
13.30 התעמלות.
14.00 ילדי החבובות (מצוייר).
14.30 הבית המעופף (מצוייר).
15.00 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
15.30 סרט: אבוט וקוסטלו באפריקה.
17.00 נסיעה בחלל (דמיוני).
19.00 צוות לעניין (פעולה).
20.00 מק'גייור סוכן חשאי.
21.00 זאב מעופף (פעולה).
22.00 מועדון 700.
22.30 חיים אחרים. סדרה.

רביעי, 7.10
12.30 חיים אחרים. סידרה.
13.00 מועדון 700.
13.30 התעמלות.
14.00 ילדי החבובות (מצוייר).
14.30 סופר בוק (מצוייר).
15.00 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
15.30 סרט: בלוז מאוחר מדי, עם בובי דארין.
17.00 תן לי הזדמנות (קומי).
17.30 משפחת קבבל. סדרה.
19.00 רצח במשיכת קולמוס.
20.00 המתנך. (סדרה)
20.30 ניו־הארט. סדרה קומית.
21.00 המשחה. (בלש).
22.00 מועדון 700.
21.30 חיים אחרים (סדרה).

חמישי, 8.10
12.30 חיים אחרים. סידרה.
13.00 מועדון 700.
13.30 התעמלות.
14.00 ילדי החבובות (מצוייר).
14.30 הבית המעופף (מצוייר).
15.00 שוכני הסלעים (תוכנית לילדים).
15.30 סרט: מייג'ור הגדול עם רונלד ריגן.
17.00 נובה.
19.00 סקיקרד וגברת קינג (בלש).
20.00 הדרך לשמים. דרמה.
21.00 לאור הירח. (בלש).
22.00 מועדון 700.
22.30 חיים אחרים. סדרה.

שישי 2.10.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. כליס: ארם אפס, סויטה מתוך הבלט והפילהרמונית של ליברפול / הנדליי; סן סנס: סונטה אופ. 32 לצ'לו ולפסנתר (אלדרולסקו / אורוז; שירים מאת: מונסיני, רביטי, ליסט, גלינקה, צ'ייקובסקי, מאסנה (וג'ני טורל / גארי קאר / ג'יימס לוין).

09.00 קונצרט בוקר. ברהמס: פתיחה טראגית אופ. 81 (הפיל. ניו־יורק / לנרד ברנשטיין); ברהמס: סרנדה מס. 1 ברה מג'ור (הסימפ. מלונדון / קרטש); ברהמס: ארבעה מזמורים רצינים (פריייר / ניומרק); שוברט: סימפוניה מס. 4 בדו מינור, הטראגית (הפיל. מברלין / מאזל); מקס ברוך: לזכר, אופ. 65 (סלבקטורה אקרדו / תז. הגוונדהאוס לייפציג / מאסור); שנברג: הניצול מגיטו וורשה (תז. סימפ. ר"ם רשה"ש / מקה. גברים בהדרכת סטנלי ספרבר / זור / פוס); שנברג: קול נדרי; מהלר: סימפוניה מס. 10.

11.57 פינת השיר. משירי אבות ישורון.

12.00 מן הפרטיה. שלישיית וירדום: שומאן: שלישייה בפה מז'ור, אופ. 80; שומאן: שלישייה בסול מינור, אופ. 110.

13.00 קונצרט קצר. ויוולדי: סתיו מתוך ארבע עונות השנה לכנור ולתזמורת (פרלמן / התז. הפיל הישראלית / פרלמן); כלוך: סויטה מודאלית לחליל ופסנתר (רענן אילון ויעקב שילה); ליזראטי: מתוך הרפרטואר המוסיקלי של הקהילה הפורטוגזית באמסטרדאם במאה ה־18: א. נורא אלהים (תהילים) (זמרי קמרן ותזמורת / איתי); ב. כל הנשמה (תהילים) (גילה ירון ותזמורת / איתי); ג. בפי ישרים (תפילת שחרית) (זמרי קמרן ותזמורת / איתי); א. היירו: תרועת מלך. רפסודיה יהודית לקלרנית ותז. כלי קשת (פיירמן עם קשתני התז. הפיל. הישראלית / שלום רונלי־ריקליס).

14.06 דבר ראש הממשלה למשפחות השכולות.

רשת א'

08.05 טעמי המזרח. מצעד פזמונים בסגנון מזרחי.

10.05 שיריקוד. מחולות ושירים משלנו.

11.05 פיוטים ליום הכפור. בעריכת משה חן.

12.05 תכנית מיוחדת ליום הקדוש. בעריכת שבתי ביבי.

14.06 דבר ראש הממשלה למשפחות השכולות.

רשת ב'

08.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי, עם יוסי גרבר.

12.10 שירים עבריים. מביאה לשידור: דליה חורש.

13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.

14.06 דבר ראש הממשלה למשפחות השכולות.

רשת ג'

08.05 לזוות שם. שעה אחת, שפה אחת.

09.05 נעימה וזמר.

11.05 תמרונים תזמורתיים. נעימות מפורסמות.

12.05 בוא שיר עברי.

גלי צה"ל

07.05 תרמפת בוקר. צביקה ספירא ועיתוני סוף השבוע.

09.05 משדר מיוחד במלאות 14 שנה למלחמת יום הכיפורים.

11.05 שירים עבריים.

12.05 הלוך חזור. לוחמים מספרים על קרבות מלחמת יום הכיפורים: ההתקפה על דמשק, שחזור ההתקפה על המטכ"ל הסורי שנערכה ב־9 באוקטובר 1973.

13.05 שירים עבריים.

14.05 דבר ראש הממשלה למשפחות השכולות.

ערב יום כיפור – אין שידורים

שבת 3.10.87

יום כיפור – אין שידורים

קול המוסיקה

19.05 הקונצרט שלי. עם המשורר, המחזאי והליברית ישראל אלירז.

21.05 אופרה. אורלנדו פלאדינו, מאת היידן. (מנצח: אנטל דוראטי).

20.05 עם ישראל חי. סיכום שנת תשמ"ז.

21.05 לו יהי. שירים עבריים.

22.05 עיטור גבורה: סגן יובל נריה.

23.05 ממע חזור לטולין. עם אריה באומינגר.

00.10 דוי ארצי מולדתי. שירים עבריים.

רשת א'

19.05 מרקי היום בתנ"ך.

19.10 פיוטים למוצאי יום הכפור. בעריכת משה חן.

19.30 שידורים לעולים.

23.05 גלגולו של מנהג. על מנהגים, מסורות ואמונות עממיות בחגי ישראל. מגישים: אילי גורליצקי ואירים לביא; הסברים מפי פרופ' עליזה שנהר; עורך: יואל רפל.

23.05 שירים עבריים.

רשת ב'

19.05 מחיל אל חיל. תוכנית למוצאי יום־הכפור.

רשת ג'

19.05 זכור שבזה. שירים עבריים.

20.05 מהדורות.

22.05 טיול לילי. שירים עבריים.

23.05 ענוג הוא הלילה.

גלי צה"ל

19.05 משירי אריק אחבתי.

21.30 שירים עבריים.

22.05 מסורת ממורת. במוצאי יום מנוחה.

23.05 עושים מדינה. מגיש: דודו דיין.

00.05 ציפורי לילה מארח. אבי קורן מארח את תא"ל נחמיה דגן, קח"ר.

ראשון 4.10.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. באך: סונטה [illegible] בסול מינור לויולה דה גמבה [illegible] (יו־יו מה / קופר); קמפרה: [illegible] קנטטה לסופראן, לחליל, לגמ[illegible] וצ'מבלו (להק. האומנויות הפו[illegible]); היידן: קונצ'רטו בפה מז'ור [illegible] צ'מבלו ולכלי קשת ולהק[illegible] מוויצ'י); רוסיני: סונטה לכלי [illegible] מס. 4 במי במול מז'ור (הקאמ[illegible]) ליסט מבודפשט / רולהג [illegible] פנטסיה הונגרית לפסנתר ולתז[illegible] (רישאבל / הפילה. הלונדו[illegible]) קונלון; שוטן: הסילפידים, בלט (תז[illegible] הלאומית / בונינג).

09.00 קונצרט בוקר. מנדלסון: [illegible] מערת פינגל (פילהרמוניה הי[illegible] עצמון); ברהמס: סונטה מס. 1 [illegible] מינור לצ'לו ולפסנתר אופ. 38 [illegible] מה / אקס); שוברט: חמישיית [illegible] קשת בדו מז'ור אופ. 163 [illegible] קליבלנד / יו־יו מה); [illegible] קונצ'רטו מס. 4 בסול מז'ור לפ[illegible] ולתזמורת אופ. 58 (פריי[illegible] הקונצרטחבאו / הייטינק); [illegible] סרנדה מס' 4 ברה מז'ור [illegible] האנגלית / צוקרמן).

11.57 פינת השיר. משירי אברהם בן [illegible] (סונה).

12.00 אמנים באולפן. ריקי סטרנר, [illegible] (במלאות 30 למותה). שומאן: [illegible] היינה, אופ. 24 (וינרמילר [illegible]) סויטה ברזילאית; הדליי: [illegible] ילדות; ולאריגרוב: פסטו[illegible] ויראצ'ניצה, אופ. 37; בארטוק [illegible]

13.05 בהאזנה נינוחה. בוקריני: [illegible] ברה לחליל ולכלי קשת אופ. [illegible] (גצלוני / מוזיצ'י); היידן: [illegible] בריטון מס. 109 בדו (גרלוף / [illegible] / וילימס); ברליוז: רומנס וקפריס [illegible] 8 (מנוחין / פילהרמוניה / פריט[illegible]) פולנק: סויטה צרפתית על פי נו[illegible] של קלוד ג'רבז (יוהנסון); [illegible] קונצ'רטו בסול מינור לנבל ולתז[illegible] אופ. 81 (זבלטה / הסימפ. הסוד[illegible]) פרובק דה בורגוס; דביסי: [illegible] לסקסופון ולתזמורת (ראשר / [illegible] ניו־יורק / ברנשטיין); ראנלי: [illegible] יהודית ספרדית (רה לוס אנג[illegible]) מוצארט: הלצה מוסיקלית [illegible] (אנסמבל מוצארט מוינה [illegible] בוסקובסקי).

15.00 מוסיקה כאן ועכשיו. ריזם [illegible] מלחין: אנדרה היירו. [illegible] לפסנתר: סלאומה (להקה / [illegible]) המגדל הפורח באוויר (באר[illegible]) יומן סידי בן סעיד (רותם).

16.00 מוסיקה ליום ראשון. ניקו[illegible] גומברט: מוטט אווה רגינה [illegible] ארקדלט: מוטט אודיראן וילדוס [illegible] אווה רגינה (להקת פרו [illegible]) אנטיקווה של לונדון / מרגה [illegible] קמפרה: מיסת המתים (נ[illegible]) מונטוורדי / סולני הבארוק האנגלי [illegible] גרדינר); מוצארט: מיסה [illegible] האופרה הממלכתית של וינה / [illegible] מוינה / אבארו).

18.00 דפי פסנתר. דברוביץ' במוסיקה (דורובניין).

19.00 מוסיקה קלאסית קלה.

20.05 אינטרלוד – רצף מוסיקלי.

20.30 הקונצרט הקאמרי השבועי, הת[illegible] החמישית למוסיקה עתיקה של [illegible] יובל. ג. פלדמן, סופראן / ג. [illegible] הוגו, חליליות / ש. רובין, ויולה [illegible] גמבה / ש. האוגסון, צ'מב[illegible] מונטוורדי: מתוך סקרצי מוסיק[illegible] המבט המגרה, לפניה היית [illegible] פרסקובלדי: טוקטה מס. 11 לצ'מב[illegible] ד'אינדריה: כשליבי התענה באה[illegible] רוסי: כשהלילה פורש כנפיו [illegible] סויטה מס. 5 לשתי חליליות [illegible] מסופרו; לאמכרטו צילו של אה[illegible] באך: סונטה בסול מז'ור לויולה [illegible] גמבה וצ'מבלו; באך: קונצ'[illegible] אישלקי טלמן, ליבי יהלך, קנטטה.

22.30 כן הבקורות. המוסיקה בחצר המלוכה של קוריאה.

23.00 מחזורי יצירות. שוברט: מחזורי שירים.

רשת א'

08.05 הגה. עם בני הגרל.

09.05 טלרדיו. שירות מידע למאזינים.

10.05 שיריקוד. מחולות ושירים משלנו.

11.05 ניני בוקר. מגיש: גדעון הוד.

12.05 מעריב ימיתיכוני. עם חופני כהן.

14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.

15.30 האוניברסיטה הפתוחה. צרפתית למתקדמים.

16.05 רדיו־עשורה. מגזין נוער.

17.10 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהרים.

18.06 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.

19.20 פרקי היום בתנ"ך.

19.30 שידורים לעולים.

22.05 תפוח ועץ. בין הורים לילדיהם.

רשת ב'

08.05 עושים עניין. עם גבי גזית ושלום קיטל.

09.05 כוכב הבוקר. הנרי מנציני, תזמורתו ומקהלתו.

10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.

12.10 אלף־אלף ביבית. עם אהוד מנור.

13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.

14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.

14.30 בת־צחוק – הווי והומור.

15.05 רגעי קסם. בעריכת: אפריים וייל.

16.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זילנגר.

16.30 שעה קלה עם אריק סיני.

17.05 תוצרת הארץ. שירים עבריים.

17.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.

18.06 שירים עבריים.

18.45 היום בספורט.

19.05 היום הזה. בעריכת שלום אורן.

19.35 עם ישראל. ענינים יהודיים בעולם.

20.05 שלום לבן דודי. פיוט ומרכה.

22.05 בינינו לבין עצמנו. שיחות עם מאזינים.

00.15 להאחז בחלום. שירים לסיומו של יום.

רשת ג'

14.05 לי ולך שיר וברכה.

15.05 חדש חדיש ומחודש. עם שוש עטרי.

16.05 הצגה יומית. עם יקיר אביב.

18.06 מצעד הפזמונים הלועזיים.

21.05 ארום עתיק. שירים שלא נס ליחם.

23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.

10.05 מוסיקה. עם אורלי יניב.

11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.

13.05 אחד אחד. להיטים עבריים.

14.05 דו רח יומי. עם דני קרפל ודובי לנץ.

15.05 שירים לחג. עם ארז טל.

16.05 ארבע אחר הצהריים. שירים עבריים.

16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.

17.00 ערב טוב ישראל.

18.05 שעה קלה על כלכלה.

18.45 משולש. עימות בענייני השעה.

19.05 רדיו ספורט. מגאזין ספורט.

20.05 עושים מדינה. מגיש: דודו דיין.

21.30 לילה לא שקט.

22.05 על הדבש ועל העוקץ.

23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.

23.55 שיחת הצות. עם ד"ר ניסים קלדרון, מרצה לספרות עברית.

00.05 ציפורי לילה. עם שלמה ארצי.

צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קטנר.

20.05 סבבבבבסים. רש"ים, משחקי רדיו ומוסיקה.

22.05 המסקת עשר. עם מיכל ניב.

23.05 קול הגיאו חוזה. מגיש: דני קרפל.

שני 5.10.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. באך: סויטה תזמורתית מס' 1 בדו מז'ור (החבורה הקטנה של זיגיסואלד קויקן); מוצארט: קונצ'רטו בסול מז'ור לחליל ולתזמורת (אדוריאן / הקאמרית של באייר); הנרל־הלכורסן: פסקליה בסול מינור לכנור וויולה (פרלמן / צוקרמן); שוברט: סימפוניה מס' 9 בדו מז'ור הגדולה (הפיל. של וינה - ישולטי).

09.00 בריטן: ואריאציות על נושא של פרנק ברידג' אופ. 10 (תז. כלי הקשת האנגלית / כואטון); פולנק: קונצ'רטו בסול מינור לעוגב, תזמורת כלי קשת וטימפאני (ומקוביאן / פורת' / קשתני הסימפ. של בוסטון / מינש); סן־סנס: שלישיית פסנתר בפה מז'ור אופ. 18 (שלישיית בודפשט); ויטאן: קונצ'רטו מס' 4 ברה מינור לכנור ותזמורת אופ. 31 (פרלמן / תז. פאריס / ברנבוים); בטהובן: המוסיקה לבלט יצורי פרומתיאוס אופ. 43 (תז. הקאמ. אורפאוס).

11.57 פינת השיר. משירי אברהם בן יצחק (סונה).

12.00 מן הפרטייה. זכריה פלאוין, פסנתר. פרוקופייב: 10 קטעים מתוך רומאו ויוליה, אופ. 75; שומאן: הומורסקה, אופ. 20; ראבל: קברו של קופרן סויטה.

13.05 בהאזנת נינוחה. הנדל: קונצ'רטו בסי במול מז'ור לנבל ולתזמורת אופ. 4 מס' 6 (זבלטה / הקאמ. של פול קונץ); ג'וליאני: סונטה גרולה לחליל ולגיטרה אופ. 85 (רמפל / ברטולי); שוברט: סימפוניה מס' 8 בסי מינור הבלתי גמורה (תז. פילהרמוניה / סינופולי); צ'ייקובסקי: וריאציות על נושא רוקוקו לצ'לו ולתזמורת אופ. 33 (הרנוי / הסימפ. ויקטוריה / פרימן); פורה: קליגולה למקהלה ולתזמורת (מקה. אליקס בורבון / תז. טולוז / פלאסון); פורה: פרלוד מתוך פנלופה (תז. טולוז / פלאסון).

15.00 הסבריה מוסיקלית. הנחיות הרגש.

16.00 מאולמי הקונצרטים בעולם. קמרטה בריליצ'ה (ארגנטינה). מוצארט: 3 סונטות כנסיתיות; טלמן: קונצ'רטו בסול מז'ור ל־2 ויולות ותזמורת כלי קשת; ויואלדי: קונצ'רטו ברה מז'ור לחליל ותזמורת אופ. 10/3 החוחית (פרנצ'סקוני); רודולפו אריצגה: פסקליה לתזמורת כלי קשת; קורט אטנברג: סויטה לכנור ויולה ותזמורת כלי קשת אופ. 19/1 (חייר / טושאאו); סקלקוטס: 3 מחולות יווניים.

18.00 רגש על הביצוע. בעריכת אלכסנדר תמיר.

19.00 בין חברים. מעולם מטעמי המוסיקה. רחמנינוב: קונצ'רטו לפסנתר מס' 4 אופ. 40 (אשכנזי / תז. הקונצרטחבאו / הייטינק); פרוקופייב: סימפוניה מס' 4 אופ. 47 (התזמ. הלאומית של צרפת / רוסטרופוביץ').

20.05 אינטרלוד – רצף מוסיקלי.

20.30 מאולמי הקונצרטים בעולם. לציון הקונצרט למנויים מס' 1000 של התזמורת הסימפונית של רדיו יפן. מנדלסון: אליהו (סופ / זייפרט / וייקל / סולנים / מקה. ביה"ס למוסיקה קוניטצי / הסימפ. של רדיו יפן / סוליש).

22.30 טעם ועוד. שנברג: פיירו הסהרורי (רה גאטאני / האנסמבל הקאמרי העכשווי / וייסברג).

23.00 מחזורי יצירות. שוברט מחזורי שירים.

רשת א'

08.05 חוגה. עם בני הגרל.

09.05 טלרדיו. שירות מידע למאזינים.

10.05 שיריקוד. מחולות ושירים משלנו.

11.05 ניני בוקר. מגיש: גדעון הוד.

12.05 מעריב ימיתיכוני.

14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.

15.30 האוניברסיטה הפתוחה. יהדות ארצות־הברית במאה ה־20.

16.05 גיל הביניים. בעריכת תמר עמית.

17.10 שירי עמים.

18.06 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.

19.20 פרקי היום בתנ"ך.

19.30 שידורים לעולים.

22.05 לכל אדם כוכב. האסטרולוג אילן פקר.

רשת ב'

08.05 עושים עניין. עם גבי גזית ושלום קיטל.

09.05 כוכב הבוקר. עם ניל סדקה.

10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.

12.10 אלף־אלף ביבית. עם אהוד מנור.

13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.

14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.

14.30 בת צחוק. הווי והומור.

15.05 רגעי קסם. בעריכת: אפריים וייל.

16.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זלינגר.

16.30 שעה קלה עם אילנית.

17.05 תוצרת הארץ. שירים עבריים.

17.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.

18.06 שעה חופשית. ענייני חינוך

18.45 היום בספורט.

19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.

19.35 דין ודברים. חוק ומשפט.

20.05 סולם הזמירות. מצעד הפזמונים המסורתיים.

22.05 מטיק ודי. עם דלית אורמיאן.

22.30 שירים עבריים.

23.05 שאלה של טעם. עם חיים קינן.

00.15 גיאו ועוד. עם לאה ליאור.

רשת ג'

14.05 לי ולך – שיר וברכה.

15.05 חדש, חדיש ומחודש. עם שוש עטרי.

16.05 הצגה יומית. עם יקיר אביב.

18.06 היה היו... מצעד פזמוני העבר.

20.05 קו ההתחלה.

21.05 קצת אחרת. סוף מתקדם.

23.05 הלילה הוא שירים.

גלי צה"ל

09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראל.

10.05 מוסיקה. עם אורלי יניב.

11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.

13.05 אחד אחד. להיטים עבריים עם שירה גרא.

14.05 דו רח יומי.

15.05 שירים לחג. עם ארז טל.

16.05 ארבע אחר הצהריים. שירים עבריים.

16.54 באופן מילולי. אבשלום קור.

17.00 ערב טוב ישראל.

18.05 עם החיילים בעצבה ב־מת־זהלן.

18.45 משולש. עימות בענייני השעה.

19.00 שירים מכאן. שירים עבריים.

20.05 קלאסי כאן. הנעשה בארץ במוסיקה הקלאסית.

21.30 לילה לא שקט.

22.05 על הדבש ועל הביאקו.

23.05 עשרים וארבע, היום שהיה. עם ירון וילנסקי.

23.55 שיחת הצות. עם פרופ' צבי לם, מרצה בביה"ס לחינוך באונ' ת"א.

00.05 ציפורי לילה. עם יותם ראובני.

צה"ל 2

19.05 רדיו רדיו. עם יואב קטנר.

20.05 צעיר וחצי. תוכנית ספורט: דיווחים ישירים ממשחקי הליגה בכדורסל.

22.05 המסקת עשר. עם מיכל ניב.

23.05 קול הגיאו חוזה. מגיש: דני קרפל.

שלישי 6.10.87

קול המוסיקה

07.09 בהאזנה נינוחה. בטהובן: אנרגטה סאבורי ברה מז'ור (וינצה); מנדלסון: הפתיחה חלום ליל קיץ (הסימפ. מלונדון / כמורה); שומאן: קונצ'רטו בלה מינור לצ'לו ולתזמורת (והיספרה); דבוז'אק: סימפוניה מס' 8 בסול מג'ור, אופ. 88 (תז. קליבלנד / סלג); דבוז'אק: בנכלות, אופ. 47 (סמיניה של הפיל. מברלין).

09.00 קונצרט בוקר. בטהובן: 11 בגטלות, אופ. 119 (ברנדל); סטרבינסקי: פולצ'ינלה סויטה לבלט (נגני מוצארט האנגלים / צליוק); באך: קונצ'רטו מס' 1, ברה מינור, לצ'מבלו ולתזמורת (מאלקום / תז' פסטיבל מנוחין / מנוחין); היידן: רביעייה בסול מז'ור, לכלי קשת, אופ. 76 מס' 1 (הרביעייה הוינאית); ברוקנר: סימפוניה מס' 1 בדו מינור (סימפ. ירושלים רשה"ש / ברתיני); סזאר פרנק: כוראל מס' 1, במי מז'ור, לעוגב (דמסייה); לולי: ריאס אירה מוטט (סולנים, מקהלה ותז' של ז'אן פרנסואה פאייר).

11.57 פינת השיר. משירי אברהם בן יצחק (סונה).

12.00 מן הפרטיה. מוצארט: רביעייה לכלי קשת במי במול מז'ור; מנדלסון: רביעייה במי מינור, אופ. 44 מס' 2.

13.05 בהאזנה נינוחה. מיצירות: מונטורדי, ויולדי, מוצארט, היידן ופרוקופייב.

15.00 מוסיקה צעירה. בעריכת חיותה רביד.

16.00 קונצרט קאמרי. מירה זכאי, אלט; מייקל אליאסן, פסנתר; שירים מאת: מהלר, שנברג, ווברן, ברג ושוברט.

17.30 קולות. שירים של צ'ייקובסקי, שוסטקוביץ וסטרוינסקי (דיטריך פישר דיסקאו / ייבגני נסטרנקו / אן מורי).

18.00 ממרף התקליטיה. בעריכת עדנה ענתי.

19.00 פניני אופרה. לקט מתוך היהודיה מאת הלוי (ארויו / מופו / טאקר / המקהלה האמברוזית / פילהרמוניה החדשה / דה־אלמיירה).

20.05 אינטרלוד. רצף מוסיקלי.

20.30 קונצרט התזמורת הקאמרית הישראלית. מנצח: יואב תלמי; סולן: עמנואל גרובר, צ'לו. י.כ. באך: סינפוניה אופ. 18 מס' 1; ברטוק: דיברטימנטו לכלי קשת; נעם שריף: קונצ'רטו לצ'לו ולתזמורת (בכורה); בטהובן: סימפוניה מס' 2.

23.00 מחזורי יצירות. שוברט מחזורי שירים.

רשת א'

08.05 חוגה. עם בני הגרל.

09.05 טלרדיו. שירות מידע למאזינים.

10.05 שיריקוד. מחולות ושירים משלנו.

11.05 ניני בוקר. מגיש: גדעון הוד.

12.05 מעורב ימתיכוני.

14.06 בראש צעיר. לילדים ולבני נוער.

15.30 האוניברסיטה הפתוחה. הסיפורת הישראלית בשנות ה־60; שיחת עם משה שמיר.

16.05 מועדון שעון הזהב. האדם המבוגר.

17.10 צבעי הקשת. שירים לאחר־הצהרים.

18.06 מנחת ערב. הווי דתי ומסורת.

19.20 פרקי היום בתנ"ך.

19.30 שידורים לעולים.

22.05 שנינו יחד וכל אחד לחוד. נאמנות ובגידה בנישואין.

רשת ב'

08.05 עושים עניין. עם גבי גזית ושלום קיטל.

09.05 כוכבת הבוקר. עם ארבעת האחים.

10.05 כל צבעי הרשת. מגזין יומי.

12.10 "אלף־אלפי ב"בית". עם אהוד מנור.

13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.

14.06 לראות או לא לראות. תרבות ואמנות.

14.30 בת צחוק. הווי והומור.

15.05 רגעי קסם. בעריכת: אפרים וייל.

16.05 יומן כלכלה. עורך: גדעון זלינגר.

16.30 שעה קלה עם הפרברים.

17.05 תוצרת הארץ. שירים עבריים.

17.55 קראתי ספר. קוראים ממליצים.

18.06 צבעי הקשת. שירים יפים לאחר־הצהרים.

18.45 היום בספורט.

19.05 היום הזה. עורך: שלום אורן.

19.35 שירים עבריים.

20.05 פרקי חזנות בבקשתך. מזמור שיר.

22.05 צריך לצלצל פעמיים. שירים עבריים.

00.15 להאחז בחלום. שירים לסיומו של יום.

רשת ג'

14.05 לי ולך – שיר וברכה.

15.05 חדש, חדיש ומחודש. עם שוש עטרי.

16.05 הצגה יומית. עם יקיר אביב.

18.06 מקום בצמרת. מצעד הפזמונים הישראלי.

21.05 אודם עתיק. עם דן עומרי.

23.05 סנטי גאו. עם לאה ליאור.

גלי צה"ל

09.05 אילה בוקר. עם אלי ישראלי.

10.05 מוסיקה. עם אורלי יניב.

11.05 נכון לעכשיו. עם רפי רשף.

13.05 אחד אחד. להיטים עבריים.

14.05 דו רח יומי.

15.05 שירים לחג. עם ארז טל.

16.05 ארבע אחרי הצהריים. שירים עבריים.

16.55 באופן מילולי. אבשלום קור.

17.05 ערב טוב ישראל.

18.05 שעה קלה על כלכלה.

18.45 משולש. עימות בענייני השעה.

19.05 שירים עבריים.

20.05 עם החיילים בעצבת פרסות הגולן.

21.30 לילה לא שקט.

22.05 על הדבש ועל הביאקו. שירים שהנבר'ה אוהבים.

23.05 עשרים וארבע היום שהיה. עם ירון וילנסקי.

23.55 שיחות הצות. עם שרי רופקין, יו"ר אגודת שתיל.

00.05 ציפורי לילה עם אביהו מדינה.

צה"ל 2

18.05 רדיו רדיו. עם יואב קטנר.

20.05 סבבבבבסים. משחקי רדיו ומוסיקה.

22.05 המסקת עשר. עם מיכל ניב.

23.05 קול הגיאו חוזה. מגיש: דני קרפל.

רדיו כל השבוע

רביעי 7.10.87

קול המוסיקה

07.09 באזנה נינוחה. מוצארט: ריברטימנטו בסול מז'ור ולהקת מוצארט מוינה / בוסקובסקי; שומאן: קונצ'רטו בלה מינור לפסנתר ולתזמורת ואשכנזי / הפיל. הישראלית / פרבין; צ'ייקובסקי: מוסיקה לבלט מתוך האופריצ'ניק (גארדן / תז. ואופרה המלכותית / ריידיס; דבוז'אק: סימפוניה מס. 9 במי מינור, אופ. 95 מהעולם החדש ופילהרמוניה חדשה / סטוקובסקי.

09.00 קונצרט בוקר. מוצארט: קונצ'רטו במי במול מז'ור וברנדל / תז. האקדמיה סינט מרטין / מרינר; שופן: פנטסיה לפסנתר בפה מינור, אופ. 49 וסיאו; ברהמס: סימפוניה מס. 4 במי מינור (תז. רשות השידור / ים / פוסו; דבוז'אק: סטאבאט מאטר וירון / זכאי / מיטשינסון / רינצלר / מקה. באך מלונדון / הפיל. יים רשה"ש / ווילקוקס).

11.57 פינת השיר. משירי אברהם בן יצחק (סונה).

12.00 אמנים באולפן. אינה יוסט, צ'לו; אלדר נוימרק, פסנתר. ק. ד'ארבלוא: סויטה בלה מג'ור; א. קאסלר: סונטה ברה ה. נין: סויטה ספרדית.

13.05 בהאזנה נינוחה. ויוולדי: קונצ'רטו ברו מז'ור לשתי חצוצרות כלי קשת וצ'מבלו וטורבון / בואסון / סולני ונטו / שימונה; נרדיני: קונצ'רטו לכנור במי מינור ואלמן / תז. האופרה המלכותית מוינה / גולשמן; פרגולזי: קונצ'רטו בסול מז'ור לחליל ולכלי קשת ורמפל / הסולנים מונטו / שימונה; ויוולדי: קונצ'רטו לצ'לו ולכלי קשת במי מינור ופורנייה / קשתי פסטיבל לוצרן / באומגרטנר; גרדיני-פלש: סונטה והנדל / פרסונס; פרגולזי: קונצ'רטו למנדולינה במי במול מז'ור ואנדר / סולני ונטי / שימונה; סטראווינסקי: סויטה איטלקית.

15.00 מוסיקה ויוה. שטוקהאוזן וכולה: איש על דינלו, הקלאסיקה של המאה שלנו. מן הקלאווירשטיק אל מתוך שבעה הימים.

16.00 קונצרט מהקלטות התזמורת הסימפונית יים רשה"ש. פאול בן חיים: יורם, אורטוריה וסולנים, המקהלה הפילהרמונית ת"א מנצח, אהרון חרלפ.

18.00 שעה עם ... סלמן: מוסיקה קולית – קנטטות.

19.00 מוסיקה אהובה עליכם. חצ'טוריאן: סויטה מתוך הבאלט ספרטקוס וון רמורטל; גרשווין: רפסודיה בנוסח בלו לפסנתר ולתזמורת ופנאריוו; אופנבאך: עליצות פריסאית (שולטי).

20.05 אינטרלוד – רצף מוסיקלי.

20.30 אורטוריה. הנדל: שאול (ויוואן / האנט / ציוטרא / ווטס / וולריקה).

23.00 מחזורי יצירות. שוברט מחזורי שירים.

רשת א'

08.05 חוגה. עם בני הנדל.

09.05 מלודיו. שירות מידע למאזינים.

10.05 שוריקו. מחולות ושירים משלנו.

11.05 פניני בוקר. מגיש: גדעון הוד.

12.05 מעורב ים-תיכוני. עם מרגלית צנעני.

14.06 בראש צעיר.

15.00 וחיית אף שמח. תכנית לחג הסוכות.

16.05 גלגולו של מנהג. על מנהגים, מסורות ואמונות עממיות בחגי ישראל: אילי גורליצקי ואוריס לביא.

17.10 שורשים. התיישבות קבוצות בלב העיירה בית-שמש.

19.05 שירים לחג. מאוצר עדות ישראל.

19.30 שידורים לעולים.

רשת ב'

08.05 כוכב הבוקר. עם טריני לופז.

09.05 בראש צעיר. תכנית לתלמידים בחופשה.

10.05 על גבעי הרשת. מגזין יומי.

12.10 אלף-דאלף הבית. עם אהוד מנור.

13.05 בחצי היום. חדשות ופזמונים.

14.06 רגעי קסם. שירים ישנים ואהובים.

16.05 רשמות בחגך. שירים ומקראות לחג.

17.05 שירים רוסיים בלבוש עברי. עם הגבעטרון.

18.06 במזרח זורח ורד. משירי המלחין רניאל סמבורסקי בעשור למותו.

22.05 די אידישע רדיו בינה. הדיבוק. הוקלט בוורשה, בביצוע שחקני התיאטרון האידי, בבימוי מנהל התיאטרון שמעון שורמיי. הפקה משותפת גרמנית, שווייצרית, פולנית, אוסטרית וישראלית. מפיקה: אנגלה זוסדורף מהרדיו הגרמני.

23.30 שירים עבריים.

19.05 דן ואני. סיפור משפחתי. חווה אלברשטיין, על הקשר המוזר שנוצר בין משפחתה לבין דן בן-אמוץ, מבלי שהאחרון יידע על כך. דן מצטייר בעיני המשפחה, שעלתה מפולין בשנות ה-50, כצבר המושלם. העברית, ההומור, נושאי העיסוק המכובדים... בן-אמוץ לפולין נסיעה אצל אלברשטיין מעגל ערכנו רוח וכו'.

20.05 צמוקים ושקדים. מבחר שירים ביידיש. לקט שירים לסוכות.

22.05 גדולי הג'אז. לואי ארמסטרונג וחברים.

23.05 שירי באב. עם מאיר אריאל. החברים: עם שלום חנוך, דורי בן-זאב וחנן יובל.

00.10 הוי ארצי מולדתי. שירים עבריים.

רשת ג'

13.05 רק בערב חג. מנוס פרי.

15.05 לפנות ערב. שירים עבריים.

17.05 שירים הם חברים.

19.05 זמר שבזת. שירים עבריים.

20.05 מהרזות.

22.05 טיול לילי. שירים עבריים.

23.05 ענוג הוא הלילה.

גלי צה"ל

09.05 אילת בוקר. עם אלי ישראלי.

10.05 מוסיקה. עם אורלי יניב.

11.05 נבון לעכשיו. מגיש: רפי רשף.

13.05 ספק זמן מוסיקלי.

15.05 תכנית מיוחדת לערב החג. עם אברהם בורג.

16.05 כשבאתי לקחת אותה מהעננים. שנתיים למותו של יונה וולך.

18.05 שירים לערב חג.

20.05 לא על הלוף לבדו. מוסיקה ומשחקי רדיו נושאי פרסים.

23.05 אל תקרא לי מותק. מרתון נשים יוצרות בתחום הרוק.

חמישי 8.10.87

קול המוסיקה

07.09 שחרית לחג. חג מוטת. ... סני המים סויטה מס' 1 ... הסקוטית / גיבסון ... קונצ'רטו לכינור כסי במול ... והסולנים מרנסו / שימונה ... קונצ'רטו לשתי מנדולינות ותזמורת כלי קשת וסולני ... שימונה; פרסלו: אלושה ... (להקת דלר), דורנטה: קונצ'רטו ... קשת (סולני ונציה / ... מנפרדיני: קונצ'רטו ... ולתזמורת (שליגיום מוסיקה ... באך מלייפציג / שוטר).

09.00 קונצרט לחג. ג'ון סטנלי: קונצ'רטו לכלי קשת אופ. 2, מס' ... קונצ'רטו לצ'מבלו ולתזמורת ... להק. הקאם. האנגלית; ... קונצ'רטו בסי מינור לכנור ולתזמורת אופ. 61 (מנוחין / הפיל. ... בולט); בריטן: שירי עם ... (סוריסטרום / תז. של בית ... הוולשי / ארמסטרונג; מיכל ... קונצ'רטו משולש ותז. ... לונדון / רייווויס; ווהן ויליאמס סימפוניה אנטרקטית (ארמסטרונג מקה. תזמ. הפיל. הלונדונית / היטינק).

11.57 פינת השיר. משירי אברהם ... (סונה).

12.00 מן הפרטייה. מהקלטות ... וגמן. בטהובן: 6 בגטלות ... ברהמס: וריאציות על נושא פגניני, אופ. 35; סקריאבין: סונטה 6, בפה דיאז מינור, אופ. 53.

13.05 בהאזנה נינוחה.

15.00 ממגשים מוסיקליים. כשיבה אורסתיו.

16.00 אתנחתא. מיכאל כוגוטוב פסנתר. ברהמס: 7 פנטסיות, שוברט: סונטה בלה מינור.

17.30 קשת של צלילים. גנן הלילה ...

נריכן: סולו + מיתרים, אבוב וקונטינואו.

מנהגי סוכות אצל עדות ישראל.

פריסמה בלשאצר – אוראטוריה.

מוסיקה קלאסית קלה.

אינטרלוד. רצף מוסיקלי.

קונצרט פתיחת העונה של התזמורת הפילהרמונית הישראלית. מנצח: זובין מהטה; סולנית: רוברטה אלכסנדר / סופרן. אורגד: בלדה לתזמורת; ברליוז: לילות קיץ; ברהמס: סימפוניה מס' 2.

חור הזהב. אמנים גדולים בהקלטות היסטוריות: עם הזמרת קונצ'יטה סופרביה.

רשת א'

אמונות ותהנהגות. גישתה של הפסיכולוגיה הקוגנטיבית: פרופ' האנס ושלמית קרייטלר.

משוררים. תתרות שחייה, מאת בנימין תמוז.

שירים עבריים.

מסביב למדורה. 35 שנה למותו של יצחק שדה.

בראש צעיר.

חוגה. לקט, עם בני הנדל.

ארץ לא נודעת. דפוסי חגים בתנועות ההתיישבות.

ספור ושיר לחג.

אושפיזין. מסורת בחג הסוכות כסיפור, פיוט ושיר.

במה תמונות פסטוראליות. עם הסופר יוסל בירשטיין.

19.30 שידורים לעולים.

22.05 פרקי היום בתנ"ך.

22.10 תוכניות למוצאי-סוכות.

23.05 שירים עבריים.

רשת ב'

09.05 שאלה של טעם. מהדורת חג, עם חיים קינן.

09.55 לאן נטייל בחג.

10.05 שעת לצון. עורכת: דלית אורמיאן.

11.05 כמו צמח בר. המשוררת רחל שפירא.

13.05 תשואות ראשונות. בתחילת דרכם.

14.06 סג'רה, מנחמיה, כפרית-בור, יבנאל. 85 שנה למושבות הראשונות בעמק-הירדן ובגליל התחתון. מנחה: אילי גורליצקי. משתתפים: עפרה חזה, אריק סיני, שרה'לה שרון ותזמורת חיל-האוויר.

15.06 קסם על ים כנרת. משירי תנועות הנוער.

16.05 מעט אהבה גדולה. אלי גורנשטיין וגילה חסיד, בשירי דליה רביקוביץ, נתן זך ויהודה עמיחי.

17.05 תוכנית לסוכות. בעריכת מיקי מירו.

18.06 ספרים הם חברים. עם רחבעם זאבי (גנדי).

19.05 והאר עינינו. שירים וניגונים.

20.05 חיילים יצאו לדרך. משירי הלהקות הצבאיות.

21.05 הוא והיא. אדית פיאף וג'ילבר בקו.

22.05 מופע האימים של רוקי. ספור המחזמר.

00.10 הוי ארצי מולדתי. שירים עבריים.

רשת ג'

08.05 ברטים בכיוון אחד. להיטים ותיקים.

11.05 רדיו חזק. שירי יוהר אשדות.

13.05 נעימה וזמר.

15.05 בוא שיר עברי.

17.05 שיר שלי ושלת.

19.05 זמר שבזת. שירים עבריים.

20.05 מהרזות.

22.05 טיול לילי. שירים עבריים.

23.05 ענוג הוא הלילה.

גלי צה"ל

09.05 מקהלה עליזה לחג. שירים וסיפורים לילדים.

10.05 שירי מולדת. עם עופרה חזה.

11.05 סיפור לילה לא שקט. אלבומו האחרון של שלמה ארצי: לילה לא שקט.

סיפורים בראש. מספרים צעירים 87, סידרה חדשה. אלכס אנסקי מארח סופרים מתחילים, בשיתוף עם המוסף לספרות של "ידיעות אחרונות". הפעם, שיחה עם הסופר הצעיר ענר שלו.

14.05 בצהרי חג.

17.00 אמן צעיר זקן. על יוצר שהחל ליצור בגיל מבוגר.

18.05 קלאסיקאן צעיר. קטעי מוסיקה קלאסית בביצוע נגנים צעירים.

19.05 משלנו. 3 שעות של המצעד העברי השנתי.

22.05 מסורת מסורה. במוצאי חג.

23.05 לילה לא שקט. שירים למוצאי חג.

00.05 ציפורי לילה. עם אלי ישראלי.

גלים קצרים

עדנה אדטו

להציץ לתוך הנשמה

סיפור לילה לא שקט. שעתיים עם שלמה ארצי. יום חמישי, 11.00, גל"צ. אורלי יניב מתעדת שלושה חודשים של חזרות והקלטות לאלבומו האחרון של ארצי, "לילה לא שקט". רגעים קטנים של חסד. הצצה אינטימית לתוך הנשמה. תעודה מקורית יוצאת דופן.

יניב: "התלוויתי לשלמה ארצי, לרביב גנות ולולואי להב במשך שלושה חודשים של חזרות והקלטות לתקליט. היתה עבודה קשה, אך מרתקת. והייתי מצטרפת לצוות בתשע בערב ויוצאת מהאולפן לפנות בוקר. שהייתי בחברתם מאות שעות. הקלטתי 60 שעות. מתוכם בחרתי שעתיים לשידור. היו רגעים קשים, טעונים, כשלמה היה מבקש שאצא מהאולפן. כיבדתי את רצונו. הפקה סוערת מאוד. לשלמה היה קשה מאוד עם השיטה הזאת. הוא נתן לי להציץ לו לתוך הנשמה, כמעט בלי חשבון. אני מלאת הערכה. ראיתי רגעים קשים. לחצים. חולשות. השפלות. התלבטויות. התרגשויות. עברו שנתיים מאז. היה לי קשה מאוד להיפרד מהחומר. היו רגעים טעונים, שהחלטתי לא לשדר. לא היתה שום צנזורה של ארצי. עניין של צנזורה פנימית".

שר לקהלים קטנים

שירי באב. מאיר אריאל שר ומשוחח עם ידידיו, שלום חנוך, דורי בן-זאב וחנן יובל. יום רביעי, 22.05, רשת ב'. שלום חנוך ומאיר אריאל מספרים על השירים הראשונים שכתבו יחד בקיבוץ משמרות. מאיר אריאל: "סלידה נפשית מפאתוס. חיפשתי אמינות במלים של שפת היומיום". שלום חנוך: "מלים הגדולות התעופפו כמו הקירות כל הזמן. זה היה מוזר, ללא כל ספק".

בתוכנית, הקלטות נדירות. אריאל וחנוך שרים כ-65 עם להקת "המשמרות", במעורותהנוער של מאיר "וריניקזדז'לו במערכת הסימטה בקונג... חיילים, בעת שירותו בצנחנים במלחמת ששת הימים, בקונצ'רט עם "ירושלים של ברזל", יחד עם נחמת הנרל; בסיני במלחמת יום-כיפור עם "לילה שקט עבר על כוחותינו בסואץ".

בתוכנית השנייה בסידרה, שתשודר ב-14.10, משוחחים יואב קוטנר, רתי סומק, אהוד מנור ודידי זיוה בן-פורת על שירתו של מאיר אריאל. מנור: "מאיר אריאל שר לקהלים קטנים. שר למיליונרים. כך הוא פורץ דרך לקהלים גדולים יותר".

אילנה בן-קרמן, מפיקת התוכנית: "התוכנית עם מאיר אריאל היא ראשונה בסידרה על יוצרים המופיעים וכותבים לעצמם את המוסיקה, בישראל ובעולם. יוצרים כמו בוב דילן, ליאונרד כהן וז'אק ברל, הטרובאדורים של המאה ה-20".

הקהל תמיד צודק

יוסי בנאי, לפני תקליט, מופע באופק, בחזרות על „מעגל הגיר”, מחכה לנסים אלוני – על המיפגש אמן־קהל, פחד־במה, תיאטרון כפנטאזיה, לספר סיפור ● אמא, סבא, מישחקי ילדות, הבית כמיבצר, כמקור ביטחון וחום, כבסיס המראה לאמנות ● חיידק במה, המיתוסים של 'הבימה', פינקל, מסקין, ב.ג. מאחורי הקלעים ● ח"ת ועי"ן גרוניות, זמרי קאסטות, גיטאות של זמר מיזרחי, אפלייה כדגל ● כתיבה, מסורת, תחום הפרט, נשים, פוליטיקה מאוסה, האמנות של יונ

יהודה אטלס

אולי מפני שקיבל בבית הרבה אהבה, אולי מפני שהגיע לאן שהגיע בהדרגה ולא בקפיצת־דרך, אולי מפני שיצא ברגע הנכון לעצמאות, יוסי בנאי, בגיל 65, הוא אדם אופטימי, נטול מרירות, מיקצוען, בטוח בעצמו, סטאר בלי סטאריזם.

נראה טוב. הכסף בשערו, במקום לבגר אותו, מרגיש היטב את מראהו הנערי. ספורטיבי, קולח בדיבור, ישיר, יציב. נוהר שלא לפגוע בדבריו, לא להכאיב, אפילו במי שפגע בו בדרך, כי למה לגרום עוגמת־נפש על דברים שהיו. אפילו המבקרים יוצאים אצלו בחסר. לא מתחשבן, לא מתפלסף, לא מצהיר הצהרות גבוהות. מרגיש שהחיים בסך־הכל נטו לו חסד, חננו אותו בכישרון וכחתירה בלתי־נלאית לממש אותו. נשמע מבסוט שמיקצועו הוא תחביבו הוא פרנסתו, מקווה לטוב. לא נושא בליבו איזו צרבת נצחית, חלומות בלתי ממומשים, תחושת קיפוח. מחכה שהחיים יזמנו לו מה שמגיע לו. אינו מתוסכל, אינו מקנא באמנים של ז'אנרים אחרים, אינו נלחץ לשינויים אופנתיים כדי להיות IN. הוא תמיד IN, בקרב קהל רחב ומגוון, קהל שלדעתו תמיד צודק.

– תמיד צודק?

„תמיד. אני לא מקבל את האמנים או המבקרים שכועסים על הקהל, שמטיפים לו מוסר: המופע כל־כך טוב ואיך זה שאתם לא אוהבים אותו. לצופים סיבות משלהם. לפעמים זה עובר להם מעל הראש. לפעמים האולם לא מתאים. לפעמים הווליום. הסדר. כשאני מרגיש, במופע שלי, ששיר מסויים לא עובר, אני מנסה להבין מדוע. לפעמים מתברר לי שהוא משובץ במקום לא מתאים. לפעמים משהו בהגשה, בטקסט. לקהל יש מצב־רוח, מסיבות טובות. לפעמים האווירה הציבורית לא מאפשרת לקלוט מופע מסויים. הוא, פשוט, בא בזמן לא מתאים. אם יעלו אותו בזמן אחר, באווירה אחרת, הוא יעבור. צריך לזכור, שאמן או אמנים נפגשים עם הקהל מפני ששני הצדדים רוצים האחד את השני. נפגשים כדי ליצור קשר, יחסי רֵעוּת – לא כדי לריב”.

> **„איך להגיד שלום למסקין – שלום ארון מסקין, שלום מר מסקין, או שלום מסקין?”**

„הקהל הוא חיה אנונימית. בור חשוך, נעלם. כשאתה מתייצב בפניו, כל התיאוריות לא עוזרות. חיה, שכמו שהיא יכולה להיות חביבה ואוהדת, יכולה להיות גם אכזרית. אמן וקהל – זו מילחמה. כשאתה לא מרתק אותו, אתה שומע איך האנשים מתחילים לזוז על הכיסאות.

„פחד־במה? עד היום יש לי פחד־במה. כשאתה עולה, הדופק שלך מואץ. אתה חייב להיות מרוכז. בסוויץ', אתה משתנה. פיתאום, זה יוסי אחר. בפרמיירות, משנה לשנה, הפחד גדול יותר. הקהל נותן לך אשראי, ואתה חייב להוכיח שאתה ראוי לו. כשאתה בשיא, לקהל יש ציפיות”.

▲

עכשיו הוא לפני תקליט חדש, אחרי מסע מוצלח לברלין עם 'הבימה' („גמר חברבורות”), בעיצומן של חזרות על תפקיד ברכטיאני שתמיד רצה בו, אצדק ב„מעגל הגיר הקווקזי”, בתיאטרון 'הבימה', שגם אם עזב אותו בשעתו, נשאר תמיד תיאטרון־הבית שלו, אליו הוא חוזר בשימחה ובגאווה. בינואר, כך צפוי, יופץ התקליט למופע. ואם וכאשר ישלים נסים אלוני את מחזהו, שהחזרות עליו הופסקו, הרי שיש גם משהו גדול לצפות לו. מחזה של אלוני, ליוסי, הוא תמיד חגיגה.

„אלוני הוא איש תיאטרון מובהק. מספר סיפורים. זורק אותך מהיומיום לזירה של מלכים ונסיכים. אומר דברים בפיוט. יש משל ויש נמשל. ואני, תמיד נמשכתי ל'היה היה מלך'. יש אומרים שלא תמיד הוא מובן, ברור. לי הוא ברור מאוד, וגם כשלא ברור זה טוב: לא הכל צריך להיות ברור.

„יש לו קושי גדול בכתיבה. נלחם על כל מילה. רוצה להגיד כוס בלי להגיד את המלה כוס. בלי להיכנס לווּלגר. בלי להשתמש במלים ארציות. הטקסט שלו נעים בפה, זורם. אצלו רואים את המלים. כל מה שעשה – היה אירוע. גם אם לא הלך. אני גאה, שלקחתי חלק במחזות שהוא כתב וביים.

„המחזה האחרון שלו, שהתחלנו לעבוד עליו ב'הבימה', היה ניסיון לחבוק נושא רחב ומסובך. האם יש מקקים בישראל', שם זמני. אמירה על להיות יהודי וישראלי, גלות, שואה, ישראל, העולם. נושא רגיש, איש ישראלי, לוט שמו, נושא שני גבוּנים. אחר מבחור שוטף במילחמת העצמאות והשני שקיבל מדור שבא מאירופה, מהמחנות. הוא משתתף בלהקת שחקנים, כולם יהודים. הגבנונים כואבים, ומייעצים לו למצוא רופא שינתח וירפא אותם. הוא בדילמה. אם ייעלמו הגבנונים – אין הצגה. הם סימן־ההיכר שלו על הבימה. כשהם ישנם – זה כואב, כשאינם – הוא לא הוא. אני משחק את לוט. חצי מחזה היה כתוב. בינתיים זה נפסק. אני יודע שנסים ממשיך לעבוד עליו. מקווה שזה ייצא. זה לא 'עוד מחזה'. זה יהיה אירוע.

„אני מאמין באלוני ובסוג התיאטרון שהוא עושה. תיאטרון אמיתי. חגיגי. משהו אחר. לא אוהב את התיאטרון הקרוי רלוואנטי. לוקחים עיתון ועושים מזה הצגה. אנשים רוצים לבוא למשהו, שיהיה מורם־מעם. שפה. פנטאזיה. צילצולים. שמסך ייפתח. הקהל באולם החשוך והשחקנים על הבמה המוארת. הקהל רוצה לשבת במקומות ושתיקח אותו ותמריא אתו, למשך שעתיים, למקום אחר. לא חוכמה גדולה לעלות על הבמה ולהגיד ממנה, באופן ישיר, שמילחמה זה דבר לא טוב. מי חושב שמילחמה זה טוב? ואם אומרים, המצב משתפר? צריך שעתיים של אווירה, שארידות, לספר סיפור”.

▲

קצת קשה להאמין שיוסי, שכבר שכח את מניין התפקידים שעשה בתיאטרון רפרטוארי, ששותה ואפשי במחזאות כמו גם בבידור, הוא בעצם אוטודידאקט, שסיים בקושי שש כיתות בבית־ספר יסודי. ילד ירושלמי ממחנה־יהודה, בן ירקן, אחד משמונה ילדים, שהצטופפו יחד עם ההורים בשני חורים ובעליית־גג מאולתרת שסולם עץ מוצב אל פיתחה. פרק הילדות והמישפחה הוא חוט־השני, שנמשך והולך דרך יצירתו, הופעותיו, הראיונות שהעניק. יוסי כסלף־מייד־אמן, לא למרות הילדות אלא דווקא בזכותה. ולמרות שלעיתים נוצר הרושם כי אמר כבר כל מה שאפשר בנושא, אי־אפשר שלא להתחיל להתיר את הפקעת של דרכו דווקא מנקודה זו. הבית כמקור כוח, כמוקד געגועים.

„הייתי תלמיד איום ונורא. לא למדתי בכלל. לא מזמן ניגש אלי ברחוב בתל־אביב אדם מבוגר, שנראה לי מוכר, ושואל: אתה זוכר אותי? זה היה המנהל שלי, מבית־ספר אליאנס בירושלים. הוא הסתכל עלי ואמר: עד שלא היכרתי אותך לא ידעתי שקיימים ניסים. היה מוּר לו איך תלמיד איום כמוני, שאף פעם לא נכנס לכיתה דרך הדלת, הפך לשחקן”.

בית־הספר האמיתי שלו היה בבית. בית, שלמרות העוני, קשיי־היום, יצק בו את התחושה, עד היום, של היותו נצר לאצולה ארץ־ישראלית מושרשת, בעלת גינונים וטקסים, חדורה מורשת של תרבות־דיבור ותרבות־מעשה, בסיס טוב להמראה אל מחוזות של רימיון, בעצם אל האמנות.

אבי הסב הגיע לארץ ב־1880, יחד עם בנו, מפרס, דרך הודו. באו מאהבת ציון ואין פלא שאחרי תקופת־מה ביפו השתקעו בירושלים. בבית דיברו בליל שפות: תורכית, לדינו, ספרדית, ערבית, פרסית, עברית. השכונה כולה, חצרות־חצרות, היתה תשבץ של שפות ותרבויות. מישפחה של בנאים, מכאן שמה. רק אביו של יוסי הפך ירקן. סבו מצד האב וסבתו מצד האם היו אח ואחות. הכל נשאר במישפחה. האב היה קם כל בוקר בחשיכה, ב־3, הולך לבית־כנסת להתפלל ואחר נוסע לעיר העתיקה לקנות סחורה. חוזר מאוחר בערב. „ירקן אז לא היה ירקן של היום. אצלנו בבית אכלו אבטיח – רק בחגים. תפוח־עץ שלם ראיתי רק בחנות, כשנמכר למישהו אחר. בבית היו אוכלים תמיד סוג ד' רה”.

היה עוני, אבל לא היתה תחושת עוני. כך חיו כולם. הדלות היתה נורמה. גם חברים משכונות מסודרות יותר גרו בצפיפות, בבתים חסרי הידור. לא היה, אפילו, במי לקנא. העשירים היחידים שהיו ידועים אז בירושלים היו מישפחות ואלרו וקוקיה, ואיפה הם ואיפה כל השאר. הבתים, עם כל קוטנם, היו מיבצרים. זירת המישחקים היתה ברחוב. כדורגל מסמרטוטים. סוס ארוך, אַלְמבּוּלִי (מה שקראו במקומות אחרים דודס), הנדנדות בגן־השעשועים. המישחקים והחברים והחצרות שיצפו, כעבור שנים, שוב־ושוב בשירים ובסיפורים של יוסי.

זוכר את עצמו הולך לצופים ומתכופף מדי פעם אל הנעל, לתחוב עמוק לתוכה את הגרב, כדי שלא ייראה החור הגדול שמאחור. כשילך רעב, תתחבת האם לפיו פיסת סוכר עטופה בסמרטוט ותפנית לטפל בילד אחר. כשכבר יודע לקחת לבד, חותך לעצמו פרוסת לחם שחור, טובל בשמן־זית וזורה עליה סוכר או מלח. „ילדות יפה. להורים לא היה זמן ללחוץ את הילדים. „למדת – למדת. לא – לא. לא היה הסיפור הזה, ששואלים כל יום איך היה בבית־ספר”.

„יחד עם זה, היה היחד. הבית כבסיס איתן, וגם המישפחה כיחידה מלוכדת. „באחד השירים שלי כתבתי: 'אור הנר היה כמו לפיד'. וזה באמת מה שהיה. אור קטן בבית נראה כמו מדיוּר־עמה”.

היתה דמות הסבא, איש של הדרת כבוד. גר בשכונה אחרת, אבל תמיד היה נוכח, תמיד היו אצלו. היו באים לנשק את ידו בחגים. הוא עושה לחם בפרוח לפני יום־כיפור, תרנגולת לכל אחד, גדולה לגדול וקטנה לקטן. שם ידו על ראש כל אחד ומברך 'יברכך השם וישמרך'. „היו טקסי החגים, בית־הכנסת, הרגלים, ציפיות, קביעות. לקראת ראש־השנה הולכים לדוד שוקרי, הסנדלר, מניחים כף־רגל על קרטון, הדוד יורק על העיפרון, מסמן את קווי־ההיקף וחותך. ראש־השנה היה נעליים חדשות לכולם, תמיד. פסח – חולצה לבנה חדשה. היה הקידוש של יום שישי, כשכולם יחד, אחרי המקלחת החמה, היחידה בשבוע. בימים אחרים, קיץ וחורף, היו רק מקלחות קרות. וזה בירושלים.

והיו הסיפורים. לא רק הסב, שהיה מספר־שחקן אמן. גם האם. האם היתה הדומינאנטית בבית. „אבא עשה תמיד מה שאמא רצתה. מלה שלה היתה מלה והחלטה – החלטה. אשה ישירה, שנותנת הדרה להרצובות לשונה, לא עושה חשבון לאף אחד. אומרת הכל דוגרי בפנים, לכולם”.

העריצה את הסבא, אבי בעלה, והיתה תמיד מצטטת אותו. כמה שהיתה קשת־יום, עובדת ללא הרף („היתה אומרת, שהביאה את הילדים בין כביסה לכביסה”), מחזיקה בציפורניים את כל החבילה, תמיד מצאה זמן לספר סיפור, לשלוף משל. ותמיד כהערה או כהארה לענייני היום, לבעיית שמתעוררת, למשהו שקרה בבית או בחוץ. „אתה מזכיר לי סיפור על מלך אחד, שיצא יום אחד לשוח עם הווזיר שלו”. יוסי: „היא היתה אז כמו ראש־שבט, שכולם קשובים לדבריה. זה זרק אותנו מהיומיום לממלכות אחרות, שיש בהן מלך וגן וסוס. אלה, בעצם, היו הספרים שלי. ספרי־קריאה כמעט שלא היו בבית. בעיקר ספרי תפילה. ספרי ילדים ממש התחלתי לקרוא בגיל מאוחר. את 'פו הדוב' היכרתי רק בצבא”.

סיפורי אמא וסבא היו, בעצם, הבסיס לאהבת המישחק, להפלגות הדימיון, לשאיפה להינתק מן היומיום. אחרי שנים, בצרפת, כשינכח יוסי בפעם הראשונה בהופעה של ז'ורז' ברסאנס, עדיין עם הבנה קלושה בצרפתית, הוא ימצא פיתאום את הקשר המקשר בין הזמר הצרפתי לבין גירסתו ויינקותו. „ההימהום שלו, המלווה בגיטארה, בזמן שהוא שר־מספר, הזכיר לי את סבא שלי, שיושב כמו מוציא ערמונים מן האש, מגנן על פתו ומהמהם את הסיפורים שלו”. ברסאנס יהפוך לאחת האהבות הגדולות של יוסי, וברבות השנים לתוכנית־היחיד הראשונה שלו.

„היום אני יודע, שכל מה שיש בי נובע מהחוויות שספגתי בבית. הבית, בית סבא – זו המולדת. אחר־כך היו לי מורים לדראמה, למוזיקה, לדרך העשייה, אבל, הדימיון, החלומות, היכולת להינתק מהמציאות – באו משם. הסיפורים, האגדות, המשלים נתנו לי כנפיים. איפשרו לי להיות, פיתאום, אתה עף כמו ציפור, קופץ ממקום למקום, כל הזמן הפך לשבעת־קסם. דימיינו שאנחנו מלכים, פרשים. הסוס שלנו היה המטאטא, ואני רכבתי על מטאטא אולי עד גיל 8”.

▲

כשהמורים ראו שלא הולך לו בלימודים, שלחו אותו לעבוד. עד הצבא עבד בדפוס עוזיאל בירושלים, שם עבד גם אחיו הגדול. תחילה ...שלית, מאוחר יותר – ליד מכונת הדפוס. וכל ...ון – החלומות להיות שחקן. האח הגדול, ...היה שחקן בסטודיה הדרמאטית בירושלים. ...שהיה ילד היה רודף אחריו, לחזרות, להצגות, ...קריאה. זה הפך לדיבוק. לא להחמיץ אף ...ב„ציון”, ב„אדיסון”. „כסף לכרטיס לא היה. אז ...הלך להצגה יומית, לסרט, ואחריו מתחבא ...בבית־שימוש. וכשהתחילו אנשים להיכנס ...הייתי יוצא, מכפתר כאילו את המכנסיים. אם ...מלא, הייתי בצרות. אם היה אפילו מקום ריק ...הייתי מתיישב”.

...חנת־הזיכרון נגרשת בקלאסיקה. בשמות, ...ות, בסצינות, בטקסטים מן הדרמאטוגיה ...עולמית. אריות הבימה של אז הופכים למיתוסים, ...מיחוקי, לאידיאל נשאף. אלבומי־האוסף של ...של שחקני הבימה העברית, עוד הוסיפו נופך. ...יוסי זוכר את עצמו הוא רוצה להיות שחקן ...בימה”, פיסגת הפסגות. זו הסיבה, שאחרי להקת ...הנח"ל, כשרוב חבריו יפנו ל„בצל ירוק”, יוסי יחתום ...שתיים קבע בלהקה, כדי ללמוד בינתיים מישחק ...אצל פאני לוביץ' ולהכשיר עצמו להגשים את ...חלום־הבימה.

...היציאה לעבודה לא רק שלא מקהה את החלום, ...עוד מלבה אותו. בתנועת הצופים יוסי תמיד ...ועדת־תרבות, במערכת העיתון, כותב טקסטים, ...משחק, מצחיק. אל הנח"ל הגיע עם מחסן תרבותי ...שכלל גם את חיים גורי, מגר, סיפורי תש"ח, ...ציזכמרון, בערבות הנגב, הוא הלך בשדות, הם ...איש מהר, זעקי ארץ אהובה, המרד על הקין, ...רגינה. בלהקת הנח"ל, אליה הגיע אחרי חצי שנה ...קיבוץ חצרים, תחת שרביטו של הבימאי גיורא ...גוד, הוא משתתף, בין השאר, ב„אגרת המ"כ הרע” ...ב„מיריק מסתדרות”. הוא חלק מגרעין של צעירים ...מוכשרים, שדי ברור כי נכון להם עתיד על הבימה העברית.

אחרי שלוש שנות לימודים אצל פאני לוביץ', הוא הלך למיבחן ב„הבימה”. בחבר השופטים, כל האריות הוותיקים והנערצים. פרידלנד, קלצ'קין, פינקל ואחרים. 80 נבחנים. „עשיתי שני קטעים: השיר של אלתרמן על אלבז וקטע מלהקת הנח"ל. כל פעם הפסיקו אותי באמצע ונכנסתי לפאניקה שנכשלתי. בסוף התקבלו 14, ואני ביניהם.

▲

„ב'הבימה' התבשלתי לאט־לאט. הייתי סטאטיסט בהרבה הצגות. נושא רומח ב'המלך ליר', איש זקן שתצה את הבמה כ'אווז הפרא'. אני מודה לאלוהים שככה התחלתי. כמו שאומרים, על פתילייה האוכל מתבשל יותר טוב.

„התפקיד הרציני הראשון שלי היה ב'אגרת שלושה וארבעה', על־פי ביאליק, בבימוי שרגא פרידמן המנוח. תפקיד שלא התאים לי, הנער נתניה, מתולתל כזה. הייתי רע בהצגה, כמה שהייתי רע. באחת החזרות ניגש אלי אחד השחקנים ואמר: 'שמי חוקיהו. אני רואה שאתה סובל. אין מה לעשות, זה תפקיד רע מאוד ואין במה להיאחז. לך עם זה וזהו'. ככה הכרתי את אבנר חוקיהו, פארטנר וחבר טוב, עד היום.

„על המישחק שלי במחזה זה קיבלתי גם את הביקורת הראשונה בעיתון. מבקר אחד כתב: 'אם אפשר היה להוכיח חוסר כישרון במשך שעתיים – יוסי בנאי עשה זאת בהצלחה'.

„קיבלתי עידוד ויחס טוב מאוד מהוותיקים. בסך־הכל התגשמו חלומותי. אני משחק יחד עם אלילי־הבמה שלי, רואה אותם בזמן האיפור, על הבמה, מאחורי הקלעים. לא, לא התאכזבתי מהם כשהכרתי אותם מקרוב. למדתי מהם להתייחס לתפקיד בחרדת־קודש. לבוא שעה־וחצי לפני הרמת המסך, להתכונן, להתאפר. עד היום. אני זוכר, שהיתה לי בעיה: איך לדבר איתם. הייתי צעיר ולא מנוסה. הם היו המיתוסים שלי. אז איך אני צריך להגיד שלום למסקין, כשאני רואה אותו בקצה המיסדרון – שלום ארון מסקין, שלום מר מסקין, או, פשוט, שלום מסקין? מרוב מבוכה, הייתי עובר ולא אומר כלום.

„פעם, אחרי הצגה של 'אווז הפרא' בעפולה, ניגש אלי פינקל, תפקיד ראשי, ואמר: 'נו, בחור, איך אתה מרגיש?' איזו התרגשות. איש כזה מוצא לנחוץ לפנות אלי ולהתעניין בי, אחרי 'אגרת שלושה וארבעה', שהייתי בטוח שתחסל את הקאריירה שלי. החליטו לחדש את 'בערבות הנגב'. שמואל סגל, ששיחק בגירסה הקודמת את צביקה, היה אז בלונדון. פינקל, הבימאי, הזמין אותי אז ואמר: 'שמע, בחור, אני רוצה להציע לך שתשחק את צביקה'. והוא הרי ראה אותי בכישלוני הקודם!

„בדיוק אותו ל'כלבים' של יגאל מוסינזון, שיחקתי צנחן במרים. לא בדיוק הייתי עד לשערוריה סביב ההצגה, שאמרו שנכתבה בהשראת בן־גוריון נגד העולם הזה. אבל, אני זוכר כשבן־גוריון בא לפגוש אותנו מאחורי הקלעים. דיבר אתי

„הקהל רוצה לבוא לתיאטרון מורם־מעם. שתיקח אותו ותמריא אתו, לשעתיים, למקום אחר” צילום: מיכל היימן

נ ש א ר י ם   ב ב י ת

ו י ד א ו

נלשים מסתבכים • תלמיד מודאב • שלומיאל משתוקק • צעירה מנתרת • מרען נמלט

השאלה

■ האיש שראה יותר מדי.

לאחרונה חלה התעניינות מחודשת בבימאי ומפיק האגדי רוג'ר קורמן („בלאדי מאמא"), שהתמחה בעשיית סרטים דלי־תקציב ובעידוד יוצרים צעירים ומוכשרים. כעת ניתן לראות מידאו סרט שביים ב־63'. מרען (ריי מילנד – „אליבי") מנסה לשפר את יכולת הראייה האנושית. הוא מפתח נוזל, שבעזרתו ניתן לראות דרך הקירות. ממש כמו קרני־רנטגן. המדען מחליט להיות שפן־נסיונות ומוליך את הנוזל על עיניו. ראיית־העל מסבכת אותו, והוא נאלץ להימלט מהמישטרה. המדען מחליט לשנן את המשך מחקרו בעזרת כוחו: הוא עובד בקירקס, מעניק ייעוץ רפואי ומרמה בהימורים בלאס־וגאס. האפקטים המיוחדים נראים כיום משעשעים, שווה צפייה. (אימפריה של קולנוע).

■ הבעיה השלישית שלי.

קטוליה גרמנית? צירוף בלתי מתקבל על הדעת. שלומיאל משתוקק להתעשר. הוא נע כאחוז תזזית מאירוע פרוע למצב מסורף, מסובך ומסבך. מתאהב באשת־אצולה יפה, אך הוריה הנפוחים מתנגדים לשידוך. בתפקיד הראשי אוטו וואלקס, כוכב־טלוויזיה גרמני. קומדיה וולגארית ולא מצחיקה. (אימפריה של קולנוע).

■ פולטרגייסט 2.

סרט המשך מיותר. שדים ורוחות ממשיכים להטריד את שלוותה של המישפחה החביבה מ„פולטרגייסט", למרות שעברה לבית חדש. ועם אלה רוחות של כת דתית מיסתורית. עם ג'ובת וויליאמס וקרייג ט. נלסון, ביים בריאן גיבסון. (יונייטד קינג וידאו).

■ זאב צעיר.

מייקל ג'יי פוקס („בחזרה לעתיד", „קשרי משפחה"), הכוכב הפופולארי ביותר בארה"ב כיום, מתכוה בסרט מטופש. תלמיד־תיכון מגלה, שבמישפחתו עוברות תכונות זאביות מדור לדור. הן מתפרצות ברגעים בלתי־צפויים ובלתי־רצויים. החרדה הראשונית מתפוגגת במהרה. הוא לומר לנצל את התכונות הללו לקידום אינטרסים אישיים, בכדורסל ובחיזורים. סרט נעורים־אימה־קומי. חבל על הזמן. (אימפריה של קולנוע).

■ מעבר לחצות.

מלודראמה שזכתה להצלחה עצומה בישראל. עיבוד לרב־המכר של סידני שלדון. הזמן: מילחמת־העולם השנייה. צעירה צרפתיה נוקמת במאהבה, טייס אמריקני שזנח אותה, אחרי שהרתה לו. כדי לזרז את נקמתה, היא מנתרת ממיטה למיטה. קיטש. (אימפריה של קולנוע).

„פולטרגייסט 2". מיותר

מכירה

■ מגנבי העבר.

סרט „אפל" ישנות ושימור, שביים ז'אק טורנר ב־47', גנגסטר (קירק דוגלאס) שוכר בלש פרטי (רוברט מיצ'אם), כדי שיאתר את חברתו, שנעלמה עם כספו. הבלש יוצא בעקבותיה לאקאפולקו. השניים מתאהבים, והאשה הקטלנית מובילה אותו לאובדנו. לא להחמיץ. („בית־התקליט", 29 ש"ח).

■ רצח, יקירתי.

סרט „אפל" משובח מ־1944. הבימאי אדוארד דימטריק עיבד את ספרו של ריימונד צ'אנדלר, „שלום לך, יקירתי". דיק פאוול מגלם את דמותו של הבלש הפרטי פיליפ מארלו. אסיר משוחרר שוכר את מארלו, כדי שימצא את אהובתו. במקביל, חוקר הבלש פרשייה אחרת, שמתקשרת במהרה לראשונה. מארלו נקלע למערבולת של שחיתות, תככים, סטיות ורציחות. לצידו של פאול מופיעות קלייר טרוור ואן שירלי. אחד העיבודים היותר טובים לספריו של צ'אנדלר. חובה למעריצי צ'אנדלר. („בית־התקליט", 29 ש"ח).

■ אמיר קמינר

ת ק ל י ט

האקזוטיות של נתנאלה • המינוריות של יובל • הסתמיות של היימן • ההתנשאות של אמיר • האפלוליות של ווייטס • השקרים של הולידיי • האיפוק של ברנשטיין

עברי

■ הדודאים – שלושים שנים.

30 שירים מהקלטה פומבית של גלי־צה"ל ב„חמאם". רטרוספקטיבה, עם הקלטות מקוריות מאלבומים ישנים של אמרורסקי וגוריון – שכמעט ואין להשיג בשוק – היתה עדיפה בעיני. הדודאים, מחוללי תרבות ה„ורהה" בזמר הישראלי, הצטיינו יותר בטכניקה מאשר בהבעת רגשות. השירה הנוזרית, א־קאפלה כמעט, במינימום ליווי, הלמה אותם. ולכן, ההקלטה החיה לא נוטה לשירים תפו. הרפרטואר עשיר ונהדר: „שיירת הרוכבים", „ערב של שושנים", „אשכולית", „החליל", „שיר התן", „קנקן תירוש", „מה למרת בגן", „שבוע האהוה" ועוד. בולטים: „הבלדה לשיער הארוך", תרומתם המכרעת לקידום שירי משוררים, „העולם כשחור־לבן", נציג יחיד ליצירה עצמית שלא היתה, ו„בורך אל האור", לזכרו של אמיל גרינצווייג. רק חבל שאיכות־ההדפסה של התקליט איומה ונוראה. (איסטרוניקס).

■ סי היימן ולהקה מקומית.

אלבום־הבכורה של הבת הקטנה של נחצ'ה איתו ממלא אותי הציפיות. סי טובה יותר כמבצעת, בקול יציב וברור, חם בקצוות. כיוצרת, היא סתמית ופשטנית. מטפלת בנושאים שבלוניים [illegible]

הולמת כבפפה את שיריו הנהדרים של אהוד מנור. לחנן לא היתה אף פעם בעיה עם קומוניקטיביות. כאן הוא גם להיכני. „אחרת לא הייתי שר", „חכי לי עד סוף הקיץ", „אני אהיה הליצן שלך", „סנה שנה" ו„מי יתגעגע" הנפלא מפסטיבל־הזמר. רק „כמעט 20 שנה", הטוב באלבום לטעמי, לוהט פחות. „אמצע החיים" הוא התקליט הטוב ביותר שעשה חנן יובל עד כה, והוא רק באמצע החיים. (איסטרוניקס).

■ דני אמיר – נסיגה בשלבים.

נקודת־המוצא המתנשאת, השחצנית, היא בעוכריו של זמר ויוצר אלמוני זה. „אנשים פה מדברים שטויות", הוא שר. „אם בכל זאת חייבים לסבול, שלפחות יהיה פה רוקנ'רול". מי סובל? וזאת התשובה שלו לרוקנ'רול? לאמיר עבר הירואי בכתיבת מיכתב הסנגיניסטים. אבל, לא מספיק לפזר ביר־יות, מרככה זלביא בין השורות, כדי ליצור מחאה. הכתיבה רצינית־תהומית, עומסת על כתפיה משמעויות הרות־גורל, אך מבולבלת וסתומה. השירה חובבנית להחריד, גם כפרודוקציה אינה מוצלחת. ההפקה המוסיקאלית של מיקי שביב משובחת, אך אינה מושיעה. תקליט רע ולא מעניין. „מה זה משנה" הוא היחיד שמזכיר שיר. (סי.בי.אס.).

■ עמוס אורן

■ נתנאלה – על גן ארן חלוני.

תקליטה השלישי של נתנאלה, לאחר הפסקה של כמעט עשור, מציג את קולה האקזוטי הזכור לטוב ורוך מימד חדש – זמרת יוצרת. הרבה זמרים נטלו לאחרונה לעצמם את התואר הזה והציגו אותו ככלי ריק מתוכן. ב„על גן ארן חלוני" יוצקת נתנאלה תוכן מרתק לתוכו, בתקליט, שכמעט כולו מלים ולחנים שלה. שיר, שיישאר איתנו עוד הרבה זמן, הוא „מעבר לים" – לחן יסמחה של נתנאלה למלים של ביאליק – קלאסיקה ישראלית, שנוצרה בימים אלה. כדאי לציין גם את „ספינת הזיכרונות", אותו שרה בפסטיבל־הזמר האחרון, „נטפי שקיעה" ו„יהיה טוב" – שיר עם אלמנטים אתניים מגרי־אוק. עם תקליט כזה, יש הצדקה מלאה לקאמבק של נתנאלה. (הד־ארצי).

לועזי

■ טום ווייטס – השנים הפרועות של פרנק.

פילוסוף חכים גם אנו, שתקליט של טום ווייטס יצא אצלנו יחד עם שאר העולם התרבותי. לשכוח את ווייטס זה כמו להשחית זרע לריק – לא מפרה, אבל נהנים מזה. שוב הוא הוציא כלאחר־יד תקליט נפלא. הפעם זהו תקליט־נושא – שירי ה„אופרה" רומנטיקו", כפי שווייטס מגדיר את המחזה המוסיקאלי שכתב. מלות השירים מודפסות על צידה הפנימי של עטיפת התקליט הכפולה, כך שתוכלו לעקוב אחר מעלליו של פרנק דרך הנריוגה המוסיקאלית של ווייטס, האפופה עשן של באריס אפלוליים ומוסיקה קברטית. „וזהו

הרגשה כה עצובה ונושנה/ השדות רכים וירוקים/ אלה זיכרונות שאני גונב/ אך אתה תמים, רק כשאתה חולם", שר ווייטס בקול מרוסק ושבור ועוזר לנו להודרך. (הד־ארצי).

■ בילי הולידיי – לוידי במשי.

תקליט זה, המנציח את שיתוף־הפעולה של בילי הולידיי עם תזמורתו של ריי אליס, יצא במקור ב־59'. הליידי של הבלוז היתה כבר בסוף דרכה. שומעים זאת בכל רעידה של קולה השבור. השיר הידוע בתקליט הוא You've changed. הולידיי משקרת בצורה נפלאה ב„אני מסתדרת מצוין בלעדיך" של קרמייקל ומרטיטה ב„שמחה להיות לא מאושרת" של הארט ורוג'רס. העותק שהגיע אלי נשמע, כאילו נחת עליו מבול של מטאוריטים, כך שכדאי לבדוק את התקליט לפני הקנייה. (סידרת „ניים פרייס" של סי.בי.אס.).

■ הסיפור של איילנד.

בתקליט־אוסף כפול זה, חוגגת חברת־התקליטים האנגלית „איילנד" 25 שנה לקיומה. המשתתפים בתקליט מהווים חתך רוחב של עולם־הפופ והרוק בחצי־היובל האחרון. דוגמה אופיינית לכך הוא סטיבי ווינווד, המיוצג כאן עם „להקתו של ספנסר דייוויס" ב„המשך לרוץ", עם „טראפיק" ב„ירח נייר" (אולי השיר הפסיכדלי בהא־הידיעה) ולבסוף, „אהבה רמה", להיטו האחרון. אין כמעט מכנה משותף בין השירים פרט לכך, שכמעט כל אחד מהם הוא תחנה היסטורית: בוב מארלי עם „הארלם שאפל" המקורי, קט סטיבנס עם „שתר הסציע", ה„סטאורקס" בשיר הבלתי־נשכח „עיר זו אינה גדולה מספיק בשביל שנינו", להקת Free עם All right now, יו־2 עם „איתך או בלעדייך" וכמובן, בוב מארלי, אחד מהבולטים באומני „איילנד", עם „אין אשה, אין בכי". (הד־ארצי).

■ דני בלושטיין

סי היימן, לא אני לנוקם

צילום: מיכל היימן

קלאסי

■ בריאת העולם של היידן.

פלא – ככל שאתה מזקין יותר, כך אתה משתפר בתיפקודך. זה מה שקורה היום למנצח ליאונרד ברנשטיין ב„בריאת העולם" מאת היידן. לפתע, ברנשטיין ללא מאניירזים. וההיידן שלו מאופק, זורם בטבעיות, אפילו עמוק. היידן מוצרטיאני. והסולנים? בלגן, פופ, מוזר ומול – מוזהירים. הביצוע הטוב ביותר של השנים האחרונות. (רויטשה גרמופון).

■ הסימפוניה מס' 2 של סיבליוס.

ב־1950 זכה הקהל הישראלי בהלם מביצוע מרגש של הסימפוניה השנייה מאת סיבליוס, בפילהרמונית הישראלית, תחת שרביטו של קוסביצקי. עכשיו תורו ברנשטיין, תלמידו של קוסביצקי, על המעשה בתקליט. מפליא אלו גוונים וצבעים כחים הוא מוציא מתזמורת שקשה לבקש טובה ממנה – הפילהרמונית של וינה. מגיש סיבליוס רגיש, עם דראמה ועם הרבה פיוט. לא להחמיץ. (דויטשה גרמופון).

■ חנוך הדן

„מה חשיפה, איזה חשיפה. וזה שאומר 'אני אומר את כל האמת' – אומר אמת? חארתה"

ביראת־כבוד, כאילו אני צנחן באמת. הוא העריץ מרים וגיבורים. ראה צנחן – נפל. הרגשתי כאילו אני צנחן באמת.

„אחר־כך באו 'ארזן בירדמן' של מאקס פריש, '12 המושבעים', 'מראה מעל הגשר' והרבה הצגות אחרות".

– ואחרי 8 שנים קמת ועזבת?

„כן, עם חזקי, נסים אלוני וזדמן אוניקובסקי. הקמנו יחד את תיאטרון העונות. העזיבה לא היתה מכוונת נגד 'הבימה' או נגד מישהו בה. בעייה שלי. רצינו לנסות דברים אחרים. זו היתה תקופה יפה מאוד מבחינה אמנותית. פחות טובה מבחינה כלכלית. 'הנסיכה האמריקאית', 'דביזור', ערב צ'כוב, 'ארלקינו'. את הפסדי התקופה ההיא שילמנו – נסים, חזקי ואני – במשך שנים, עד הגרוש האחרון. אבל, מאז אני עצמאי".

– כלכלית, זה לא מפחיד?

„לפעמים. אבל, זה מאפשר לי תנועה. לעשות מופע־יחיד, לעשות בידור, לביים ולכתוב לגשש, לנסות דברים חדשים, ולחזור מדי פעם לתיאטרון, לדברים שמוצאים־חן בעיני, שאני בוחר בהם. החזרה לתיאטרון היא בשביל ההנאה. כלכלית, זו נפילה. בערב אחד של מופע־יחיד אני יכול לעשות משכורת של חודש בתיאטרון. מאז שאני זוכר את עצמי אני נע בין פיזמון לטקסט. בידור ותיאטרון אצלי זה דבר אחד. פרינגט ותל־אביב הקטנה, נמר הברבורות – ותקליט. אני יכול להרשות לעצמי להיות בררן. עושה רק מה שמוצא־חן בעיני. כבר שנים שאני לא עושה חלאטורות".

– האם גם אצלך הדחף להופיע לפני קהל הוא חיפוש אחרי אהבה?

„לא בדיוק. אצלי זה הרצון לצאת מהשכונה, לפרוש כנפיים, להיות מה – ולא להיות. להתגענע. בחיים אני אדם די ביישן. מתבייש לגלות רגשות, לפתוח סגור הלב, להגיד דברים במפורש. הבימה נותנת לי לגיטימציה לעשות את זה. אין לי שום עיסוקים ותחביבים אחרים. תיאטרון, כתיבה, פיזמון, שיר, מערכון, להגיש תוכנית בררדיו – זה מה שיש לי. זה ממלא אותי. כל פעם לידה מחדש של משהו.

„עכשיו אני עובד על 'מעגל הגיר', בבימוי עמרי ניצן. לא ראיתי את טופול בשעתו בתפקיד אצדק. ראיתי את חזקי עם ג'יטה מונטה. ראיתי את שאל, בברלין המיזרחית, בתיאטרון של ברכט, בביקור האחרון בגרמניה. אם זה לא מפחיד לראות אחרים בתפקיד שאני הולך לגלם? אולי מפחיד, אבל, פחד בונה. מנת־פחד יומית, זה טוב. זה הערקס, לפני תפנית חדה".

– ובינתיים, התקליט החדש עומד לצאת.

„יהיו בו עשרה שירים. שלושה של אלתרמן, אחד של עלי מוהר, שישה שלי. לשמונה כתב את המוסיקה יוני רכטר, שהוא גם המעבד והמפיק המוסיקאלי, לאחד – פוליקר, ולאחד – מתי כספי. שמונה חודשי עבודה. התחלנו עם 15 שירים ונשארו 10. החידוש הוא בעבודה עם יוני רכטר, מוסיקאי נפלא. זה בשבילי קומפלימנט עצום, שהוא בכלל רוצה לעבוד אתי. אני שונה בשירים האלה, גם בגללו. קצבים אחרים. כל שיר – תמונה במקום אחר. והכל יחד מהווה שלמות. בינואר אני מקווה שנצא עם מופע, עם 10 נגנים. השירים החדשים, וישנים ביניהם. קהל רוצה להגיד שלום לשיר מוכר, להרים כובע, לזמזם. למה לא. העיבודים של הישנים יהיו חדשים. אבל, אנחנו עכשיו בפרודוקציה לתקליט, לא בפרולוג למופע". שם התקליט: „יוסי בנאי".

▲

– אתה שומר בקנאות על תחום הפרט. לא מתראיין על מישפחה, לא מזמין עיתונאים לפגישות בבית.

„קוראי עיתונים רוצים להיכנס למיטבח. לטעום קצת רכילות. את המס הזה אני כבר שילמתי. נראה פה היה שם, פגש, נפגש. מאז ומתמיד, הבית היה בשבילי פינה פרטית, מקום שאליו אני יכול לבוא אחרי מופע, כמו זעיר־בורגני. בחיי האמנותיים אני כאילו של כולם. גם ברחוב פונים אלי. חפץ ציבורי. בבית אני רוצה להיות באמת לבד. כשכותבים על 'אמן בבעלי בית', מה אוכל, איך ישן, צילומים עם הילד על הכתף – יש בזה תחושה של תפלות. אני עושה מופע, אני עושה תקליט. האמנות שלי – זה הנושא. לא איזו חולצה לבשתי. יש בזמן האחרון אופנה של 'ראיונות חשיפה'. מה חשיפה, איזה חשיפה. וזה שאומר 'אני אומר את כל האמת' – אומר אמת? חארתה. בחורה שמופיעה ב'זה הזמן' ומכריזה שהיא לסבית – לא עושה עלי שום רושם. יעני, היכתה את כולם בתדהמה".

– הביקורת. עד כמה היא פוגעת?

„עקרונית, מרגיז אותי כל טימטום, חוסר צניעות, ריבור שלא לעניין. גם במבקרים. יש מבקרים ויש מבקרים. יש כאלה שמבינים ויש כאלה ששמחים לאיד. לעתים קרובות המבקרים צודקים. אבל מהז – הטון. השאלה היא לא מה אתה אומר אלא איך. בכלל, יש בעייה בשפה: יש הרבה מלים כדי לתאר את הרע ומעט מאוד מלים לתאר את הטוב. כשמבקר רוצה לשבח עומדות לרשותו מעט מלים: טוב, טוב מאוד, מרגש... כשהוא רוצה לקטול, הוא עושה עם המלים תגיגה שלמה. ידידי, יוסל ברגנר, אומר: 'אתה לוקח שחקן ומנער אותו, כדי שייפלו הדברים הרעים. אבל, יחד איתם יכולים ליפול גם הדברים הטובים'.

„טבעי ששחקן זוכר את הקללות שקיבל, ואת התשבחות שוכח. תמיד תזכור יותר את הבחורה שאמרה לך לא. זה טבע האדם, זכור את עמלק. בגיל מסויים, עם בגרות מסויימת, שחקן מפסיק לייחס לזה מישקל כל־כך גדול. כבר מזמן הפסקתי לאסוף קטעי עיתונות שנכתבים עלי".

– וכשגנזו גם את „סמי ימות בשישי" במישפטו אחר: „מצדי יכול היה למות בחמישי"?

„זה כאב. אבל, במיקרה ההוא הוא צדק. בעצם, הרגשנו בזה עוד לפני הבכורה. זוכר את עצמי עומד בנתמני, מאחורי הקלעים, לפני העלייה לבמה, אלוני על־ידי, ואני מביט עליו כמי שיודע שהולך לקפוץ למים עכורים. אין ברירה, יוסי, הוא אמר לי, קפוץ".

– למה להעלות מחזה, שיודעים מראש שהוא סלוס?

„לא פעם, תוך כדי עבודה, מרגישים שזה לא זה. אבל, יש לדברים דינמיקה משלהם. אתה כבר בתוך העניין. יש נסיבות. לחזור אחורה אתה כבר לא יכול. או אתה אומר לעצמך, אין ברירה, אעשה כל מה שאני יכול".

▲

– יש לך חיתוך־דיבור מיוחד. מטקאני בזה. האם זה חיתוך־הדיבור הטבעי שלך או עבודת עליו?

„לא שמתי לב שהוא מיוחד. ככה אני מדבר. מאז שיש עלי חיקויים אני, לפעמים, שומע את עצמי. כשהייתי ילד, הייתי מדבר בח"ת ובעי"ן גרוניות. אבל, כשידעתי שאני עומד לשחק עם ותיקי 'הבימה', השתניתי. אני לא יכול לשחק את הבן של מסקין עם חי"ת ועיי"ן".

– אתה בן למישפחה מיזרחית ותיקה. מעולם לא שמעתי אותך אומר משהו על הבעייתיות העדתית, מער, בעיות של שחקנים ממוצא מיזרחי, קשות תרבות המיזרח.

„העדתיות היא דגל של אנשים בינוניים. עצלנים. בונים תיזות ועושים מהומות מחוסר היכולת והרצון להשתלב בחברה שחיים בה. אדם צריך להביט מסביב ולראות איפה הוא חי. אם הייתי מתעקש על מיבטא מיזרחי, לא הייתי יכול להשתלב בריקמה של 'הבימה', ששלט בה האקצנט הרוסי, כשמסביב בקר וקלצ'קין ורובינא. זה היה המצב. אז מה, אני אגיד להם: 'אתם מדברים לא נכון?' אי־אפשר לטפס על קיר חלק. מעולם לא נדחיתי מיקצועית בגלל מוצא עדתי. האם א.ב. יהושע מרגיש שהוא מופלה לרעה? מה פיתאום! והאם הוא מתכחש לספרדיותו? האנשים שזועקים על אפלייה הרבה פעמים עושים זאת כדי לצבור הון פוליטי.

„נכון, אני בא ממישפחה מושרשת. לא עברתי על בשרי את החוויות הקשות של עקירה, הגירה, זרות. תמיד הרגשתי פה בבית. אני לא יכול להיכנס לעורם של אלה שעברו את זה. אבל, גם חווה אלבשטיין באה ממעברת טירה".

– דעתך זמרי הקאסטות, ההשמעה ברדיו?

„לגבי, יש שירים יפים ושירים לא־יפים. נקודה. אותי אי־אפשר להוליך שולל בשירים מיזרחיים. יש ביניהם שירים נאיוויים אמיתיים, טבעיים, שאותם אני אוהב, אבל יש גם נאיוויים מיסחריים, מלאכותיים, חיקוי של נאיווי. את זוהר ארגוב, למשל, אהבתי.

„עכשיו דוחפים את השירים האלה בכוח. לא מפני שהעורכים רוצים או חושבים שהם יפים, אלא מפני שקיבלו הוראה. 'על הדבש ועל העוקץ' – מה זה אם לא גיטו. במשך הזמן יצמחו בתחנות עורכים שבאמת מבינים ואוהבים את השירים האלה ומבחינים בין שיר לשיר. פנו אלי לא פעם שאנחה את פסטיבל הזמר המיזרחי – וסירבתי. אם זה טוב – לא צריך פסטיבל מיוחד בשביל זה".

▲

– אנשים שהשפיעו עליך.

„אמא, ברסאנס, נסים אלוני".

– שחקנים שאתה אוהב.

„לורנס אוליבייה, ז'אן גאבן, איוו מונטאן. בעיקר צרפתיים. אוהב מאוד שירים צרפתיים, השפעה שהתחילה בכי"ח אליאנס בירושלים. יש אצלם בפיזמון סיפור. פיזמון בן 4 בתים של ברסאנס הוא עולם שלם. לא אי לאו יו, אי לאו יו, וכלה כלה כלה, כמו בשירים אמריקניים. שירים על יחסי־אמת בין אנשים".

– מחזות שאתה חולם לשחק בהם.

„אין לי רשימות. אני מאמין במיקריות. פיתאום בא לך. אבל, אני רוצה שנסים יגמור את המחזה שלו ואעשה את לוט עם שני הבנותיים".

– חברים.

„הקשר עם ידידי־ילדות הוא בעיקר דרך זיכרונות, לא באמת. יש חברות לצורכי עבודה. תמיד – חזקי, נסים אלוני, יוסל ברגנר, פאקו אינבנו, עם הזמן אתה הולך ונעשה תולעת־זכה. מתקלף

אצדיק ואצדק. בנאי שב לאחרונה מברלין, לשם יצא עם הצגת „גמר הברבורות" של „חבי־מה", להופעה יחידה בחגיגות יובל ה־750 של העיר. המחזה, ומישחקו של בנאי, זכו בשבחי המבקרים. בין השאר:

טאגס שפיגל: „התאהבנו אתמול בנוכל המקסים ביותר, יוסי בנאי. מישחקו רב קסם, רב ונכסים ותכסיסים, ועם זאת חם ואנושי. הוא העניק לדמות החולם מימד אקטואלי ואוניברסלי".

די וולט: „מישחקו של בנאי מלא חן, קלילות והומור".

ברלינר מורגנפוסט: „בהינף יד, מעל לכל שחקני 'הבימה', הצליח בנאי להציג את חזמות הנוכלית למחצה, באמינות, בצלילות ובחמימות מעוררת אהדה".

פולקסבלאט: „לבנאי מזג מישחקי סוער, באמצעותו העניק לדמות קווי־מיתאר חדים וברורים".

משלחת 'הבימה' ערכה גם ביקור בברלין־המיזרחית, שם צפתה בהצגת „מעגל הגיר הקווקזי" בברלינר אנסמבל, תיאטרונו של ברכט. התיאטרון מנוהל על־ידי בתו של ברכט, ברברה, ובעלה, אלפרד שאל, המגלם תפקיד חשופט אצדק בהצגה. בנאי: „זאת חייתה חוויה אדירה, גם ההצגה, גם להיות שם. עוד לא ראיתי מחזה של ברכט שלא עשה לי קליק בבטן".

בצילום: לחיצת־יד בין בנאי לבין שאל, בעת קבלת־הפנים לשחקני 'הבימה'. לידו הבימאי, חנן שניר.

„בשבילי זה קומפלימנט שמוסיקאי כמו רכטר בכלל רוצה לעבוד אתי"

מירידים שיכבה אחרי שיכבה. רוצה לשבת עם אנשים לאור נר אחד".

– בימאים שהשאירו בך אותות.

„ז'אן מרי סרו, שביים את 'הדעב הגמל' של יונסקו. בימאי גדול. יודע לעבוד עם שחקנים, מביא אותך לעשות מה שהוא חושב בשקט, בנחת, בלי לצעוק. עולה לבימה ולוחש לך הכל ישר לאוזן.

– היית רוצה לביים גם בתיאטרון?

„לא. רוצה להיות מבויים. בימוי בתיאטרון לא עושה לי כלום".

– היית מוכן לעשות פירסומת?

„פנו אלי בהצעות, בסכומים גדולים. עמדתי בפני פיתוי: אם זה מכובד ויפה, אז למה לא. כל השחקנים, בכל העולם, עושים את זה. ביקשתי זמן לחשוב. בסוף, תמיד, נתתי תשובה שלילית".

– איך התחלת לכתוב. האם הכתיבה קשה עליך?

„התחלתי מזה שהייתי משפץ טקסטים של אחרים. כשבאתי לנעמי שמר, עם הרעיון של 'ספירת מלאי', וביקשתי שתכתוב לי אותו, היא אמרה: 'מה אתה רוצה, תכתוב בדיוק כמו שאמרת'. אז כתבתי. אני לא כותב למגירה, רק לצורך מחזה, תקליט, תוכנית, גשש. יש בי צורך לספר. לפעמים מדליקה אותי שורה. לפעמים מלה. כמו 'מחילה'. מעורר בי אסוציאציות. הטקסט בשירים מאוד חשוב בעיני. שיר שמאריך ימים הוא שיר שבטקסט שלו יש משהו שבו חזק. למלה יש כוח. יש לי זיכרון מצוין. לא מחזיק רשימות או פיתקאות עם רעיונות ושברי־שורות. הכל בראש. שיר יכול להתבשל במשך שנים – ופיתאום הוא יוצא. אני מרבה להתבונן בבני־אדם, בהתנהגויות, להקשיב איך הם מדברים, לאתר דברים אופייניים, קונפליקטים. כל אלה מתבשלים יחד והופכים לשירים, למערכונים.

– פוליטיקה?

„מאוס בעיני. הפוליטיקאים מדברים תמיד על 'העם', אבל מסתכלים על המצח, לא בעיניים. לא רואים את האנשים. מה מרגיז אותי? מהומות החזה בירושלים, התנחלויות, אנשים שלוקחים את החוק בידיים, רב שאומר שאסון הרכבת בא בגלל שבת. אני לא מגיב על זה באמנות שלי. לא שאני פוחד לאבד קהל, אלא שאני לא מאמין שהעולם בנוי מטוב מוחלט ומרע מוחלט, משחור לבן. לא מאמין שאמנות משנה את העולם. אני שומע איך מדברים בכנסת ולפעמים זה נראה לי כמו מערכון של הגשש. כשצ'ארלי ביטון ויובל נאמן התווכחו על מי דחף את מי – לא האמנתי שאלה נציגים של שיושבים בכנסת. זה עצוב, ולכן אולי זה מצחיק".

▲

– האשה תופסת מקום נכבד בכתיבה ובאמנות שלך.

„האשה, אם כל חי. הכל מתחיל שם ונגמר שם. דבר חזק מאוד. הרבה יותר יציב וחזק מגבר. אשה היא כמו נחל: נתקלת במיכשול, מקיפה, מתפשטת, אפיק אחר. גבר מגיע למיכשול – מכה ושובר, או הולך אחורה. אמא שלי זכרונה לברכה היתה אומרת: כשאשה בוגדת – זה יריקה פנימה. כשגבר בוגד – יריקה החוצה".

– אלוהים?

„מאמין – כן, דתי – לא. לא הגרותי לעצמי את זה עד הסוף. אוהב מסורת, טקסים. בר־מצווה, רימונים, רגל שמחת תורה, נעילה ביום־כיפור, פיזמורים, פיוטים. עד היום, בחגים, אני לוקח את הילדים לאותו בית־כנסת בירושלים שאבי לקח אותי".

– איך מוצאת־חן בעיניך אמנותו של הבן הבכור, יובל. האם אתם מתייעצים זה בזה, מחליפים דיעות?

„היום כן. לפעמים. שנינו מסכימים, שכל אחד אחראי לטעויות שלו. מההתחלה הוא לא היה בן של שחקן, לא הילד הקטן שמאחורי הקלעים. לא היה בשום להקה, לא בגל"צ. היה בצבא, בלבנון, קורס מ"כים. פיתאום יצא ממנו הדבר הזה. היה, כנראה, טמון בו כל הזמן. לא הולך בכיוון של תיאטרון אלא לכיוון מוסיקה, קצבים. אם המוסיקה שלו מדברת אלי? יש דברים שכן. לפעמים אני צריך לשמוע כמה פעמים, בשביל לקלוט, להתרגל. לפעמים הוא גם נותן לי עצות. אני לא נותן לו עצות, אם הוא לא מבקש. אני יודע מה זה להיות בגילו: לרצות לעשות דברים בראש שלו".

מדריך מופעים ביקורתי | שולמית רון

קולנוע

שבוע ראשון

■ **הבלתי־משוחדים.**

סרט־פעולה. סוכני האפ.בי.איי. לוכדים את אל קאפונה. רוברט דה־נירו בתפקיד הגנגסטר, שון קונרי וקווין קוסטנר רודפים אחריו. בן־יהודה, ת"א: שחף, ת"א: הוד, גבעתיים: רון, חיפה: כפיר, י־ם.

■ **טוויסט וצעקה.**

אהבת־נוער של תלמידי־תיכון, על רקע הפער הנצחי בין הורים לילדים. תוצרת דנמרק. גורדון, ת"א.

■ **מטאל ג'אקט.**

סרט אנטי־מלחמתי של הבימאי סטנלי קיובריק. קבוצת חיילי מארינס מסיימת אימונים מפרכים ויוצאת להילחם בווייטנאם. מיום ד', ערב סוכות: אואזיס, ר"ג: חן 1, ת"א.

חודש חודשיים

■ **בייבי אריזונה.** (★★★)

קומדיה עם הומור שחור. אסיר משוחרר, שנשא שוטרת עקרה, חוטף תינוק של מיליונר. החטיפה גוררת שרשרת אירועים מטורפים. סרטם של האחים יואל ואיתן כהן („רציחות פשוטות"), עם ניקולאס קייג' („בירדי"). מקורי, אך לא תמיד מצחיק. סיון, ת"א: אורגיל, י־ם.

■ **גברים גברים.** (★★★★)

קומדיה גרמנית חביבה ובלתי־שיגרתית. בעל שננטש עובר לגור עם מאהבה של אשתו, הופך אותו לבורגני מצוי ומחזיר את אשתו לחיקו. לב 2, ת"א.

■ **האלמנה השחורה.** (★★★)

מותחן בלשי. חוקרת נחושה בהחלטתה ללכוד קוטלת־גברים. דברה וינגר ותרזה ראסל, שתי יפהפיות, המנהלות מישחקי החתול והעכבר. ראוי מישחקים מוצלחים יותר. דקל, ת"א: חן, חיפה: רון, י־ם.

■ **המורה.** (★★★)

סרט־פעולה בדיוני. ארנולד שוורצנגר, בראש כיתה נבחרת, נקרא לחלץ קבוצה מתג'ונגלים של העולם השלישי. אקשן עשוי כהלכה. אסתר, ת"א: פאר, חיפה: ראשון, ראשל"צ: מיגדל, חולון: חן, רחובות: ארמון, ר"ג: אורן, ב"ש: ספיר, ק. ביאליק.

■ **המישפחה.** (★★★★★)

חיי מישפחה איטלקית בורגנית, מתחילת המאה ועד שנות ה־80, מבעד לעיניו של אחד מבניה (ויטוריו גסמן). בימאי: אטורה סקולה. עם פאני ארדן וסטפניה סנדרלי. דיאלוגים אינטליגנטיים, מישחק מעולה. לב 1, ת"א: מיטשל, י־ם.

■ **המכשפות מאיסטוויק.** (★★★)

שלוש נשים עריריות (שר, סוזאן סרנדון ומישל פייפר), באיסטוויק הנרחת, מגלות בתוכן כוחות על־טבעיים. השטן בא לעורתן, אך עד מהרה מתחוור לו, כמה נחלש כוחו בעידן הפמיניסטי. ג'ק ניקולסון במיטבו, כשטן, בעל הגננות המחודדות. נח, ת"א: גן 1, ר"ג: שרון, נתניה.

■ **הרפתקאותיו של בולשוט.** (★★★)

פארודיה מטורפת על סרטי־פעולה בריטיים משנות ה־50. לצעירים ברוחם. תמוז, ת"א.

■ **השוטר מבברלי־הילס מס' 2.** (★★★★)

קומדיית־פעולה. השוטר האמיץ, החצוף המשעשע (אדי מרפי) נלחם בפושעים, שפגעו בחברו הטוב. משעשע. עם בריגיט נילסן, האקס של סטאלונה. הוד, ת"א: אריסון, י־ם: היכל 1, פ"ת: רון 1, ראשל"צ: היכל, הרצליה: עצמאות, בת־ים.

■ **ז'אן דה־פלורט.** (★★★★★)

איכרים חמדנים במחוז פרובאנס, דרום־צרפת, מנשלים איכר תמים מאדמתו. דראמה מרשימה, מישחק מצויין של איב מונטן, ז'ראר דפארדייה ודניאל אוטיי, הגונב מהם את ההצגה. צפון המחורש, ת"א: שביט, חיפה: תיאטרון י־ם (מיום ד').

■ **יומן אהבות.** (★★★)

דראמה רומנטית על אהבה בלתי־אפשרית בין שני צעירים, בפולין על סף מילחמת־העולם־השניה. מלאנכולי. סרט פולני, בבימוי אנג'יי ויידה. הקולנוע, בית ציוני אמריקה, ת"א.

■ **לא יכולה בלי זה.** (★★★★)

קומדיה. נערה שחורה מהארלם (טרייסי קמילה ג'ונס) מחלקת את חייה בין שלושה מאהבים, אך אוהבת רק אחד מהם. הבימאי השחור ספייק לי, מיוצרי הקולנוע העצמאי של ניו־יורק, גם הפיק, ערך ומופיע בתפקיד אחד המאהבים. חמור. פריז, ת"א.

■ **ליבו של אנג'ל.** (★★)

מותחן־בלהות ריקני ורווח. מיליונר מיסתורי שוכר בלש פרטי שיגלה אליל־זמר שנעלמו עקבותיו. דרך־האימים מובילה מניו־יורק לניו־אורלינס, בשנות ה־40 וה־50. מקס ואלימות, דת וכשפים. מיקי רורקה, ליזה בונה ושרלוט ראמפלינג בתפקיד קטן. חן 2, ת"א.

■ **מישפחת סלודר.** (★★★)

קומדיה הולנדית. מישפחה „זרוקה" נשלפת מערימות הזבל החברתי ועוברת לשכונת־יוקרה. תושבי השכונה מתקוממים והמשפחה מחזירה מילחמה. סרט פרוע, וולגארי, מצחיק. אורלי, ת"א: היכל 3, פ"ת.

■ **מעקב חושני.** (★★★)

מותחן. פסיכופט מנסה להטריף דעתה של מעצבת חלונות־ראווה. המעצבת היפה משיבה מילחמה. שיגרתי. עם דיאן ליין ומייקל וורס. בימאית: קארן ארתור. לימור, ת"א: אור, י־ם: גן 3, ר"ג.

■ **סוד ההצלחה.** (★★★★)

מה רוצה היום צעיר אמריקני שבא לכבוש את העיר הגדולה? ממון, כוח ואשה טובה. קומדיה רומנטית עם מייקל ג'יי. פוקס והלן סלייטר. סינמה 1, ת"א מטרו, עפולה: חן, ב"ש.

■ **רובוקופ.** (★★★★)

מותחן בדיוני. שוטר מקוף נרצח על־ידי חבורת סוחרי־סמים. מנהל חברת־אבטחה מלביש על גופתו קליפת־מתכת והופך את השוטר לרובוט חסין־כדורים, המשוטט ברחובות ומשליט סדר, עם פיטר וולר ונאנסי אלן. בימוי: פול ורהובן. אקשן משובח. תל־אביב, ת"א: עדן, י־ם: עצמון, חיפה: היכל 2, פ"ת: סבוי, חולון: נעמן, ראשל"צ.

■ **שומר ראש.** (★★★)

מותחן־פעולה. צ'ארלס ברונסון חושף אינטריגה לרצוח את אשת נשיא ארה"ב. עם ג'יל איירלנד וססטן אליוט, בהפקה של גולן־גלובוס. שיגרתי. רון 2, ראשל"צ.

יותר מחודשיים

■ **אני והחבר'ה.** (★★★★)

דראמה על ימי נעורים אבודים. ארבעה נערים יוצאים למסע־הרפתקאות, ומגלים את טיפשם האמיתי. באמריקה של שנות ה־50. מהנה ומרגש. חן 5, ת"א: גת 2, ויסקו סמדר, י־ם.

■ **007 באיזור המסוכן.** (★★★)

טימותי דלטון משחק את ג'יימס בונד כאחד העם: בלי הקסם המסתודי של שון קונרי, בלי הג'ינג'ור והחן האצילי של רוג'ר מור. הומור רל, מעט תחבולות והכל נראה רציני מדי, במרדף אחרי סוחרי סמים. כוכב, רמת־השרון (19.30): מתנ"ס, קריית־אונו.

■ **בטי בלו.** (★★★)

דראמה צרפתית. סופר מתוסכל מאוהב בנערה תוססת, הסובלת מפרצי־זעם ומיצרי הרס עצמי. ככל ששיגעונה גובר, מתחזקת אהבתו. סרטו של ז'אן־ז'אק בייניקס, הבימאי הצעיר של „דיווה". מישחק טוב. דוד, נתניה.

■ **בלוז לחופש הגדול.** (★★★★)

שמיניסטים על סף גיוס, בימי מילחמת־ההתשה. סרט נוסטאלגי, מלבב ונוגע ללב. משחק טוב. כדאי לראות. כתב דורון נשר, ביים רנן שור. עם יואב צפיר, שחר סגל. תפארת, הרצליה: אשדור, אשדוד: שלום, פ"ת: יד־שיטרית, טבריה.

■ **בן־דודי האמריקאי.** (★★)

חתיך מקליפורניה שובר את לבה של ילדונת קנדית, בסוף שנות ה־50. משעמם. רון, נהריה.

■ **בקצב השעון.** (★★★)

קומדיה של טעויות. ג'ון קליז, מכוכבי להקת „מונטי פייטון" מגלם מנהל בי"ס דייקן, שסדר יומו משתבש לפתע. מבדח מאוד, אנגלי מאוד. גן 4, ר"ג.

■ **ג'יק פלאש המקפץ.** (★★★)

מותחן קומי. פקידת־בנק ניו־יורקית עוזרת למרגל בריטי הנמצא בצרה מעבר למסך הברזל. ופזי גולדברג מצויינת. מתנ"ס, מיגדל־העמק: חן, שדרות.

■ **החנות מעבר לפינה.** (★★★★★)

הקרנה חוזרת לקומדיה אנושית נפלאה משנות ה־30, השומרת על רעננותה גם היום. ג'יימס סטיוארט בסירטו של ארנסט לוביץ'. אל תחמיצו! תכלת המחודש, ת"א.

■ **הנוכל, האוהבת והמאהבת.** (★★★★)

בט מידלר רוכבת שוב. קומדיה מבדחת לימי הקיץ. שתי שחקניות אמריקניות אוהבות מרגל אחד – וכל שירותי־הביון נמחפים למערבולת משעשעת. חן 3, ת"א: חן 4, ת"א (מיום ד'): גן 2, ר"ג.

■ **הרומן של אתמול בלילה.** (★★)

רוב לאו ודמי מור נכנסים לגור בקן משותף. ידידים מפוצצים את הרומן שלהם, אך סוף האהבה לנצח. מבוסס על המחזה „סטיות־מין בשיקאגו" מאת דייוויד מאמט, שהוצג אצלנו. משעמם. מתנ"ס, מעלות.

■ **ילדים חורגים לאלוהים.** (★★★★)

דראמה נוגעת ללב על מורה הקושר יחסים עם תלמידה חרשת־אילמת. מרלי מטלין קיבלה „אוסקר" לתפקיד הראשי. וויליאם הארט מצויין, כרגיל. סינמה 2, ת"א: דרייב־אין, ת"א (21.30).

■ **לא שם זין.** (★★★)

נכה צה"ל צעיר מתעמר בהוריו, באהובתו, בידידיו הטובים. סרט של שמואל אימברמן בעיקבות ספר של דן [illegible]. מלוהט: איקה זוהר וענת וקסמן. פאר, ת"א: [illegible] קרן־אור, חיפה: דויר, הרצליה: חן, [illegible] גבעתיים: אורנים, בת־ים.

■ **לורי אנדרסון – בית האמיץ.** (★★★★)

דוקו־מנטארי. לורי אנדרסון תיעדה [illegible] וערכה מיצג מרתק של עצמה, מ־1986. [illegible] קיץ בגן מוזיאון ת"א.

■ **מונטי פייטון – צהוב הזקן.** (★★)

פארודיה מ־83', הלועגת לסרטי פיראטים. מרווח, מייגע. בימאי: מל דמסקי. [illegible] צ'פמן, ג'ון קליז ומרטי פלדמן. בית־ליסין, ת"א.

■ **מותו של סוכן.** (★★★★)

גירסה מצולמת למחזה של ארתור מילר שהועלתה בברודוויי ב־1984. מקצת בערוב ימיו, מגלה שכל חייו היו [illegible] מרשימה של דסטין הופמן בתפקיד [illegible] תיאטרון י־ם.

■ **מישפחת המלוכלכים.** (★★★★★)

קומדיה אבסורדית על משפחה איטלקית [illegible] המתגוררת בשכונת פחונים בפרברי [illegible] יצירת־מופת של אטורה סקולה. [illegible] לב 3, ת"א.

■ **מלון לצעירים.** (★★★)

פארסה לבני־הנעורים. שלישיה עליזה [illegible] מלון מעופש לארמון־בילויים של [illegible] טיפש־עשרה, למורת רוחה של פקידי־[illegible] מושחתים. קומדיית סלאפסטיק מזוהה [illegible] שירים של פיל קולינס, ג'וליאן לנון [illegible] סלרג'. מתנ"ס, מיגדל־העמק.

■ **משהו פראי.** (★★★)

„יורם" מרובע לומר לעשות. חיים עם [illegible] שובבה. קומדיית־סקס סהרורית [illegible] כסיוט אלים. פסקול גרוש להיסים. עם [illegible] דניאלס ומלאני גריפית. כוכב, רמת־[illegible] (21.45): בית־העם, כרמיאל: מתנ"ס, עכו.

■ **נרדפי החוק.** (★★★★)

שלושה עלובי־חיים בורחים מן הכלא [illegible] זרוקה של ג'ים ג'ארמוש. סרט מקורי [illegible] לצעירים וגם למבוגרים, שנותרו [illegible] בלבבם. מסוגנן, עם הופעה מבריקה של [illegible] לורי, טום ווייטס ורוברטו בניני. לב 4, ת"א.

■ **סושע, מובטל וילדה קטנה.** (★★★)

ז'ראר דפארדייה הגברתן עוזר למיץ [illegible] השלומיאל לחמוק מידי המשטרה. [illegible] סנטימנטלית להפליא. בית־העם, נהריה.

■ **קרוקודייל דנדי.** (★★★★)

עיתונאית אמריקנית מוקסמת מצייד־[illegible] אוסטרלי ומביאה אותו לניו־יורק. [illegible] משתאה לנוכח מוזרויות העיר הגדולה. [illegible] אוסטרלית מצחיקה, שזכתה להצלחה [illegible] בארה"ב. ארמון, חולון: ג'יל, טבריה: חן, [illegible] נווה־זית, לוד: אורן, רמלה.

כדאי

נחמן אינגבר

תיאורמה – מופשט

„תיאורמה" הוא אחד הסרטים האופייניים לשנות ה־60, וכבר אז היה בעייתי, עיבוד שעשה הקולנוען והמשורר פייר־פאולו פאזוליני למחזה שכתב לתיאטרון. עניינו: הבילבול והאובדן־הדרך של התרבות הבורגנית האירופאית ושל האנושות בכלל, בקשר שבין החומר והרוח, הקיום וטעם הקיום, חיים ומשמעות.

„תיאורמה" פירושו משוואה, והסרט הוא אמנם משוואה יבשה, קרה, מופשטת. מישפחת מתעשרים אופיינית. האב – תעשיין וקפיטליסט, האם – ריקנית ועסוקה בעצמה, והדור־ההמשך מאפיין את הנוער האירופאי: בן ובת סטודנטים ומבודדים. המשרתת הכפרית היא ביטוי לקשר עמוק יותר למציאות האמיתית, זו שמעבר לקיום היומיומי. אל תוך המישפחה חודרת דמות זרה, זוהרת, דו־מינית, דמוית־ישו, מפתה את כל בני הבית ומביאה אהבה לחייהם. המיתוס הוא דון־ז'ואני, אך מוצג בסיפוק גופני, כמעשה אהבה. בעקבות המגע הגופני העמוק והמזעזע עם הדמות תמאת, עובר כל אחד מבני־המישפחה מטאמורפוזה מוחלטת, מוצא תשובה לבעיותיו הפנימיות או נעשה מודע לצורך הנורא בתשובה.

פאזוליני ממזג דראמה חברתית עם דראמה קיומית, בעיות הברה ובעיות האנושות. הסרט קר, מנוכר, ברכישאי, בהתאם לנוסחה שקודרה או בקולנוע האינטלקטואלי האירופאי. יש לציין המשחק היפה לפאות מתלעתו זיוסטו(?) של הקשת, שבת שוד. ומעוגן בצורה והאפשרות להתרשם. היום לא נותר אלא הראש.

„תיאורמה" – יום א' (ז.20), סינמטק ת"א.

סוף

בועז עברון

מעשה בנחש

מזה שנים מציג ניקו ניתאי את סיפורו של מרסל אדאר (שמו הבדוי של הסופר רומאן גארי), „פינוק מטריף", על פרשת־אהבה בין אדם לבין נחש ענק ממשפחות החנקים.

סיפור, שמשמעויותיו שונאות־האדם גלויות על פניהן (המשמשות אולי גם רמז ומפתח להתאבדותו של גארי).

ניתאי מגיש סיפור זה כמונודראמה רבה, תוך הבלטת הניואנסים המרקדים על משמעויותיו הפנימיות.

„הבלתי משוחדים". ארבעה סוכנים בעקבות אל קפונה, מלך המאפיה, בשנות ה־30, בארה"ב. דם, מתח, והרבה פעולה, בסרטו של בריאן דה־פלמה. ממוצ"ש, ברחבי הארץ. בתמונות: הכחולים הם הטובים, האדומים – הרעים.

■ אל קפונה (רוברט דה־נירו) ■ ג'ים מאלון (שון קונרי) ■ אוסקר וואלאס (צ'ארלס [illegible]) ■ ג'ורג' סטון (אנדי גארסיה) ■ אליוט נס (קווין קוסטנר) ■ פראנק ניטי (בילי דראגו)

■ **שירותים אישיים.** (★★★)

ביוגראפיה קולנועית מאכזבת של מדאם סינטיה פיין, מלצרית שהיתה למנהלת בית־פגישות בלונדון וסיפקה שירותי־מין מפולפלים לכל דיכפין. עם ג'ולי וולטרס. ריונגוף 3, ת"א: היכל־התרבות, עפולה.

■ **3 אמיגוס.** (★★)

שלושה שלומיאלים מתחזים לאמיצי־לב, בפארודיה על סרטי הפעולה של ימי הראינוע. שלושת הקומיקאים המובילים באמריקה – סטיב מרטין, צ'בי צ'ייס ומרטין שורט – מתנים בקושי. לא מצחיק. תירצה, ראשל"צ.

■ **שם הוורד.** (★★★★)

מותחן על רקע מאבקי־הכוח של הכנסייה במאה ה־14. מיתות משונות במינזר אימתני שבאיטליה, נחקרות ע"י אורחיו – האח־הבלש וויליאם מבאסקרוויל (שון קונרי) ושולייתו הנער אדסו (כריסטיאן סלייטר). יצירתו של הבימאי ז'אן ז'אק אנו עפ"י רב־המכר מאת אומברטו אקו, שהתכוון לגלויה ציורית. צילום מרהיב. דיונגוף 1, ת"א: בית־העם, רחובות: עמל, כפ"ס: רחל, אשקלון.

■ **9½ שבועות של שיברון חושים.** (★★★)

נער פוגש נערה, והשעשוע מתחיל. לפי הכללים שלו. מיקי רורק משתלט על קים בסינג'ר באמצעות מישחקי מיסתורין ומין, והרבה סקס. גם פרוורטי. פתם מתח אירוטי, אבל אולי גם זה משהו. לימור, ת"א (24.00): עממי, נווה־שאנן.

תיאטרון

הצגות הרצה

■ **אופרה שיגעון.**

„מרגניות" בשיתוף „התיאטרון". קומדיית־טעויות מאת האמריקני קן לודוויג, בתרגומו של נסים אלוני. טנור מהולל נופל לתרדמה עמוק לפני עלות המסך. לצידו של טוביה צפיר, ששון גבאי, אסנת וישינסקי, הני נחמיאס, מישה נתן, נירה רבינוביץ' וגילת אנקורי. ביים ישראל גוריון. ד', אורדע ר"ג: ה', ויקס רחובות.

■ **ציד עכברושים.**

ת' החאן. סוף לא שמח לזוג עם ריח במחזה של האוסטרי פיטר טוריני. הוא והיא מבלים בחשיפה עצמית דווקא במיזבלה העירונית. דורית ירושלמי ביימה את עמוס לביא ואילת מרגלית. א', החאן י־ם.

עונה ראשונה

■ **אהבה מאוחרת.**

הקאמרי. חנה מרון ויוסי ידין בקאתולית ופרוטסטנטי המעיזים לעת זיקנה להתאהב בבלפאסט השסועה. הילדים משני הצדדים, מתנגדים... כתב גראהם ריד. ביימה הלן קאוט־האוסון. מבקרנו: וירטואוזיות בשניים. ב', הקאמרי ת"א.

■ **אלבום מישפחתי.**

ת' הסימטה. כל האמת הנבזית שמתחת למישפחה מבית טוב. נפתלי יבין ז"ל כתב (65') ואחיו חנן יבין ביים. טיפול נבון באלבום מצהיב, לדעת מבקרנו. עם אסתי קוסוביצקי, בת־שבע נועם, רמי ברוך ועוד. ה', הסימטה יפו.

■ **אני לא רפפורט.**

הקאמרי. שני זקנים מנהלים את מילחמות־היומיום שלהם מעל ספסל בגן־הציבורי. עם אבנר חזקיהו, מוני מושונוב ואחרים. הרב קיילוס ביים את מחזהו של האמריקני הרב גארדנר. עשוי היטב, לדעת מבקרנו. ב', כפר־מנחם: ב', ויקס רחובות.

■ **בית־ספר לנשים.**

הבימה. קומדיה. מעשה בזקן, המגדל נערה ומועיד אותה לנישואין עימו. אצל מולייר תמיד יש „מתחת לפני השטח". תירגם אהוד מנור, ביים ההונגרי לסלו מרטון. עם ששון גבאי (הזקן), ליאת גורן (הצעירה) ושמואל וילוז'ני. מבקרנו: מלאכת בימוי למופת. מוצ"ש, א'־ג', ה' (ה' 2 הצגות), הבימה ת"א.

■ **האורח העומד מעל לכל חשד.**

קב' התיאטרון. נושא חם עד לוהט: אנשי־יתוק כאנשים שמעל לחוק. יחידה מישטרתית מתעלמת מעקבות רצח שבוצע ע"י אחד מבכיריה. סירטו של האיטלקי אליו פטרי (והוקרן כאן ב־71') בעיבוד אהרון אלמוג, שביים ואף מככב לחילופין עם יצחק חזקיה. בין המשתתפים גם פטר גדיש, שבתאי קונורטי ותהו אורטמן־אלקיים. מבקרנו: מסובך ומתחכם. ה', נווה־צדק ת"א.

■ **הקיץ של אביה.**

בית־ליסין ות' חיפה. גילה אלמגור בהצגת־יחיד עפ"י סיפרה האוטוביוגראפי. חניכת־מוסד בת 10 מגיעה לחופשת־קיץ בבית אימה, ניצולת־שואה מעורערת בנפשה. ביים איציק ויינגרטן. מעולה. כך הביקורת. מוצ"ש, ה', בית־ליסין ת"א: ב', ג', מועדון התיאטרון חיפה.

■ **הקרייריסט.**

צוותא ת"א. קומדיה. בני זוג – הוא בימאי, היא עיתונאית – אחרי 14 שנות נישואין, מרסקים את החיים ואת הסיכויים. מאת יורם גל, בבימויה של דורית ירושלמי. עם משה איבגי ובהט קלצ'י. מבקרנו: לא מצחיק. מוצ"ש, ד', צוותא ת"א.

■ **חבלי משיח.**

ת' הקאמרי. קנאי יו"ש מצליחים לפוצץ מו"מ לשלום עם ירדן – ונוהרים את ישראל למילחמה. כל צבעי גוש־אמונים במישפחה אחת – גיבורת מחזהו של מוטי לרנר בבימוי אילן רונן. משחקים עודד תאומי, עליזה רוזן, יגאל נאור, דב נבון ועוד. לא יורק אש, אבל אבזר להומור. מוצ"ש, א' וא' 2 הצגות), ג', ה', הקאמרי ת"א.

■ **חמדו ובנו.**

ת' הסימטה. מסע לילי של מנקי־רחובות ערביים, אב ובנו, אל תוך עצמם. זכריה טובי ביים את מחזהו של יצחק בוטון. עם יוסי בן־קוסון, אריג ג'השאן ורוני עקרים. הצגה מעניינת, לדעת מבקרנו. ג', הסימטה יפו.

■ **יתומים.**

בית־ליסין ובימות־זכרים. זרקור על בדידות בדראמה האמריקנית של לייל קסלר. עם מכרם חורי, דליק ווליניץ ובן לוין בבימוי אילן אלדד. זר שנכנס לעולמם העקר של שני יתומים מגודלים, מעניק להם עידוד – ומשנה את מסלולם. גם המחזה משווע לעידוד, שלא מתקבל מהביצוע. ג', בית־ליסין ת"א.

■ **מירהילדה אפרת.**

הבימה. מלודראמה יהודית שנכתבה ע"י יעקב גורדין ב־1898. ליא קניג ומרים זוהר מגלמות לסירוגין את האם שנושלה בידי בניה. גם שמואל רודנסקי, עמי וינברג ויעל פרל בדראמאטישע טרופע. עברית ובעתיד גם באידיש. מבקרנו: שמאלין אירי מבוצע היטב. מוצ"ש, א'־ג' (ג' 2 הצגות) ה', הבימה ת"א.

■ **עור.**

מחזה עם סממנים אוטוביוגראפיים שכתבה ענולה שמיר, בתו של הסופר משה שמיר. צעירה מורדת בדפוסי אביה גם באמצעות יחסים לסביים. ביימה הילה אילן ומגלמות את הרמויות (כולל האב) – ארבע שחקניות. מבקרנו: הצגה מופרכת. ד', הסימטה יפו.

■ **עלובי החיים.**

הקאמרי. אופרת־רוק בעקבות ספרו של ויקטור הוגו על הגנב הישר ז'אן ואלז'אן ושאר דפוקים. כל המלים מושרות וכל הצלילים של הצרפתי קלוד־מישל שונברג. הרבה טכניקה, הרבה להקה (36 שחקנים ו־20 נגנים) והרבה הצגה: למעלה מ־3 שעות. מבקרנו: מפואר, מעולה. עם דודו פישר, שלומית אהרון, ריקי גל, תיקי דיין, אלברט כהן, אבי טולדנו ועוד. ביים הבריטי סטיבן פימלוט. ה', תיאטרון י־ם.

■ **פולה.**

הקאמרי. רעיית בן־גוריון בכמות הענק. עדנה פלידל בהצגת־יחיד. כתב מוטי לרנר: ביים רם לוי. שחקנית אלף־אלף מבוזבזת על בלום־שמסם. ב', צוותא ת"א.

■ **רכוש נטוש.**

הקאמרי. מחזה מאת שולמית לפיד. זהדירה חריפאי כאם שתלטנית המסרבת להתפנות לדירת־שיכון חרשה, שינוי לד עודגות בנותיה – רבקה נוימן וענת וקסמן. ביים אהרון אלמוג, במיסגרת במה 2. חגיגת מישחק, לדעת הביקורת. א', קריית־גת: ג', צוותא ת"א.

ממשיכות לרוץ

■ **ג'וני שב משדה־הקרב.**

„אלדד". הוא חוזר ממילחמת־העולם הראשונה כגוש־בשר: בלי עיניים, אוזניים, פה, ידיים ורגליים. הצגת־יחיד של איציק וינגרטן בעקבות ספרו האנטי־מילחמתי של דלטון טרמבו. מצויין, לפי המקומון „תל־אביב". לצעירים עם ראש שמיש. עונה שלישית. א', צוותא ת"א.

■ **הנפילה.**

הסימטה. עונה 14! סתם עיקשות? לא. לפי הביקורות, שווה לרוץ לנצח. יצירת־מופת של הסופר אלבר קאמי על האשמה שבפאסיביות בערב שכולו של ניקו ניתאי (עיבוד וביצוע). נפילה שהיא התעלות. לרוץ. מוצ"ש, הסימטה יפו.

■ **פינוק מטריף.**

הסימטה. עונה שמינית לארון שאימץ נחש כדי להתגבר על בדידותו. ניקו ניתאי מגיש בגמישות, בהרגשת הצר ההומוריסטי, את עיבודו לסיפור של אמיל אזאר. כך מבקרנו. ה', הסימטה יפו.

■ **שש שעה רקומה.**

מיפגש מהנה עם מרים גבריאלי, המגישה סיפורים של חנוך לוין. עונה רביעית. ג', שרה־בוקר.

מוסיקה

■ **התזמורת הקאמרית העירונית בת־ים.**

מנצח עמוס מלך. דוויית פאלק, כינור: שלומי פסטוטק, פסנתר: אוה ברצ'צי, סופראן. תוכנית מוצארט. ג', בוזיאון ריבק בת־ים.

■ **זמרי קאמרן.**

„קול המקהלות": מקהלת מונטווורדי והמבורג. מנצח: יורגן יורגנס. בתוכנית: קלור דה סרמיזי, מונטוורדי, ברטוק, ברהאמס, צ'וקולאי, פולנק, דלפיקולה ועוד. ב', ג', מוזיאון ת"א.

בידור

■ **באלדי אוליבר ואהרלה קמינסקי – מיפגש.**

גיורא נאור הפקות. גיטאריסט הפלאמנקו ומתופף הג'אז עושים למיזוג גלויות. היצירות ברובן חוברו ע"י אוליבר. מבקרנו: יותר הפגנת וירטואוזיות מאשר מיזוג סיגנונות. ה', צוותא ת"א.

■ **גידי גוב – דרך ארוך.**

המנן הפקות בשיתוף קטלר־אשר. הרצה. ארוך „שלל שרב" בשלל להיטיו, מאלבומו האחרון ומקודם. מנגנים: הלל (תופים), דיין (גיטארות), נפני (בס) וקלינשטיין (קלידים), שגם הפיק מוסיקאלית. ג', בית־הבנים כפר־מנחם: ד', עין־הוד: ה', קיבוץ דורות.

■ **המוסד לבידור לאומי.**

תיאטרון יובל. הרצה. גדי יגיל ומוטי גלעדי בתוכנית־בידור חדשה. חיקויים, מערכונים, שירים, הומור וסאטירה. כתבו: רני רווה, אבי שמש, מישה נתן והבדרנים עצמם. ביים: ישראל (פולי) פוליאקוב. ניהול מוסיקאלי: יורם צדוק. ד', עמל כפ"ס.

■ **טנגו בטיילת.**

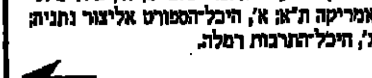
התיאטרון. נוסטאלגיה. תולדות הבידור והזמר הישראלי דרך זכרונותיו של בית־קפה על הטיילת. כתב וערך עמוס אטינגר. בימוי שי לביא, ניהול מוסיקאלי עוזי אסנר. בהשתתפות יפה ירקוני, אריה מוסקנה, מירי אלוני, מאיר סוויסה, עמי מנדלמן ואחרים. מוצ"ש, בית־הגדוד ת"א: ד', דויד הרצליה.

■ **מאיר אריאל – שירי חג ומועד ונופל.**

שירי התקליט הראשון של הפיזמונאי המזמר בתוספת לקט מאלבומו השני („גלוי עיניים"), לבד עם הגיטארה. אמן ייחודי. גורו למאמיניו. מומלץ. עונה שביעית? שמינית? – כבר לא סופרים. ב', הסימטה יפו.

■ **פסטיבל הזמר החסידי.**

תיאטרון סולן. להקת־הייצוג של הפסטיבל לקראת נסיעתה לאירופה ולארה"ב. שירים חסידיים מכל השנים, כולל חדשים, שחוברו במיוחד להקלטת המופע בטלוויזיה. 12 משתתפים: 8 זמרים וזמרות, 4 נגנים. בימאי דני ליטאי, תנועה שלמה רוזמרין, ניהול מוסיקאלי עוזי אסנר. מוצ"ש, ה', בית ציוני אמריקה ת"א: א', היכל־הספורט אליצור נתניה: ג', היכל־התרבות רמלה.

כדאי

ד. סוקר

מטעם מוסיקאלי

קשה לאמוד את כמות המכורים אצלנו למוסיקה המכונה „קלאסית". אין ספק, שהם רבים, חסות בארצות רבות במערב, עידן הפחמזולאריות של קול־המוסיקה, קופות המסורות מראש של הפילהרמונית ומאות האלפים הנוהרים לשמוע תזמורות מקומיות ואורחות.

אל כל אלה מכוון הירחון „מוסיקה" שהחל להופיע לפני שישה חודשים. למיטב ידיעתי, נסיון ראשון להגיש לחובבי המוסיקה מגאזין מקצועי ואינפורמטיבי. אחרי התחלה קצת מהוססת, קצת רועשת לטעמי בגושי צמרי העורכים, יוסי סתוי וד"ר הנרי רזן, מתכונת מתוקנת, בהסתכלות ובמידור תואם למוסיקה. החוברת הנוכחית, בהגשה מטעם מוסיקאלי במיטבה, הגליון מוקדש לקומפוזיציה המתחרה של המחזות גושפאק מאהלר אשר לחתוך.

חגיגה

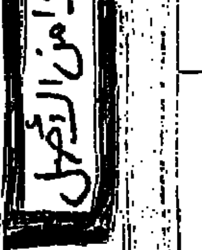
דני בלושטיין

הבלוז בכבודו ובעצמו

הבלוז של צ'ארלי („צ'ארלי ריתמ־נ־בלוז", יבואו „קורוס") חברת „צ'ארלי ריתמ־נ־בלוז" מחזיקה מאמתחתה קטלוג הקלטות נכבד ביותר של אמני בלוז שחורים, שרובם כבר הלכו לעולמם. את מורשת הבלוז שלהם, שמרביתה הוקלטה בתנאים מהתרתיים בתחילת שנות ה־50, ממחוזים מאז אמצע שנות ה־60 כל אמני הרוק והריתמ־נ־בלוז הידועים.

כשמאזינים היום לבלוזים חמים, שומעים את כל הפראזות, המשמשות אבני־יסוד במוסיקת־הרוק. חלקן כבר שחוקות מעודף שימוש. חגיגה באותן הקלטות היסטוריות לא היתה מעבירה את נגני הבלוז הוותיקים כ„אוריגשר". אצל מדוס ספרינגסטין, לדוגמה, אך כל צליל שהפיקו ממיתרי קלפ וכל מתיחת מיתר גיטרה משולה לנגיעה בקצה עצב חשוף. הם הבלוז בכבודו ובעצמו.

התקליט מתחיל עם אלמור ג'יימס בבלוז המצמרר Dust My Broom, בשושא מגיע לשורה המפורסמת "I believe my time ain't long" (אני מאמין, שומי ספורים), תחושה שהתגברה בלתי־נמנעת, עוד באוטו הזה לריטציגו והופקינס עם „משתף עם הגורל שלו", תאוליתו נגלף עם „מיקל למען ילדתי". אלברט קינג עם „צולר תחת סימן רע" (שהתפרסם מאוחר יותר בביצוע „קראם"). ג'ון לי הוקר ב„בבני מצטרף", „ימי דוד ב„אורות בהירים, עיר גדולה" ועוד. מקהלות אנושית של ממשיכי מורשת הבלוז יש את תפרט קיזו המצוין, עם „יותר מדי סבלים" למי שאוהב הקלטות של ענקי הבלוז המשוריים והותיקים.

ה מ פ ת ח ב פ נ י ם

צילום: עדנה בר־רומי

שם הוורד

עם שיער פזור היא נראית כמו ליזה בונה הפראית מ"ליבו של אנגיל". כשהיא אוספת אותו לקוקו היא נראית כמו הזמרת שארדיי, עדינה ואצילית. בין לבין, היא יכולה להיראות כמו וויטני יוסטון, דיאנה רוס, כל כוכבת שחורה ולוהטת אחרת שתרצו.

זוהי ורד הררי, תימניה גיזעית, 23, שבנוסף להיותה יפה ואכזוטית היא גם יודעת לשיר, לנגן, לכתוב, להלחין. כדי להבין מאיפה כל אלה, לא צריך ללכת רחוק. בת לאמא זמרת (כוכבה הררי, 44, הוציאה 3 תקליטים, עובדת כרגע בתיאטרון לילדים ולנוער), נכדה לסבתא זמרת (חנה הררי, אותה היתה שומעת בילדותה שרה תפילות ומיזמורי שיר־השירים), ונינה לזמרת. בקיצור, נולדה עם מיקרופון.

בגיל 6 שלחו אותה ללמוד בקונסברטוריון רון, פסנתר ובאלט. בגיל 15 התחילה כבר להופיע בפאבים. בגיל 18 התקבלה ללהקת צבאית. עם המראה הקרנבלי שלה, טבעי שצירפו אותה לצוות ברזיל. מיד עם השיחרור טסה, עם החבר, איתי חבר, גם הוא יוצא הלהקה (והמלווה הקבוע שלה מאז גיל 15), לפאריז. הופיעו בפיאנו־בארס והתגוררו אצל אדי שפירוביץ מ"הצ'רצ'ילים", ברובע ה־18. ממנו, טוענת ורד, למדה המון מבחינה מוזיקאלית.

כעבור שנה שבו ארצה. היא – בשלה יותר, עם הרבה אנרגיה להוציא תקליט. היו לה שני שירים ביד, עם מלים של מירב לפיד (הבת של טומי ושולמית לפיד) ומוזיקה שהיא עצמה כתבה. המציאות לא בדיוק האירה לה פנים. התרוצצה הרבה בין אנשים שהבטיחו לעזור ולמדה שהעסק לא פשוט. עד שנרתם לעניין אביה, עורך־הדין יעקב הררי.

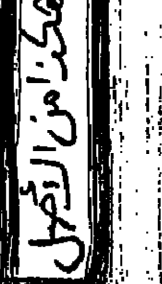
הוא השקיע כסף וורד נכנסה לאולפן, עם כמה חברים שהסכימו לנגן בחינם: דודי גולדמן (22) מתופף, שמלווה כרגע את סנדרסון; איתי חבר (23), קלידים, שעיבד את השירים, מלווה של אדם; דני סידס (23), גיטרות, שעובד עם שרון ליפשיץ; מיקי שביב ופטר ורטהיימר. תקליט־השדרים מוכן. השיר הראשון – שיר־נשמה. השני – פופ־רוק. שירים של מצבי־רוח משתנים. תוקפניים ורכים.

מעריצה את פיטר גבריאל. סוזאן וגה עושה לה משהו. חיה בדירה שכורה, עם איתי, שני חתלתולים שאימצה מהרחוב ופסנתר שחור. במשך היום לומדת ב"רימון" קומפוזיציה. בלילות ששי אפשר לשמוע ולראות אותה ב"אכדילי", פאב סמוך לדן־אכדיה, שרה שירים משלה ומשל אלה פיצג'ראלד, בילי הולידיי וכרמן מקריי. ג'אז שחור. לפעמים, עם אמא והאחות סיגל (21), הן מופיעות בשלישיה.

ללא מיקרופון היא לעיתים בחוף שרתון, עם ביקיני נוסח הג'ונגל, משחקת מטקות עם הזקנים. כמו כל תימניה, אוהבת מלוות וג'חנון, גם לבשל. החלום: לחדש מוזיקה תימנית ולהוציא אותה לקהל הרחב.

■ גיל סדר

ילדים · רוח · בתיאטראות

הכל טוב

תחיה אדר

איציק יושע

לאנס ואדאריק

איש־השרירים, מסתובב במלון "דן פנורמה" בחיפה עם מרפק מלאכותי מפלסטיק. שיראו. על העיניים, שלא יראו את הכתמים הכחולים, מרכיב משקפיים כהים.

הדיסקוטק הפופולארי

ביותר באילת הוא "ספיראל". השלאגר על רחבת־הריקודים שם הוא "קצב הליכתה". כך הם מכירים שם את הלהיט של יהודית רביץ, "באה מאהבה". המדים למלצריות, שעוצבו על־ידי בילי היימן, נופקו בשלוש מידות, לחטובות בלבד. ומה עם מלצריות פחות חטובות? משה דיין, מנהל הדיסקוטק: "מפוטרות, לפני שמתקבלות".

על לוח־המודעות

של גלי־צה"ל: "פקודות הצבא אוסרות על חיילות למסור מידע כלשהו הקשור לצה"ל, לרבות השתתפות בצילומים בעיתונים ובכלי־התיקשורת. רק דובר צה"ל מוסמך לאשר הופעה בכלי־התיקשורת ובעיתונות". ומה עם חיילים?

תחנת־הרדיו המקומית

של קול־ישראל באילת, חגגה בראש־השנה, בשקט בשקט, שנה לשידוריה. האולפן, הממוקם בקומה החמישית של מלון "קיסר", הוצף במשך החג בעוגות, במשקאות ובדברי־מתיקה. החדרניות תגגו.

גם חנה לאסלו ▼

מאסה בשיער ארוך. הלכה לשוקי זיקרי, שכיסת, צבע וגיוון. עם הראש החדש נסעה לנוח באירופה.

מאיר ישראל

מתופף, פתח אולפן־הקלטות נייד, שיתמחה בהקלטת הופעות חיות. ואיך קרא לו? "זהה". הניסיון הטכני הראשון של האולפן נערך בשיתוף עם אולפן "טריטון" הציית, בהקלטת הופעתו של ריק ווייקמן בקיסריה. אבל, הכי־הכי היה רוצה להקליט הופעה של יהודית רביץ או של שלום חנוך.

שמואל וקנין

שהיה יועצו של המיליונר נסים גאון, מצא קונים לחברת "דניש", שנקלעה לצרות כספיות. מה לו ולדניש? וקנין קנה דירה ברמת־גן, את כל הריהוט הזמין בדניש. כשהגיע מועד האספקה, גילה, שהחברה בצרות. הכין, שרק אם תצא מהן, יהיו לו רהיטים בסאלון. עכשיו יש לו.

התזמורת הפילהרמונית

חזרה, סוף־סוף, ממסע־הופעות בחו"ל, את כתבת־הטלוויזיה נגד התזמורת ראו חבריה בווידאו, בבית־מלון באירופה. הרוחות סערו, וזובין מהטה, מנהל התזמורת, אמר בכעס: "אני מרגיש ישראלי יותר מאחרים. איך הם עשו לי את זה? כבר שנים אני מרציא את נשמתי עבור התזמורת". כדי לרכך את המהלומה, חיכה לנגנים בשדה־התעופה ראש העיר, שלמה להט, שהגיש לכל נגן פרח. שלושה מנגני התזמורת, הכנר אלימלך אולשטיין, הצ'לן ברוך גרוס והטרומבוניסט סטיוארט מיילור, לא קיבלו פרחים. השלושה, שומרי מסורת, היו אמורים לחזור עם שאר חברי התזמורת בערב החג, אך כיוון שחששו לחלל את החג, הקדימו ובאו יום קודם.

סביון צבר ▲

25, אמרגן ומפיק (אילנית, יזהר כהן, אלי לוזון), שותף במישרד ההפקות "בן מוש", מבין הפתעה לחברים: הוא, כך הוא אומר, מתחתן. בחודש הבא יוצא לניו־יורק, להכנות לקראת החתונה. חוץ מזה, צבר לא מנדב הרבה: "החתונה בינואר. הכלה המיועדת עוסקת בשואו־ביזנס. נפגשנו בניו־יורק, בביקורי האחרון שם, לפני חצי שנה. היא מבוגרת ממני בכמה שנים. כשנחזור יחד, תדעו יותר".

בוויצ"ו מורידים

את הגיל. רחל לימון, פעילה, חזרה ממסע גיוס נשים צעירות לשורות אירגון־הנשים. מרגישה, צעירות.

שלושה סרטים

בשלבי ליהוק: שניים אמריקאיים, שלישי – ישראלי. את הראשון, אין שם בעברית, יביים ג'ים מארגו. מרי כמרי, סוכנת־האמנים, אחראית על הליהוק. את השני, "בשר הברזל 2", יביים סידני סיורי. סוכנת־האמנים לביאה הן תלהק. את הסרט של חיים בוזגלו, "נישואים פיקטיביים", ילהק הבימאי.

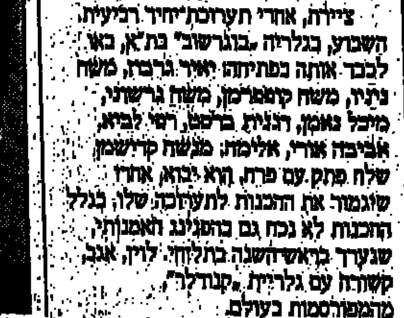

יהודית לוין ▲

ציירת, אחרי תערוכת־יחיד רביעית, השבוע, בגלריה "בוגרשוב" בת"א, באו לכבד אותה בפתיחה: יאיר גרבוז, משה נתיו, משה קסטרמן, משה גרשוני, מיכל נאמן, הנרית ברטט, רפי לביא, אביבה אורי, אלימה. מגשת קידושמן שלח פתק עם פרח, הוא יבוא, אחרי שיגמור את ההכנות לתערוכה שלו. בגלל ההכנות לא נכח גם בהפגנג האמנותי שנערך בראש־השנה בתלוזי. לוין, אגב, קשורה עם גלריית "קנדלר", מהמפורסמות בעולם.

במשרדי־הפירסום

שברו את הראש על מתנות לראש־השנה. שברו ומצאו: פירסום או.קי. חילק 70 ווקמנים עם קלטות, בהן קורא גבי גזית מהדורת־חדשות היתולית ובנות המישרד שרות שירי־חג. פירסום "אדמון" חילק ללקוחותיו שעון עם רשמקול, המופעל על־ידי חוט. הלקוחות, שהגיעו לטקס חלוקת המתנות, לא נדרשו לחפש חנייה. עובדי שירות החנייה חיפשו בשבילם. בין הנהנים מהשירות היו זורח גהל מ"דובק", משה נוידורפר מבנק ברקליס־דיסקונט, השר יצחק מודעי, המלחינים דוד קריבושי וקובי אשרת. לטקס הרמת הכוסית לקראת השנה החדשה בפירסום "אריאלי" הגיעה ירדנה ארזי, ששמעה את מנהל המישרד, רוני אריאלי, אומר לעובדיו: "אני לא מאחל, שתהיה לכם שנה טובה. אני מודיע לכם".

כמו בסרט־מתח

חזרו קאסטות הווידאו של פי היימן, עם הלהיט "גיבור גדול". צילומי הווידאו נערכו בשבוע שעבר, ביפו. כשארזו את הציוד גילו, שהארגז עם עשר הקאסטות נעלם. היימן פירסמה מודעה, בה הבטיחה 500 שקל למוצא הישר. ביום שני האחרון הוצפה בים של טלפונים, שסיפרו לה, בין היתר, כי הקאסטות נסחרות על־ידי נרקומנים. אחד הטלפונים היה מאלמוני, שסירב להזדהות אבל הודיע שהקאסטות בידיו. היימן ביקשה שיקרא מה כתוב עליהן, כדי לוודא שאכן הן־הן. האלמוני קרא, היימן השתכנעה וקבעה איתו מקום מיפגש: טלפון ציבורי ברחוב אילת ביפו. "תבואי לבד", אמר הקול וניתק. היימן הגיעה למקום. צוף פילוסוף, החבר, וקובי אייזנמן, חבר בלהקתה, הסתתרו בטווח ביטחון. היימן חיכתה 20 דקות ואז הגיח הבחור. "רווקא נחמד", כמו שהיא אומרת. נתן לה את הקאסטות. היימן נתנה לו 500 ש"ח והוא נעלם. עכשיו הקאסטות שמורות בכספת אצל טוריאל קאמביאן, המכונה צ'ידיק', מפיק הווידאו. באותה כספת שומר צ'ידיק' גם את סרטו "יוננס". הסרט זכה בפרסים מטעם "קרן עליזה שגריר", בסך 2,500 דולאר. הקרנת הבכורה שלו תתקיים השבוע, באודיטוריום רוהל בשכונת התקווה. הווידאו של היימן ישודר בטלוויזיה, כשקטרניטי "עד פופ" יחליטו.

יש שם ▼

למקהלה החדשה שמקים מיכאל שני בת"א, "המקהלה הקאמרית תל־אביב". 25 חברים כינתיים, מקווים לעגל ל־30. כבר החלו לעבוד, בבית־הסופר, על שלוש תוכניות במקביל: מוסיקה ווקאלית רומאנטית, הרפרטואר חינוכי־הדרכתי לבתי־ספר ולשכונות וסידרה של בוקר־באך, בה ישתפו את הקהל בשירה.

נשיא המדינה

מר חיים הרצוג, יכבד בנוכחותו את הנשף המסורתי של "המועצה לישראל יפה", שיתקיים בראשית השבוע, במלון "הילטון" בת"א. ינחה את הנשף, בהתנדבות, מייק בורשטיין. למחרת ינחה בורשטיין את הפרמיירה הפרטית שלו להצגה "מיין שטייטלה בעלז".

שלום חנוך

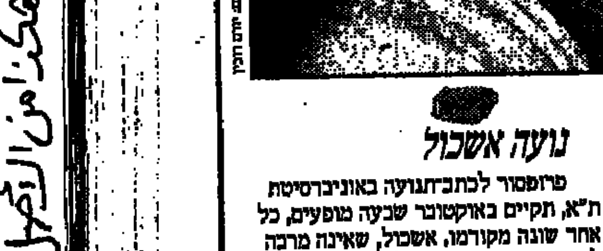
בתוכניתו "רק בן־אדם", מילא את כל המקומות בהם הופיע עד עכשיו, ואלה לא צוותאות. לוקשים? לא, אבל לפני כל הופעה הוא טועם ממרק איטריות, שמבשלת בתיה טלית, אשת האמרגן שלו. זה בשביל המזל. בשביל המצבדות, אחרי הלוקשים, חנוך עובר לוודקה.

שושנה ארבלי אלמוזלינו

מסרבת לקבל חיסון נגד שפעת. במישרד הבריאות לוחצים עליה לקבל. אשתקד יעצו לה – וסרבה. אז פרצה שביתה בבתי־החולים, השרה חלתה בשפעת והמאבק לסיום השביתה התנהל ממיטת חוליה. גם השנה, ככל הנראה, לא נהיה מחוסנים משביתות בבתי־החולים, ובמישרד מתחננים שתיקח את החיסון. ארבלי עומדת בסרובה. פוחדת ממחטים.

במקביל ל"פסטיגל"

שייערך בחנוכה, ינוע בארץ צוות מכוכבי הפסטיגל של השנים האחרונות, עם מיטב להיטיו. ציפי שביט לא תצטרף. מיקי טלה, המפיק: "לא הגענו להסדר כספי שנראה לה. גם בלעדיה יש כוכבים אחרים בסיבוב: צביקה פיק, נירה רבינוביץ, שולה חן, לאה לופטין..."

ברונו דה סאן שפריי ▲

26, מרקדניה הבולטים של להקת בת־שבע, עוזב את הלהקה, אחרי שלוש שנים. ברונו (בתמונה, מימין) יוצא להפליג בסירתו, לגלות עולמות חדשים. מליצה? לא. ממש ככה. הדמעות בתמונה – דמעות פרידה מהרקדן ריצ'ארד אורבך.

איציק אבנרי

מבעלי המועדונים "קולנוע דן", "פינגווין" ו"טאץ'־דאון", לא מחליף עיסוק. אבל, השבוע הצטלם כדוגמן לאופנת "מימי – אופנה בעור". אבנרי, לא עני, הסתפק בתמורה כחליפת־העור בה הצטלם, אם ילחצו עליו, ימשיך לדגמן.

אסתר רובין

אשת־חברה, חזרה מחופשה באירופה עם הקבוע שלה, הפסיכיאטר יוליוס צלרמאייר. בנה, רמי רובין, איש־עסקים, נסע השבוע לרומא להיגמל מעישון אצל קפמאנלי הגומל. בשביל החברה לקח גם את אשתו כרמלה ואת הזמרת אילנה רובינא.

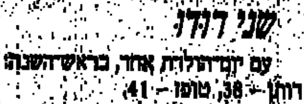

איפה נפש דוד בלאס

בראש־השנה? ב"אביה סונסטה", אילת.

ישראל סלע

30, תמליל־מלחין־זמר, על סף אריק־נגן. אלוף בסבלנות. לפני 16 שנים כתב שיר בשם "אני צייר". את השיר נתן לאריאל זילבר. מאז, בכל שנה, הם נפגשים, כדי לדון בעתיד השיר. זילבר עדיין לא החליט. מעניין למה.

שני דודו

עם יום־הולדת אחד, בראש־השנה: רותן – 38, טופז – 41.

נועה אשכול

פרופסור לכתב־תנועה באוניברסיטת ת"א, תקיים באוקטובר שבעה מופעים, כל אחד שונה מקודמו. אשכול, שאינה מרבה להופיע, תצא כנובמבר לקונגרס שיעסוק בתנועה ובכתב־תנועה. הקונגרס יתקיים בסין העממית.

דני אמיר ▼

תקליט בכורה, "נסיגה בשלבים", השבוע בחנויות. מי שיקשיב לשיר "אדרנלין" ויחפש את הבית הראשון בדף התמליל, לא ימצא אותו. אמיר: "זה מכוון. לא רוצה שיקראו את הבית. שישמעו – יותר טוב". קצת בוטה הבית החסר וככה הוא הולך: "איריס, למה לא סיפרת לי, שאת אף פעם לא גומרת. את הרסת לי ת'לשון, אנחנו כאן עוד מיום ראשון. עוד כשאז חייכת אלי, ידעתי, את אחרת. לא ידעתי כמה זה גם נכון וגם קשה. אז מה – מה לא בסדר? אולי, אולי עם גזר?"

„זקוקים לצורר"

מחזה ישן של אנתוני שפר, המועלה בתיאטרון־שוליים, מעורר שערוריה בלונדון. יהודי מתחפש לנאצי, כדי לחשוף נאצי שהתחפש ליהודי. לדעת יוחנן להב, ראוי המחזה להתעניינות התיאטרון הישראלי

„המיסדר האכזרי". אלפרד מארקס (מימין), הנאשם שהפך למאשים, ואלן דיווד, הנאצי שהפך לשופט יהודי. מניעי ההעלאה המחודשת של המחזה: לבנון, מישפט בארבי, דמיאניוק

„נאצי, המתחזה ליהודי, שופט יהודי המתחזה לנאצי – הרי לך רעיון משונה", אומר גיבור „המיסדר האכזרי", מחזה של אנתוני שפר, המרגיז בימים אלה את המבקרים בלונדון ומעורר הסתייגות היהודים. „לא סביר, אבל לא בלתי אפשרי", משיב לו חברו.

שפר זכה לתהילה עולמית ב־1970, כשמחזהו, „בלש", נבחר למחזה הטוב ביותר של השנה, בלונדון ובניו־יורק. ההצלחה האירה לו פנים גם כשהפך את המחזה לסרט, בכיכוב לורנס אוליבייה ומייקל קיין. „עוצה" (75), „בגדי האלמנה" (77), ו„מי עשה זאת" (79) חיזקו את מעמדו. עורך־הדין היהודי, בוגר קיימבריג', שנטש את המישפטים כדי לחבר תסריטים להיצ'קוק („פרנזי") ועל־פי ספרי אגתה כריסטי („מוות על הנילוס"), הפך אחד המחזאים המצליחים משני עברי האוקיאנוס, אמנותית וקופתית.

הוא אינו מורגל בקטילות של מבקרים. אבל, את „המיסדר האכזרי" קטלו. כשכתב אותו, ב־62, בהשפעת מישפט אייכמן, כשעדיין הופיע בבתי־מישפט ביום ויצר בלילה, הוצג המחזה ערב אחד בלבד, למוזמנים. „הוא מקטין את ממדי השואה, הופך אותה לטריוויאלית", כתב אז בעל־הטור השנון ברנרד לוין ב„טיימס".

שפר לא הסכים אז עם הביקורת, אך החליט לגנוז את המחזה. היום מועלית גירסה מחודשת שלו בתיאטרון השוליים „קינגס האד".

אולם התיאטרון הקטן (110 צופים) מלא מדי ערב. הקהל אוהב את ההצגה. גם יהודים, שנכחו שם בערב שבו ביקרתי, הריעו לשחקנים ולמחזאי, שנכח שם. שפר טרם החליט אם ינסה להעבירו לאחד האולמות הגדולים בווסט אנד. „אני פראנואיד גמור כשהמבקרים לא אוהבים אותי", אמר לי לאחר ההצגה.

– האם אתה חושש שהביקורת צודקת? אולי אסור לעסוק בשואה כבכל נושא אחר?

שפר: „אני לא מטיף של כנסיה ולא מרצה באוניברסיטה. המדיום שלי – תיאטרון. את המסר שלי אני חייב להעביר באמצעים תיאטראליים. איני מלול בגודל הזוועה".

אחד המבקרים הסתייג במיוחד מסיום המחזה. שפר מודיע לי בהזדמנות זו, שאני האחרון שראה את הסיום המקורי. „ממחר – אגמור את ההצגה בהוצאת הנאצי להורג". אלפרד מארקס („כנר על הגג", „זורבה"), שחקן רפרטואר שהתפקיד קסם לו, יהודי, המגלם את היהודי המתחזה לנאצי כדי לחשוף את הנאצי שהתחזה ליהודי, לשפר: „אל תעשה זאת. זה הסיום הנכון". כך חושב גם השחקן גארפילד מורגן („תיק אודסה", „מאריגאן"), המגלם את הנאצי המתחזה ליהודי. כמוהם, שאר שחקני הלהקה, המצטרפים לשיחה.

העלילה: בית־דין סודי של ה„הגנה" שופט פושע נאצי, מפקדו של אייכמן ומארגן כלי ההשמדה, שנחטף והובא לישראל כחשאי. השופטים – פליטי־שואה שאיבדו את הוריהם במחנות; אב בית־דין, שהתמניום שלו מעורר להטיל ספק בטעם שבהוצאה להורג; ושלישי, שמישהו מעמיתיו רואה בו „מי שפשוט אוהב להרוג" – מרשיעים את הנאשם. אז מסיר זה מעליו את הצלקות המלאכותיות ומתגלה כמפקד ה„הגנה" שחטף את הנאצי בארגנטינה. סוף מערכה ראשונה. לא סוף ההפתעות.

נאשם שני מודה בזהותו הנאצית. אבל, לאמיתו של דבר הוא אסיר, ששוחרר בכוונה תחילה מן הכלא על־ידי הנאצים כשראו את הסוף הקרב, כדי שיטעה את ציידי הנאצים.

כנאצי האמיתי מתגלה השופט, „האוהב להרוג". „איפה אתה מסתיר עץ אם לא ביער", מסביר השופט, שהתחזה לנאצי. „כדי לברוח מפני היהודים, הוא חי בין היהודים". מי ממשילו להם. להרוג מדי אנגב, הנאצי, שהיה מצווה להעביר עוד כמה השולט על המשקרון הסופי בתעודת־זהות, זכה גם לחוות יהדות, שבגללה, לדבריו, סבל בנעוריו. „העדפתי להיות מכה ולא מוכה", הוא מסביר את המניע להצטרפותו לס.ס. כשהוא נחשף, הוא מתריס בחוצפה כלפי שופטיו: „אתם חייבים לי תודה. בזכותי קמה המדינה שלכם. האם היה עם יהודי בגרמניה לפני תורת הגזע? היהודים זקוקים לצורר בכל דור. זקוקים להיטלר, כמו שפעם היו זקוקים לפרעה מלך מצרים. בלי צוררים – אין להם קיום".

מרגיזה מרגיזה יותר ההשוואה בין מדינת ישראל לבין הרייך השלישי. גם בזו יש, על־פי שפר, סממנים של התורה הנאצית. הגישה ההזמנית של היהודי, לפיו, נעלמת כשהיא מגיעה אל מי שאינו יהודי.

שלושת הנאשמים במחזה, השניים שיתגלו כיהודים וגנראל הס.ס. האמיתי, מייצגים כל אחד אחת התכונות, שיחד מגדירות את הנאציזם אידיאליזם, אכזריות חסרת מעצורים, פחדנות. שניים משלושת מרכיבים אלה מתגלים דווקא בערות הנאשמים היהודים. „האין אתם מחפשים מרחב־מחיה?" שם המחזאי היהודי כפי גיבורו הנאצי והאימפריאליזם הישראלי בויקה ל„לבנסראום", עליו ביסס היטלר את שאיפתו לכיבוש אירופה. והמחזה נכתב חמש שנים לפני מילחמת ששת־הימים.

שפר, בשיחתנו: „מה שהתרחש בלבנון היה אחד המניעים להעלות את המחזה מחדש". המניע העיקרי: מישפט בארבי בליון. גם מישפט דמיאניוק.

אחת הדמויות המרגיזות ביותר במקהלה שעל הבמה: קצרנית בית־המישפט, סג"מ במדים. היא מעוררת תהיות, היש הבדל בין עמיתיה לבין גזע־האדונים. „את שמה כפי היהודים כיטורים נאציים", מאשים אותה שמש בית־המישפט. „היהודים השתמשו בהם ראשונים", משיבה הקצינה.

קשה לשבת באולם. המחזאי היהודי שם בפי הכוכב הראשי היהודי, בבימויו של ג'ונתן מאירסון היהודי, מלים קשות. וכשאלה מושמעות באוזני לא־יהודים, ההרגשה קשה במיוחד. כתב מבקר ה„גארדיאן": „המחזה, שזכה לשיכחה מיידית אחרי הצגה אחת, לפני 25 שנה, מן הראוי שישוב אל השיכחה עטור גינויים".

לי נראה, שקהל יהודי וישראלי מבוגרים דיים כדי להתמודד עם שאלות לא נעימות, שיוזמות לה נשאלו על הבמה, בעוצמה אחרת, על־ידי מחזאים ישראלים. לדעתי, יש לשקול רכישת הזכויות להעלאת המחזה בארץ. עד שימצא התיאטרון שיעז, מומלץ לישראלים המבקרים בלונדון להתרחק מעט מהווסט־אנד ולבקר בתיאטרון־השוליים „קינגס האד". הם יראו כן ללא ספק הצגה מעולה, גם אם לא יסכימו עם התיזות והתיפעות שישמעו בה.

■ *יוחנן להב, לונדון*

„7 לילות" ממליץ

■ **סרט.** „השוטר מבברלי־הילס מס' 2". אדי מרפי ממשיך להשתולל בקומדיית־פעולה. לשוחרי מצב־רוח טוב.

■ **וידאו.** „חנה ואחיותיה". סיפורן של 3 אחיות במנהטן. וודי אלן שב לעיר האהובה עליו ומושפע מצ'כוב ומברגמן. יפה, מענג ואינטליגנטי. (יונייטד קינג וידאו).

■ **טלוויזיה.** חיים שכאלה עם הדודאים. עמוס אטינגר עם בני אמדורסקי ישראל גוריון וחברים. נוסטלגיה. שני חלקים. רביעי, 21.15.

■ **רדיו.** סיפור „לילה לא שקט" שעתיים עם שלמה ארצי. הקלטות מתהליך היצירה שלתקליטו האחרון. אורלי יניב חושפת רגעים אינטימיים. מרתק. חמישי, 23.00, גל"צ.

■ **תקליט.** פסטיבל הזמר הישראלי תשמ"ז. מיקבץ נאה של שירים יפים, בדרך להחזרת עטרת ליושנה. מתנת־חג אידיאלית. (סי.בי.אס.).

■ **תקליט קומפקט.** מחזור „מולדתי", מאת סמטנה. הפילהרמונית של וינה. מהמם בעופיו, בצליל, בסיגנון, במוסיקאליות. והכל בזכות המנצח ג'יימס לוויין כאחד משיאיו. זה יהיה הביצוע המדובר ביותר השנה.

■ **הצגה.** „אני לא רפפורט". הקאמרי. דואט פקחי בין כושי זקן ליהודי זקן, בעל חלומות מהפכניים, בביצועם הטוב של מוני מושונוב ואבנר חזקיהו.

■ **מופע.** 1. שלום חנוך – „רק בן־אדם". שלום עכשיו בולטאז' גבוה; גם ב„סינרמה" יותר רוק מאי־פעם. שימו לב לאקורדיאון ב„בסוף אמצא אותך". 2. גידי גוב – „דרך ארץ". סוף־סוף „שלל שרב" על הבימה. סולו ראשון לזמר־השנה. עם קליינשטיין על ההפקה.

■ **מסעדה.** „טעמך", תחנת „סונול" נחלים, על הדרך מפתח־תקווה לנמל־התעופה בן־גוריון. אוכל יהודי. הספציאליטה: ממולאים. המעדנים: לשון־בקר וצלי כבד עם חלמונים. כשר למהדרין. פתוח עד 21.00. אפשר לקחת הביתה.

■ **ספר.** 1. „כולל הכל" מאת אברהם הפנר. 2. „ליד כפרים שקטים" מאת יהודית הנדל.

■ **תערוכה.** 1. בני אפרת במוזיאון רמת־גן לאמנות ישראלית. 2. יהודית לוין בגלריה בוגרשוב, תל־אביב.

זה השבוע שלך

הורים הורים

אמא אוזוה

טעים או בריא. הילדים הולכים לבית־ספר ל־6,5,4 שעות. לחשבלה ודואגים ההורים. אנחנו, ההורים, דואגים לסנדוויצ'ים. כמו שנאמר כבר באיזה מקום בעניין הקמח והתורה.

בשאלת השאלה: איזה „קמח"?

חיים ברנשטיין, מרפא טבעוני, אומר: לחם חי עם אבוקדו ועם ירקות. אם הילדים אוכלים כריכים כאלה הם מסודרים, הן מצד הוויטמינים, הן מצד המינראלים, הן מצד הקלוריות והן מצד העיכול היעיל.

זה כפוף, כמובן, לשאלה האם הילד בכלל מעוניין באוכל מזין ו„בריא". כמו שאנחנו מכירים אותם, הילדים מעוניינים בעיקר כמה שטעים ולא כל־כך בריא, כמו כריך לחם לבן עם ממרח שולקולד. במיקרה כזה, אפשר לנסות עליו בריאות מסוג אחר. כמו שקית עם תערובת של אגוזים, שקדים (לא קלויים) ופירות יבשים. ממש ט"ו בשבט. אפשר קודם לחלוט את השקדים במימולת, למשך כמה שעות, ולקלף אותם.

המשקה המומלץ, לדברי ברנשטיין: מים, או לימונדה ממותקת במעט דבש.

ואגב, אוכל בריא או לא – לא זה ולא זה הם ערובה לכך שהילד לא ישכח את השקית בבית.

גם אתם באצילים. פירוש המלים „אקס ליבריס" הוא „מתוך הספריה של". „אקס ליבריס" הוא גם תו־ספר: תחריט המוטבע על צדה הפנימי

של הכריכה או על אחד העמודים הראשונים, בו מופיע שמו של בעל הספריה, בלווית איור. מקור התווים בראשית ימי הדפוס, בהם היו הספרים חפצים יקרי־ערך. בעלי ספריות פרטיות ביקשו לציין בדרך זו שהספר שייך להם, סימון שיש בו סיגנון.

התחריטים היו מוזמנים לפי מידה. האומן היה מתאים אותו אישית למזמין, שבו הופיעו מוטיבים שמזכירים את שמו ואת עיסוקו. אם, לדוגמה, שמו רוזנבאום, סביר שבתו־הספר תופיע דמות מוקפת ורדים.

חברת טורנובסקי מוציאה לאור העתקים של תווי־ספר, מודפסים על־גבי מדבקות בגודל קלף, ארוזות באריזות של 50, שנמכרות במחיר כ־10 ש"ח. השמות המקוריים נמחקו וכל אחד מוזמן לאמץ לו תו־ספר, ולמלא בו את שמו.

בין התווים, כאלה המיועדים לילדים ולנוער. מתנה ראויה בהחלט, לחגים ולימי־הולדת. ילדים, אפילו כאלה שאינם תולעי קריאה מובהקים, נהנים להדביק את התווים ולכתוב עליהם את שמם.

לוא אני טורנובסקי, הייתי מתחילה לתכנן תווי ריסקטים.

אני הגיבור. עידן חדש בא לעולם, עידן ספרים המודפסים על־ידי מדפסת מחשב. הסנוניות הראשונות שראיתי, הם ספרי הילדים „אני ורוביט הרובוט", שנכתב על־ידי אתי ציבלין בירמן ואוייר על־ידי צביקה (מעדיף להתפרסם רק בשמו הפרטי) ו„מחשבולרת ואני", שנכתב על־ידי נעמי בריגור ואוייר על־ידי נורית צרפתי. הספרים, המיועדים לקריאה או לשמיעה לגילאי 3 – 8, הומצו על־ידי „גילרוי", בשיתוף עם „מודן, הוצאה לאור".

הקונץ בטכניקת הדפסה זו, שהיא מאפשרת להזמין את שמות הגיבורים. נכנסים לאחת מחנויות מודן, או מצלצלים לחברת גילרוי (טל. 02־263221), מבקשים טופס וממלאים בהם את שמות הילדים שאותם רוצים ביקרם, שם הגננת, הכלב, החברים וההורים. מוסיפים פרטים חיוניים, סוג המכונית וכו', משלמים 22 שקל (כולל מע"מ), מוסיפים 3 ש"ח דמי אריזה ומשלוח, ותוך זמן קצר (כך מבטיחים) מקבלים הנמענים את הספר הביתה.

האמת? הפתעה משמחת.

אמנם, קצת מפריע שבספר שמתאמץ להיות כל־כך עכשווי מופיעים, ליד מישפטים כמו „היו שם, על המדפים, חיות נהדרות", גם מישפטים שנשמעים כאילו נכתבו לפני 40 שנה, כמו: „היה שם כלב כמו דולי... אותו מן המדף לקחתי וקצת ליטפתי".

כתפיות יפהפיות. המלה האחרונה בתחום השליקעס (כתפיות, בעברית ארכאית) לנוער הם שלייקעס בהדפסת ספיטוח משבצות קטנות, בשחור־לבן. מי שהתמזל מזלו ונמנה עם 200 אלף הישראלים שביקרו הקיץ בחו"ל, ודאי הביא לעצמו זוג כזה. מי שנשאר בבית, לא קיבל שלייקעס כאלה במתנה מהמאושרים שחזרו, וגם אין לו הורים ברוכי־כישרונות, שיכולים לעטוף למענו זוג ישן בבד ספיטה – שיחפש בבוטיקים.

דרך גבר

היום הוא הכוכב הלוהט ביותר של ארה"ב. גברי, כאריזמאטי, סמל־מין. קווי דימיון לרוברט דה־נירו, עימו הוא מופיע ב„ליבו של אנג'ל". בא משכונת־עוני – והרחובות הם הטריטוריה האהובה עליו על הבד. עובד קשה על תפקידים, מתאמן כל יום, שומר על כושר. בקרוב נראה אותו בשני סרטים חדשים

אמיר קמינר

מיקי רורק ב„עכבר באריס". ניבולישה, זוהמה, אלימות, שירת הביבים, והשתייה כאידיאולוגיה

בסרט „ליבו של אנג'ל", המוקרן כעת על מסכינו, מתקיים מיפגש־פיסגה. המשתתפים: שני כוכבי על, רוברט דה־נירו ומיקי רורק. רורק מגלם בסרט בלש פרטי, שמכר את נשמתו לשטן. השטן, הוא דה־נירו, שדורש עתה את חובו.

מערכת יחסים זו טעונה משמעויות, שפורצות אל מעבר לגבולות הסרט. דה־נירו היה המלך של שנות ה־70. הרחובות היו הטריטוריה האהובה עליו. רורק הוא המלך של שנות ה־80. הרחובות הם מרחב המחיה שלו. שניהם עבדו עם אותם בימאים: קופולה, צ'ימינו, פארקר. שיטות המישחק דומות. למרות שרורק טען בעבר שאינו סובל שחקנים מסוגו של דה־נירו, שמסתובבים עם הבעה מיוסרת. שניהם נוהגים להיכנס לתפקיד בכל הרצינות: הכנה קפדנית, תחקיר, סיגול גינונים, מראה חיצוני, מיבטא, צורת התנהגות.

רורק עדיין לא סגר את הפער. דה־נירו עדיין הגדול מכולם. אבל הקאריירה של רורק תפסה תאוצה בשנתיים האחרונות. הוא הכוכב הלוהט ביותר, כיום. סקסי, גברי, מושך, כאריזמטי, מהפנט. מושא תשוקה וחלומות של נשות שנות ה־80. זאת, למרות שאינו מקרין יופי קלאסי מושלם. הוא מודע לקסמיו. להיותו סמל מין. נהנה מכך. בן 31. חיוך עקום וכובש. שקשה לעמוד בפניו. לבוש מרושל. לא מגולח. מכתיב אופנה: פנים עטויות זיפים. זקן בן שלושה ימים. משדר עייפות, מיסתורין, מיואש משהו. מדבר בשקט, קול לוחש, מפתה.

▲

אותה למערכת יחסים סאדו־מאזוכיסטית. גם „ליבו של אנג'ל" חולל שערוריות, ישכנו החשוף של רורק הרגיז את הצנזורה האמריקאית.

▲

הבריטים. הוא התכונן בקפדנות, כהרגלו, לקראת התפקיד. משקיען אמיתי, במשך ארבעה חודשים למד את ההיגוי והמיבטא האירי. לשם כך הסתייע במורה מבלפאסט. לפני הצילומים הסתובב באירלנד ובאנגליה, כדי לחוש את האווירה, וערך תחקיר על המצב הפוליטי

קשה ללכת לעזה

ניסיונו של מוטי בהרב, להעלות הצגה על חיי העזתים בתל־אביב עם שחקנים מעזה, נכשל. שילוב ערבים ישראלים, עם או בלי העזתים, נפל גם הוא. בעכו יועלה „עזתים" עם שחקנים יהודים

מי הם ה„עזתים", גיבורי מחזהו של מוטי בהרב?

בהרב: „שלא כמו ערביי יהודה ושומרון, לעזתים אין נתינות. המצרים לא רוצים בהם, וגם בין הישראלים אינם רצויים. הלהיטות שלהם לצאת מההסגר העזתי גורמת להם לשתף־פעולה עם מעסיקים בארץ, למרות שהם חיים כאן בתנאים של כמעט־עבדות. רק לאחרונה החלו להבין את מצבם, אך היכולת שלהם למחות – אפסית". בהרב מנסה להיות להם פה, באחת מתשע הצגות־התחרות בפסטיבל עכו. לשרטט פרופיל קיבוצי, חברתי ופוליטי של תת־אזרחים במדינת ישראל. של מהגרים לשבוע, אולי ליותר, החיים במחתרת, בקומונות סגורות, בתת־תנאים, בלי זכויות.

לפני שנתיים העלה בהרב („סנג'ר") את רעיון ה„עזתים" בפני עמרי ניצן, המנהל האמנותי של „הבימה". קיבל את הסכמתו, גם תשלום, כמקובל, עבור כתיבה. המחזה, שעובד על־פי תחקיר פרטי של המחזאי, שכב כאבן במגירות התיאטרון הלאומי. „לדעתי, ניצן השתפן, אפילו אם יכחיש את זה", טוען בהרב. „אמר לי, שהבעיה תהיה אקטואלית גם בעוד שנה". בהרב: „הבעיה כל־כך חריפה, שהאוכלוסיה הישראלית

דברים שהם פוחדים לגעת בהם, אפילו במישחק.

„יש דברים שעזתי מסוגל רק ללחוש באוזן. בטח לא לצעוק על במה. מין, לדוגמה, אולי הנושא המעיק ביותר בחיים בתל־אביב. לא ידבר על זה בגלוי. גם פוליטיקה. הרגשתי שאני מסתבך. לא הבחנתי בפלגים ובריעות שביניהם. אש"ף היא מלה כוללנית. הידיבויות ביניהם רבות אפילו מאשר אצלנו.

„היו פחדים שלהם. לא השתחררו, עד הסוף, גם מהחשדות כלפי. כל הזמן היתה זרות באוויר. באימפרוביזציות, למשל. לא ייתכן, לדעתם, שמתבל יפחד. מה זאת אומרתו הוא חייב להיות קשוח, לא להראות רגש. היו קטעים שנפגעתי מהם. חשבתי שהם סומכים עלי. הצגתי בפניהם דילמה לדיון: אחד מהם מתארח בביתי כמה שבועות, לעזור לי בכתיבה. והנה, הוא מקבל הוראה מהאירגון בעזה לחסל את המחזאי שכותב על העזתים. מה יעשה? לאחר מחשבה ארוכה הודיע לי, שיציית להוראות האירגון. ציפיתי שינסה להתקומם, להתווכח, להציל אותי ואת הידידות בינינו. זה לא קרה. זה שבר אותי".

מ־20 נשארו 12. העימותים, החיכוכים, בעיקר על רקע פוליטי, טירפדו את ההמשך. הסדנה התפוצצה. רק אחד מהם, האשם יאסין, נשאר נאמן לרעיון המקורי. מוטי גם עזר לו למצוא עבודה בפסטיבל ישראל ובפסטיבל עכו.

בשלב מסויים ניסה לשלב בהצגה ערבים ישראלים. עוד כחצי שנה עבודה. „כאן עליתי על מוקש חדש. השינאה בין הערבים הישראלים לבין העזתים עזה אפילו מהשינאה של העזתים ליהודים. הערבים הישראלים רואים בעזתים נחותים, בורים, מלוכלכים.

■ עמוס אורן

בחזרה על „עזתים", השבוע בתל־אביב. „הורדתי את אשליית הבשורה לקהל ערבי"

עימות. קווין קוסטנר מול הרוצח השכיר של אל קאפונה — *אורי: גילינסקי*

4 אנשים ישרים

יוצאים לקרב נגד אל קאפונה וכנופייתו בסרט „הבלתי משוחדים". בדרך, הם מתעמתים ביניהם בשאלה האם המטרה מקדשת את האמצעים. איך שלא יהיה, המסך מתמלא גופות נקובות ומוחות שפוכים, כמו שהבימאי, בריאן דה־פאלמה, אוהב. קוסטנר, קונרי, סמית וסטון. גם רוברט דה־נירו

אלה היו הימים. „יובש" מוחלט על־פי החוק והלכה, אך צימאון גדול על־פי העם האמריקאי. מים גנובים ימתקו, ואלכוהול על אחת כמה וכמה. ביקוש גורר היצע, והיצע דורש הגדרת שווקים. ולא היה טוב מאל קאפונה הגדול כמווזר שטחים וכמגדיר שווקים. הוא מרד טריטוריות כבושות במקלעים, בתומריינפץ, בשוחד לשוטרים ולפוליטיקאים, בעיקר בחיי אדם. לא היה רוכב גושות גדול ממנו. הרבה גופות. רק תנו לבימאי הסרט, בריאן דה־פאלמה, לתאר גופות, ובעיקר את הדרך הראויה והמדוייקת בה הן הופכות לגופות, ועשיתם לו את היום, את השנה, את החיים.

יצר לב האדם רע מנעוריו, והוא אוהב שוחד. לכן,

כדה־פאלמה לא יחמיץ. כדאי לשים לב שוב לדרך שבה מוות זה מקבל ממדים שאינם רק מיתיים, אלא גם, ובעיקר, רתיים.

השלישי בחבורה הוא אוסקר וואלאס (צ'רלס מרטין סמית), מנהל־חשבונות השש אלי־קרב. מוח מבריק, יד איתנה האוחזת בשלח, ווזץ מהעוברה שהוא נת ברמי ימי הסרט, אין שום טענה כלפיו.

הרביעי הוא שוטר מפליא לקלוע (אנדי גארסיה). הוא איטלקי, ולהיות איטלקי במישטרה בתקופת אל קאפונה פירושו להוכיח את עצמך יום־יום ושעה־שעה.

את התסריט כתב דוד מאמט, על־פי סידרת

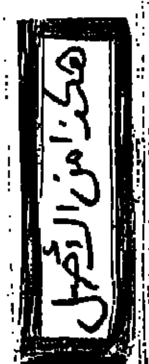

מוצאי כיפור בבתי הקולנוע

תל-אביב יפו
9.30
אורלי: "משפחת פלודר"
אסתר: "הטורף" 9.50
בית לסין: "מונטי פייטון - צהוב הוקף" 11.15
בן-יהודה: "הבלתי משוחדים"
גורדון המחודש: "טוויסט וצעקה" 10, 8
גת: "המכשפות מאיסטוויק" 9.50
דיזנגוף 1: "שם הוורד" 9.50
דיזנגוף 2: "גבר מאוהב" 9.50
דיזנגוף 3: "שירותים אישיים" 9.50
דקל: "האלמנה השחורה"
דרייב-אין: "המרדף הלוהט" 9.30, סקס 12
הקולנוע (בית ציוני אמריקה): "פינק פלויד החומה" 11.45
הוד: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2)
הסינמטק הישראלי: "גרויל" 9
חן 1: "פגישה עיוורת" 9.50
חן 2: "ליבו של אנג'ל" 9.50
חן 3: "הנוכל האוהבת והמאוהבת" 9.50
חן 4: "בשק קטלני" 9.50
חן 5: "אני והחברה" 9.50
לב 1: "המשפחה" 10, 7.50
לב 2: "גברים נבחרים" 10, 8
לב 3: "משפחת המלוכלכים" 10, 7.50
לב 4: "נרדפי הזעם" 10, 7.50
לב יפו העתיקה, התיבה הישראלית: "ראסטי ג'יימס" 9.50
לימור: "מעקב חושני" 9.30, "שיכרון חושים" 12 (חצות)
מקסים: "קרוקודיל דנדי" 9.45, 8
סינימה 1: "סוד ההצלחה"
סינמה 2: "ילדים חורגים לאלוהים"

סיון (אלנבי המחודש): "בייבי אריזונה" 9.30, "האחים מרקס במרוצים" 11.45
פאר: "לא שם זין" 9.30
פריז: "לא יכולה בלי זה" 10, 8, "אורגיאה בחלל" 11.30
צליל (יפו): "נועים במלכודת" 7.30, סרט הודי 9.30 (2 סרטים בכרטיס אחד)
צפון המחודש: "ז'אן דה פלורט" 9.30
שחף: "הבלתי משוחדים"
תכלת: "החנות מעבר לפינה" 9.50
תל-אביב: "רובוקופ"
תמר: (רמת אביב) "הרפתקאותיו שלא יאמנו של בולשוט בעל הביצים הענקיות" 9.40, "סנרנגר" 11.45

חיפה
9.15
אורה: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2)
אורלי: "החנות מעבר לפינה"
אמפי: "משפחת פלודר"
חן: "האלמנה השחורה"
סינמטק: "נערת הטלפון והכלב" 9.30
עצמון 1: "רובוקופ" 9.30
עצמון 2: "גבר מאוהב" 9.50
עצמון 3: "ילדים חורגים לאלוהים" 9.30
פאר: "הטורף"
קרן אור: (המחודש) "לא שם זין" 9.15, 7, "מוסע הקולנוע של רוקי" 11.30
רב גת 1: "פגישה עיוורת"
רב גת 2: "אני והחברה"
רון: "הבלתי משוחדים"
שביט: "ז'אן דה פלורט"

נוה שאנן
עממי: "שיכרון חושים" 9

ירושלים
9.30
אדיסון: "השוטר מבוורלי הילס"

אורגיל: "בייבי אריזונה" 9.15
אור 1: "מעקב חושני" 9.15
אור 2: "לא שם זין" 9.15
אור 3: "לא יכולה בלי זה" 9.15, "רצח בעיניים" 11.15
אור 4: "007 באיזור המסוכן" 9, "צעיר מכדי למות" 11.15
אור 5: "סוד ההצלחה" 9.15, "מסע העסקים של אבא" 11.15
בית אגרון: "כולם נפלו על הראש" 8, "החברים של אלכס" 10, "כחום הגוף" 12
הבירה - אימפריה של קולנוע: סגור לרגל שיפוצים
כפיר: "הבלתי משוחדים"
מיטשל: "המשפחה"
סמדר: "אני והחברה" 9.15
סינימטק 1: "מציצים" 8, "האיש המקורי" (אולם קטן) 8, "ריקה לחצות" 9.45

סינמטק 2: "נאות דשא" 8.45
עדן: "רובוקופ"
רון: "האלמנה השחורה" 9.15
תיאטרון ירושלים: "מותו של סוכן" 9.30, 7

ר"ג גבעתיים
9.50
אואזיס: "פגישה עיוורת"
אורדע: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2) 9.45, 7.45
ארמון: "הטורף"
גן 1: "המכשפות מאיסטוויק"
גן 2: "הנוכל האהבה והמאהבת"
גן 3: "מעקב חושני"
גן 4: "בקצב השעון"
הדר: "הבלתי משוחדים" 9.30
לילי: "מרדף לוהט" 9.30
מוקום (כפר המכביה): "צביטה בלב" 9.30
שביט: "לא שם זין" 9.50

אשדוד
9.30, 7.15
אסתר: "הנינג'ה האמריקאי (3)" 9
אשדוד: "בלוז לחופש הגדול" 9.45, 7.45

אשקלון
9.30, 7.30
אסתר: "007 באיזור המסוכן"
מאור: "לא שם זין"

באר-שבע
אורות: "חתיך אמריקאי" 8
גילת: "הנוכל האוהבת והמאוהבת" 9.15, 7.15
חן: "סוד ההצלחה" 9.30

בת-ים
9.30
אורנים: "לא שם זין"
עצמאות: "השוטר מבוורלי הילס" (2)

בית שאן
מתנ"ס: "שמתי ברז למורה" 9.15

גדרות
בית העם: "פושע מובטל וילדה קטנה" 8.30

הרצליה
9.30
דוד: "לא שם זין"
היכל: "השוטר מבוורלי הילס" (2)
מלון דניאל: "גבר מאוהב"
מועדון קולנוע דן אכדיה: "ילדים חורגים לאלוהים" 9.30
תפארת: "בלוז לחופש הגדול" 9.30, 7.30

חולון
ארמון המחודש: "קרוקודיל דנדי" 9.30, 7.30, "ג'ני סטארדאסט" 11.30
מגדל: "הטורף"
סבוי: "רובוקופ"
ריטה: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2)

חדרה
חדרה: "ילדים חורגים לאלוהים" 9.30
תוף: "הנוכל האוהבת והמאהבת" 9.15

טבריה
יד שטרית: "בלוז לחופש הגדול" 9.15

כפר-סבא
9
בית ברל: "והספינה שטה" 8.30
חן: "לא שם זין"
עמל: "שם הוורד"

לוד
נוה זית: "קרוקודיל דנדי" 8

נהריה
הוד: "קרוקודיל דנדי" 9.30, 7.30
רון: "בן דודי האמריקאי" 9

נס-ציונה
מופת: "בית ספר למשמר אזרחי" 9.15

נתניה
9.15, 7
אסתר: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2)
סטודיו: "רימון חי"
דור - היכל התרבות דורה: "כמו בלוף" 9.30
שרון: "המכשפות מאיסטוויק"

עכו
אודיטוריום: "משחק פראי" 9.30

עפולה
היכל תרבות: "שירותים אישיים" 9.30
מוסתרון: "סוד ההצלחה" 9

פתח-תקוה
9.30
היכל 1: "השוטר מבוורלי הילס"
היכל 2: "רובוקופ"
היכל 3: "משפחת פלודר"
שלום: "בלוז לחופש הגדול" 10, 8

ק. אונו
מרכז קהילתי: "007 באיזור המסוכן" 11.15

ק. ביאליק
9.15
סביון: "בלוז לחופש הגדול"
ספיר: "הטורף"

ק. חיים
9.30
בית העם: "סוד ההצלחה"
היובל: "נינג'ה אמריקאי" (מס' 3)

ק. ים
ניצן: "שירותים אישיים" 9.30

ק. מוצקין
אורות: "משפחת פלודר" 9.30

ק. מלאכי
צמרת: "סופרמן 4" 9.15

ק. שמונה
שניר: "007 באיזור המסוכן" 9, 7

רמלה
ארזן: "קרוקודיל דנדי" 9.30

ראשון-לציון
9.30
נעמן המשופץ: "רובוקופ" 9.30, 7.15
ראשון: "הטורף" 9.30, 7.15
רון 1: "השוטר מבוורלי הילס" (מס' 2)
רון 2: "שומר ראש"
תרצה: "3 אמיגוס" 8

רחובות
9
בית העם: "שם הוורד"
הדר: "סוד ההצלחה"
חן: "הטורף"

רמת השרון
כוכב: "007 באיזור המסוכן" 7.30, "משחק מסוכן" 9.45

חגיגות 25 שנה

הגשש החיוור

חגיגה מס' 1

מערכונים ופזמונים נבחרים מתוך שתי התוכניות הראשונות

תוכניות משנים 1963–1966

20 הצגות בלבד!

המערכונים:
„בית המשפט"
„הסיידים" — „הבולים"
— „כותב הבקשות"
„כלא 6" — „פלפילון"
„דייג אוהב דגים"

עין גב „כנורות" יום ו' 9.10 ב־10.00
כרטיסים בידור רוצבון 722597־06, מטעמות אחריות, קציני ערים ובטל' 758032־06

תל־אביב „בית־החייל"
יום א' 11.10 ב־9.00 יום ב' 12.10 ב־9.00
כרטיסים „לאן" 247373 ובמשרדים

חולון „רינה" יום ד' 14.10 ב־9.45
כרטיסים בידוראון 885885 „לאן" 247373 ובמשרדים
בית־שאן „קימרון" יום ב' 19.10 ב־9.00
כרטיסים בטלפון 580885־06
נתניה „שרון" יום ה' 22.10 ב־9.30
כרטיסים: „מופע" 330335־053
תיאטרון ירושלים יום ד' 28.10 ב־9.00
כרטי: „קלעים" 221624־02. למנויי התיאטרון – בקופה טל' 667167
חיפה „אודיטוריום" מוצ"ש 31.10 ב־9.30
כרטי: „גרבר" 384777 ובמשרדים

חוויה נהדרת לכל אלה שלא ראו / הזדמנות מיוחדת לאלה שנולדו לאחר מגעשה

צוותא להרבות מתקדמת

אבן גבירול 30 ת"א

מבצע מיוחד של צוותא
3 מופעים במחיר של 2

ניתן לבחור 3 הצגות מתוך המופעים הבאים:

★ רכוש נטוש ★ קידוש ★ פולה ★ האופסימיסט ★ הזמן הצהוב ★ נורית גלרון ★ באלדי אוליר ואהרלה קמינסקי ★ הקריירסט ★ לונדון קורא שירה ★ ג'וני שב משדה הקרב ★ במטבח. אדם אינו ציפור ★ מי רצח את פינוקיו? ★ שחרית 11:11 ★ מועדון הוידאו בצוותא.

פרטים בטלפון 250156/7

תיאטרון

„ג'וני שב משדה הקרב" – יום א' 4.10	ב־20.30
„פולה" – יום ב' 5.10	ב־20.30
„רכוש נטוש" – יום ג' 6.10	ב־20.30

„הקריירסט" — קומדיה מאת יורם גל
בבימוי דורית ירושלמי עם: איגגי משה ובתט קלצ'
יום ד' 7.10 ב־21.30

בידור

„לונדון קורא שירה" – יום ד' 7.10	ב־23.00
באלדי אוליר אהרלה קמינסקי – „מפגש" – ה' 8.10	ב־21.00

בצוותא מוצגת תערוכת צילום של מישל פיקון

צוותא – חבר איגוד המפיקים והאמרגנים בישראל

תיאטרון המחזמר גאה להציג:

סילוה – נסיכת הצ'ארדש

האופרטה מאת אמריך קלמן

בהשתתפות: טרי גאבור, אדי כהן / יותם כהן, שוש לניל, פררי פאר, חנה צור, יוג'ין נכט, אברהם פלטה, פרדי לוי, יוסי קבלי, ובהשתתפות מקהלה, רקדנים ותזמורת 50 משתתפים

EMMERICH KÁLMÁN

Die Csárdásfürstin

חיפה „תיאטרון עירוני"	יום ה' 8.10 ב־8.30	גבעת־חיים „בית־שרת"	מוצ"ש 17.10 ב־9.00
באר־שבע „היכל־התרבות"	יום ו' 9.10 ב־8.30	עפולה „היכל־התרבות"	יום ג' 20.10 ב־8.30
תל־אביב „אהל־שם"	מוצ"ש 10.10 ב־8.30	אשקלון „רחל"	יום ה' 29.10 ב־8.30
קרית־חיים „בית־העם"	יום ב' 12.10 ב־8.30	תל־אביב „אהל־שם"	מוצ"ש 31.10 ב־8.30
תל־אביב „אהל־שם"	יום ד' 14.10 ב־9.00		
	יום ה' 15.10 ב־8.00		

כרטי בת"א: „כנף" טל. 293838, „הדרך" 248787, „קסטל" 444725 • בחיפה: ק. חיפה 662244 ובכל המשרדים. בערבי הופעה בקופות

דק יעקב – חבר איגוד המפיקים והאמרגנים בישראל

בית ברל
קולנוע ותיאטרון

קולנוע ב„בית־ברל"
כל ערב – הקרנה אחת ב־8.30

מחר מוצ"ש 3.10 –	„הספינה שטה"
יום א' 4.10 –	„בית מטבחיים 5"
יום ב' 5.10 –	„בית מטבחיים 5"
יום ג' 6.10 –	„הסערה"
יום ה' 8.10 –	„הסערה"

כרטיסים בקופה טל' 454104־052

קפה־תיאטרון **הסימטה**
יפו העתיקה, מזל דגים 8 טל. 834709, 828729

מוצאי יום כיפור – 3.10 ב־21.30
הנפילה
מאת: אלבר קאמי
עם: ניקו ניתאי

יום ב' – 5.10 ב־21.00
מאיר אריאל
שירי חג ומועד ו...נופל

יום ג' – 6.10 ב־21.00
חמדו ובנו
מאת: יצחק בוטון, בימוי: זכריה טובי. עם: אדיב ג'חשאן, רוני עקריש, יוסי בן־שושן

התיאטרון מארץ עוץ מציג

מחזמר רב משתתפים לילדים ולכל המשפחה

בתפקיד גוליבר: **איציק פלג**
וילדי סטודיו 84 ואולפן למחול של רמת השרון

גוליבר בארץ הגמדים

ע"פ ספרו הנפלא של יונתן סויפט

עבוד למחזה ופזמונים: שלמה בר־שביט
מוסיקה: רפי בן משה
בימוי: איציק פלג
ריקודים: בני הרוש
תפאורה: א. מורדוך
עיצוב תלבושות: ליאורה קדרון
פס קול ההצגה: גדעון זינגר
מפיק: אברהם לוריא

חוויה לילדים ולכל המשפחה בחג־הסוכות

הרצליה „דוד"	יום ו' 9.10 ב־11.00
חולון „ארמון"	שבת 10.10 ב־11.00
ירושלים „ג'ראר בכר"	יום א' 11.10 ב־10.30
פתח־תקוה „שלום"	יום א' 11.10 ב־4.15
רחובות „בית־העם"	יום ב' 12.10 ב־10.30
גבעתיים „חדר"	יום ב' 12.10 ב־4.30

ת"א „בית־החייל" יום ג' 13.10
2 הצגות ב־10.30 וב־12.00

ראשל"צ „רון 1"	יום ד' 14.10 ב־11.00
חיפה „שביט"	יום ה' 15.10 ב־10.30
קרית־חיים „בית־העם"	יום ו' 15.10 ב־4.30
אילת „אילת"	יום ו' 16.10 ב־12.00 וב־2.00
באר־שבע „קרן"	שבת 17.10 ב־11.00

אברהם לוריא – חבר איגוד המפיקים והאמרגנים בישראל

שלום 87 תל אביב

מנהל אמנותי וכוריאוגרף: גברי לוי

משה אפרתי **„קול ודממה"** להקת מחול

היכל התרבות ת"א מוצ"ש 17.10.87 שעה 20:45

מפיק: שמואל צמח

כרטיסים להשיג: „הדרן" אבן גבירול 90 תל־אביב טלפון 248844, 248787 „קסטל" אבן גבירול 153 תל־אביב טלפון 444725, 447678. הנחות לקבוצות ועדי עובדים „הדרן־קסטל" טלפון 223167 (רב קווי).

מרגוליות · יעל צפיר בשיתוף התיאטרון גאים להציג:

אופרה שגעון!

קומדיה מאת קן לודוויג
נוסח עברי: ניסים אלוני
בימוי: ישראל גוריון

טוביה צפיר ★ ישראל גוריון

חני נחמיאס • מישה נתן
נירה רבינוביץ • גילת אנקורי
אסנת וישינסקי • איציק אלוני

רחובות „ויקס"	יום ה' 8.10 ב־9.00
חיפה „שביט"	יום ו' 9.10 ב־10.00
קרית־גת „היכל־התרבות"	מוצ"ש 10.10 ב־9.00
רמלה „היכל־התרבות"	מוצ"ש 17.10 ב־9.00

תל־אביב „בית־החייל"	יום ד' 21.10 ב־9.00
גבעתיים „שביט"	יום ו' 23.10 ב־10.00
עכו „אודיטוריום"	מוצ"ש 24.10 ב־9.00
תל־אביב „בית־החייל"	מוצ"ש 31.10 ב־9.00

המועדון **הרמונה**

מחר מוצאי יום כפור
פנויים פנויות
נשים חינם

המועדון המפואר ביותר בארץ

מוצ"ש – צביקה פיק
יום שני – שימי תבורי
יום שלישי – הזמר רוברטו
יום חמישי – 8.10 – בני אלבז ולהקתו

הפתעה!!!

לחגים, לימי־הולדת, ולכל ארוע

משלוח ליצן עם פרחים ★ זמר עם גיטרה

טל': 255573־03, 5464568־03

מופעי **תיאטרון ★ בידור ★ מוסיקה**
איגוד האמרגנים והמפיקים בישראל

הודית רביץ – באה מאהבה

גדי ★ מוטי – יגאל גלעדי – תכנית בידור חדשה – האמור לבידור לאומי

גידיגוב – דרדארץ

נורית גלרון – משהו לפני

דודו טופז – בהצגת הבידור החמה – בלי חשבון

פסטיבל הזמר החסידי תשמ"ח

300 הצגות ה־300 הצגה יחידה בחודש אוקטובר

ג'וני שב משדה הקרב – עם איציק וינגרטן

פסטיבל ציפי שביט

דני סנדרסון – חכם על קטנים

תאומים – מכרם חורי, דרור ...

→ מועדונים ←

המערה טל. 03-829018

רנצ'ו בנצ'ו – חוף מכמורת

במוצ"ש 3.10 אמנים ואורחים ומוסיקה לריקודים בכל הזמנים

קלאב 135

אלדין יפו העתיקה

מועדון הסליק אבן גבירול 30 ת"א

המרתף הקטן טל. 829460

Rishon cellaR מרתף ראשון

זכור להזמין כרטיסים בטלפון בקופת הקולנוע בערב ההצגה

עזריאל אשרוב-הפקות

הרובוטריקים
במלחמת העולמות

עפ"י סדרת הטלויזיה

ההצגה המרתקת לילדים ולמשפחה כולה

משתתפים: עזריאל אשרוב, ארי שנצר, רמי לב, פבלו זלצמן, יעקב כהן, דודי בן-אדרת, אהרון כץ

הרובוטריקים נלחמים, מפציצים משנים צורה והכל על הבמה

עיבוד ובימוי: עזריאל אשרוב
תכנון תפאורה ותלבושות: דב בן דוד
בצוע התפאורה: „ארגונית"
בצוע התלבושות: גילה כהן
תפעול ופעלולים: האחים כצליה
תאורה: אריה כץ
עוזרת במאי: נילי בלאושטיין

קבוץ שאסא	יום ו' 9.10 ב־11.00
קרית־ביאליק „סביון"	שבת 10.10 ב־11.30
כרטי מופע 710106, ק. חיפה 662244	
הרצליה „דוד"	יום א' 11.10 ב־11.30
כרטי קופת מרכז 83814, השרון 494786־03	
קרית־אונו „מתנ"ס"	יום א' 11.10 ב־4.30
כרטיסים בקופה	
נהריה „הוד"	יום ב' 12.10 ב־11.30
כרטיסים שרותי דוד 922330	
כרמיאל „היכל־התרבות"	יום ב' 12.10 ב־5
בת־ים „רמת־יוסף"	יום ג' 13.10 ב־11.00
כרטי במחלקת התרבות בעיריה ובמשרד היוזם	
פתח־תקוה „היכל"	יום ג' 13.10 ב־4.30
כפר־סבא „עמל"	יום ד' 14.10 ב־11.00

טלית הפקות מציג

שלמה ארצי

לאור ההצלחה הגדולה
3 הופעות נוספות!

בהופעה „ירק בן־אדם"

תל־אביב „סינרמה" מחר מוצ"ש – מוצאי כיפור 3.10 ב־9.30
צמח „אמפי" יום ו' 9.10 ב־10.00
עכו „חאן אל עומדן" במסגרת פסטיבל עכו יום ב' 12.10 ב־9.00

טלית – חבר איגוד המפיקים והאמרגנים בישראל

שניר הפקות - ת"א,
עפ"י הסדר עם CAMERON MACKINTOSH - לונדון

דודי בן זאב, איקה זהר, נתן נתנזון, רינת עמנואל
בסטירה מוסיקלית

פצצת טום
TOM FOOLERY

מלים מוסיקה ופזמונים: טום לרר

קבוץ שפיים	יום ד' 14.10 ב־10
חיפה „בית אבא חושי"	יום ה' 15.10 ב־9.30
ראשל"צ „צוותא"	יום ו' 16.10 ב־10.00
נהריה „הוד"	יום ו' 23.10 ב־9.30
רמת־גן „אורדע"	יום ו' 30.10 ב־10.00
ירושלים „ג'ראר בכר"	מוצ"ש 31.10 ב־9.00

כרט' „לאן" 247373 ובמשרדים

תיאטרון לילך-רפי עוזר מציג:

הרפתקאות קופיקו
חוויה לילדים

מאת: תמר ברגשטיין־לזר

משתתפים: סיגי חזמה – בתפקיד קופיקו, ארמנדו ביסמוט, קובי בר, אברהם סלקטר, דודיק סמדר

מוסיקה: יוסי סידי
בימוי: רפאל קדיש
כוריאוגרפיה: דפנה זמיר
תפאורה ותלבושות: פבל קרלין
עוזרת במאי: לאה כיצן זלוטובסקי
תפעול: דורון פרידמן
מפיק: שוקי שעוב

חיפה „בית אבא חושי"	שבת 10.10 ב־11.30
תל־אביב „בית החייל"	יום א' 11.10 ב־15.30
	יום ב' 12.10
ירושלים „רבקה קרואן"	יום ג' 13.10 ב־11.00
עכו „אודיטוריום"	יום א' 18.10 ב־16.30
נתניה „מתנ"ס" דרורה	יום ב' 19.10 ב־16.30
קרית אונו „מתנ"ס"	יום ג' 20.10 ב־16.30
רחובות „ויקס"	יום ב' 26.10 ב־16.30
רמלה „היכל־התרבות"	יום ד' 28.10 ב־16.30
חולון „מתנ"ס" קרית־שרת	שבת 31.10 ב־11.30

תיאטרון לילך – חבר איגוד המפיקים והאמרגנים בישראל

המשרד: תיאטרון לילך דיזנגוף סנטר ת"א 293905, 284774־03

חווית סוכות לכל המשפחה

במרכז החוויה הישראלית – רח' פסטר 4 יפו העתיקה

2 בכרטיס אחד!!!

מופע + **סרט**

בתאריכים: 8.10 – 15.10
★ ציפי מור וגליה ישי
בתוכניתן: „רגע וגלי"
עמוס דיין – במופע קסמים וטלפתיה מרתיב

סרטי קולנוע מוכרים ואהובים
בתאריכים: 8.10 – 11.10:
● „מרי פופינס" – עם ג'ולי אנדרוס
בתאריכים 12.10 – 15.10:
● „הקוסם מארץ עוץ" עם ג'ודי גרלנד

כרטיסים: „הדרן" 248787, „קסטל" 444725 ובמרכז החוויה הישראלית 813205־03, 836106־03
כרטיסי הנחה למוסדות, קבוצות וועדי עובדים בהדרן־קסטל טל' 223167

שפות והשכלה תיכונית | למד והשכל | קורסים והכשרה מקצועית

לטם
המרכז לטיפול טבעי מונע

בהוהלת יעל בטקו וארנון ברנדיס; בפיקוח רפואי.
תל־אביב, רחוב שלום עליכם 30 (ליד בית אל־על)
טלפון: 03-286648, 03-298318

טיפולים טבעיים לשיכוך והקלה של:
מיגרנות, כאבי־ראש, קשיי־נשימה
אורטופדיות, ריאומטיות, עיכול, מחזור־דם.
שיחרור ממתחים ואי־שקט
סיוע להרזיה, גמילה מעישון
והגברת הריכוז

קורס רפלקסולוגיה
קורס יסודי ומקיף — ברמה מקצועית גבוהה
• תל־אביב • ירושלים • חיפה •

הקורס כולל:
* פרקים באנטומיה ופיסיולוגיה
* רפלקסולוגיה — תיאוריה, איתור בעיות ועבודה מעשית מודרכת.
* מבוא להילינג
* שיטות שחרור והקלה של כאבים לחצים ומתחים
* תזונה טבעית; ויטמינים; צמחי מרפא
* פרקים בתורת היין והינג

* ניהול הקורס והדרכה — יעל בטקו —. רפלקסולוגית מוסמכת בעלת נסיון ומוניטין רב ברפלקסולוגיה טיפולית — מעשית ובהדרכה והכשרה מקצועית בקורסים וסדנאות.
* הקורס יסודי ומקיף — תשומת לב אישית לכל משתתף
* תעודות הסמכה —. לבוגרים שיעמדו בדרישות הקורס

קורסים לרפלקסולוגיה הילינג והעלמת קמטים
* **סדנאות להורדת לחץ־דם**

קבוצות בוקר וערב בתל־אביב, ירושלים, וחיפה.
יפתחו באמצע חודש אוקטובר (אחרי החגים).
כדאי להרשם בהקדם (לקבוצה הנוחה לכם).
פרטים והרשמה: תל־אביב: 03-286648, 03-298318
ירושלים: 02-638296 חיפה: 04-256363

מכף רגל ועד ראש... רפלקסולוגיה ▫ ביואנרגיה ▫ הילינג ▫ אקופונקטורה

■ 23 שנות נסיון ■ 40 אלף תלמידים ■ פיקוח אקדמאי

קריאה מהירה
מחזור אוקטובר

קורס באחריות*!

אם אתה רוצה להכפיל את יכולתך - חבל על כל דקה מיותרת.
בתשעה מפגשים תכפיל את מהירות קריאתך! תילמד לקרוא, לקלוט, להבין ולזכור.
קריאה מהירה - בבית הספר, באוניברסיטה, או במקום העבודה.
הצטרף לקורס הקרוב למקום מגוריך.

מחזור אוקטובר ייפתח ביום רביעי, 21 באוקטובר 1987, בסניפים הבאים:
• הרצליה • חדרה • חולון • חיפה • ירושלים • כפר סבא • נתניה • פתח תקוה • קרית־אונו • קרית־חיים • ראשל"צ • רחובות • רמת־גן • תל־אביב

קורסים מיוחדים למזמינים:
מוסדות, קיבוצים, בתי ספר, ועדים ואוניברסיטאות
שכר לימוד 185 ש"ח

* מכון מילה מתחייב להביא את קוראיו למהירות קריאה כפולה לפחות, ולא - יוחזרו כספי התלומד במלואם.

מוקדי הרשמה טלפוניים
24 שעות ביממה
03-912774
02-244475
הבטח מקומך בקורס!

המכללה לקריאה מהירה

המערכת ללימודי מבוגרים
היחידה ללימודים בכתב

למד בעצמך בזמנך הפנוי:
* הנהלת־חשבונות 1, 2+1, 3
* בגרות
* חשמלאי מוסמך
* מבוא־לתכנות + בייסיק + קובול.
* קרור ומיזוג אויר
* השלמת השכלה ל־10 שנות לימוד
* חשמל מתח־גבוה
* חשמל רכב סוג 3.

לנבחנים אקסטרנים, הניגשים לבגרות, מועדי 86-87 ולתלמידי שמיניות

לרשותכם חומר מתומצת ועדכני במקצועות: ספרות, לשון, היסטוריה, מתמטיקה, גיאוגרפיה, ידע־עם והמדינה.

פנה עוד היום בכתב או בפניה ישירה:
אורט המערכת ללימודי מבוגרים, היחידה ללימודים בכתב
רחוב התבור 32, תל־אביב 65255.
או: בטלפון 660086, 03-657065 בין השעות 8.00-13.00.

צה"ל
החלה ההרשמה לבחינות המיון של תוכנית
"תלפיות"

ההרשמה מיועדת למועמדים/ות לשרות בטחון, תלמידי כיתות י"ב ומעלה העונים על הדרישות הבאות:
1. בעלי כישורים גבוהים בתחום המדעים המדוייקים/טכנולוגיים.
2. תאריך לידתם חל לפני חודש יולי 1971.
3. בריאות תקינה.

נערים/ות העונים על הדרישות לעיל ומעוניינים להגיש מועמדות לתוכנית, ישלחו גליון ציונים של סוף כיתה י"א מאושר ע"י ביה"ס וכן הפרטים הבאים (בסדר הבא): מספר תעודת זהות (9 ספרות), שם משפחה, שם פרטי, כתובת מגורים, מיקוד, מספר טלפון בבית ותאריך לידה.

פניות תשלחנה לד.צ. 03629 צ.ה.ל (עבור מיון תלפיות).
ההרשמה תסתיים בתאריך 30.10.87.

למד, למדי, למדו!!!
חדש ויחודי בישראל
קורסים לאנגלית אוקספורד יוניברסיטי
הכנה ל־TOEFL ולכניסה לאוניברסיטה, בשיטת הקסטה הניידת

הקורס כולל ספר, 4 קסטות, 12 חוברות־עבודה, 12 קסטות אישיות, מילון ותיקוני עבודה.
– הצלחה מובטחת –
* פרטים וייעוץ ללא התחייבות של המבקש!
* גם בתשלומים ללא הצמדה או ריבית!

שפות זרות אחרות:
גרמנית, ספרדית, צרפתית, איטלקית, ערבית ועוד.
"המורה הפרטי בביתך"
3 רמות שונות.
02-243040

הכנה ל...
TOEFL
SET services 03-474977

חשבונאות ומינהל
גינת

הנה"ח מדופלמים 25.10
הנהלת חשבונות
עבוד תמלילים WORDMILL בוקר 18.10
הנהח"ש ממוחשבת (חשבשבת) ערב 18.10, ערב 19.10

מסלול מזורז - 3 פעמים בשבוע בוקר, ערב
מסלול רגיל - 2 פעמים בשבוע בוקר, ערב
תל אביב, רח' בן זכאי 6, טל. 290775, 03-295977
המכללה למינהל

תרומה גדולה הוצאה קטנה
חתמו על
עתוני המדע בישראל

מחזור חדש
* לפסיכולוגים ולמומחים במדעי ההתנהגות בלבד
שיטות אבחון פסיכולוגית ע"פ הקריאה בכף היד
בהדרכת **ארנולד הולצמן**
הקורסים יתנהלו ב־2 קבוצות
* **תל־אביב:** בבית בני ברית ביום שלישי 20.10.87
* **תל־אביב:** בבית בני ברית ביום חמישי 22.10.87
משך הקורס: 40 שעות (4 × 10)
משעה 18.00 עד 20.00
* באר־שבע במתנ"ס ע"ש לוין ביום שלישי 20.10.87
בהדרכת **איריס גרונשטיין** טל 057-421645

אגמון הפקות בע"מ, דנאור בע"מ מציגים:
ההרפתקאה המופלאה

* "איזה כיף" – חדשות
* "גלידה תאטרלית משובחת בשלושה צבעים. קליוסטרו הקוסם הפנטסטי, חנית בן־עמי וסימה לוי" – יהודה אטלס "7 לילות"

תל־אביב "בית־ליסין" · תל־אביב "קולנוע שחף" · פתח־תקוה "היכל" · אשדוד "אשדוד" · בת־ים "עצמאות" · כפר־סבא "היכל־התרבות" · חולון "מופת"

החוצגה מאושרת לחופעה באמנות לעם ובמערכת החינוך.

הצגה לכל המשפחה עם קסמים ופזמונים
כתיבה ובימוי: גורן אגמון. מוסיקה: דפנה אילת

הבימה התיאטרון הלאומי	הקאמרי התיאטרון של תל-אביב	התיאטרון העירוני חיפה	תיאטרון באר־שבע	תיאטרון החאן הירושלמי
מירלה אפרת; בית ספר לנשים	חבלי משיח; אהבת סאוחרת; סולח – בצוותא; רפוש נטוש – בצוותא; אני לא רפפורט	הצגת מס' 1 למנויים: חלילות העליונים; מחנים לגודו – ואדי סאליב; הקשר של אבות – מנווו	רק בימוי ראשון; אילוף הסוררת	צייר עבברושים; רופא בעל כורחו

הרוב קובע:
ידיעות אחרונות
העתון של המדינה

מוצ"ש 22.00
מפגש 40 +:
לפנויים/ות
בהנחיית הזמר **חיים רוטר**
מלון השרון חוף הרצליה בר־אטריון
להזמנות 052-575777

עירית כפר־סבא המחלקה לתרבות
סוכות 87
שבוע מוסיקה קאמרית בשרון
אודיטוריום - קרית ספיר - כפר־סבא

יום א' 11.10.87 בשעה 20.30	יום ג' 13.10.87 בשעה 20.30	יום ה' 15.10.87 בשעה 20.30
ערב סונטות מאוסטריה	בארוק בשרון	חמישית כלי הנשיפה מעץ

מחיר עממי 10 ש"ח לכרטיס

ברחבת היכל התרבות: תערוכת ציירי כפר־סבא והשרון

אודיטוריום דוהל - בית דני
המרכז לאמנויות הבמה
תוכנית אירועים לחודש אוקטובר

יום ו' 9.10 (חוה"מ סוכות)	ב־11.00 בבוקר	הרפתקאות קופיקו (הצגה לילדים)
יום א' 11.10	ב־8.00 בערב	מצעד הפזמונים תיכון־תיכוני – מופע רדיו מוקלט של "קול ישראלי"
יום ב' 12.10	ב־9.00 בערב	דני סנדרסון "חכם על קטנים"
יום ג' 20.10	יום ה' 22.10 (כולל)	"תמונות בתערוכה" של קנדינסקי
מוצ"ש 24.10	ב־9.00 בערב	"קידוש" בביצוע התיאטרון הקאמרי
מוצ"ש 31.10	ב־9.00 בערב	"חדשא של השכנה" (קומדיה)

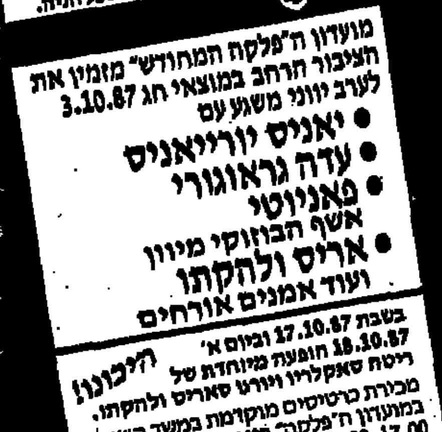
ביום ג' 6.10 בשעה 8.30 בערב – הקרנת בכורה חגיגית לסרטו של בני תורתי "יוננם"
הקרנת סרטים בכל יום שלישי בשעות 18.00 ו־21.00 · החלה מכירת הכרטיסים

סמטת כביר־ שכ' התקוה ת"א טל. 382580

עירית תל־אביב־יפו · מינהל החינוך הנוער והתרבות
חברת מוסדות חינוך ותרבות בתל־אביב

התיאטרון לילדים ולנוער
מיסודו של משרד החינוך והתרבות
40 ש"ח בלבד עד 15.10.87
נמשכת ההרשמה למפעל המנויים תשמ"ח
לפרטים נוספים: התיאטרון לילדים ולנוער, צבי ברוק 1 ת"א, טל' 281694, 295962, 03-291438

★ חדש לילות אוריאנטל ★
כוכבי העתיד בזמר המזרחי בכל ימות השבוע
★ עופר אלום ★ יואל לזניה ★ אבי דיניו ★ זמר חבית משה פרץ
ועוד אומנים נוספים
"מסעדת אוריאנטל" מרגוזה 4, יפו, ☎ 812346
• הכניסה חופשית

מועדון ה"פלקה המחודש" מזמין את הציבור הרחב במוצאי חג 3.10.87 לערב יווני משגע עם
* יאניס ווריאניס
* עדה גראוורי
* פאניוטי אשף הבוזוקי מיוון
* אריס ולהקתו
ועוד אמנים אורחים
טל. 03-337777
שונצינו 4 תל־אביב

נופש בסוכות
לאילת טבריה ונהריה
יש עדיין מקומות לטיולים מאורגנים!
* **אילת:** אלמוג־ים 10–13.10.87 – 300 ש"ח לאדם; גני־שולמית 11–14.10.87, 14–17.10.87 – 325 ש"ח לאדם
* **טבריה:** 9–11.10.87 מלון רסטל החדש בריכת שחיה – 135 ש"ח לאדם, חצי פנסיון ל־2 לילות.
* **נהריה:** 11–13.10.87, 13–15.10.87 כולל אוטובוס, מדריך וטיולים חצי פנסיון במלון אתנה פלאס – 195 ש"ח לאדם.

הכל ב־2 תשלומים.
טלפון: 03-611112-5, בערב 052-28724

מועדון סוסו
תל־אביב, רח' המרד 29 בית התעשיה 03-651318
ערב ערב משעה 23.00
חפלה
עד אור הבוקר
★ דורון מירן ★ עופר דהן
★ צמח צוריאל ★ קובי לוי
★ נתי לוי ★ קובי סביליה
ועוד...
מוצ"ש – ערב מרוקאי עם הזמר אבירגיל
מקבלים אירועים עד 100 איש

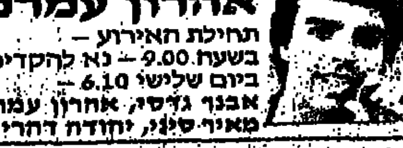
ROMANIA
* הזמנת ומשלוח חבילות
* שירות מיוחד לסטודנטים
FLIGHT 03-203063 – פלייט

מודעות לימודים והכשרה מקצועית
ראה במוסף 7 ימים

לחברי המועדון חברי V.I.P. סינרמה
גמר חתימה טובה!
אנו מזמינים אתכם למועדון
במוצאי יום הכיפור לערב מלהיב,
של מוסיקת פאנק
ואפקטים חדשניים של תאורה!
חוויה ב־**מועדון**, ירמיהו 2, ת"א, טל. 03-451151

גידי גוב
זמר השנה – בגלי צה"ל
שיר השנה – שלל שרב
מאיר אריאל – יהודה פוליקר
תודה מיוחדת
ללואי להב – יד הזהב!
על תקליטים קלטות
וקומפקט דיסק
HED-ARZI

חדש! חדש! חדש! חדש!
הופיעה קלטת חדשה בסיגנונו היחודי של גדול זמרי תימן
אהרון עמרם
"שוכן מרומים"

מחולות תימן
המסגר 51 ת"א במוצאי כפור 3.10
לרגל הופעת הקלטת החדשה "שוכן מרומים"
ציון גולן
אבנר גדסי
אהרון עמרם
תחילת האירוע – בשעה 9.00 – נא להקדים
ביום שלישי 6.10 – אבנר גדסי, אהרון עמרם, מאיר סיני, יהודה דהרי.